

Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta
Oddelek za slovenistiko

Katja Kralj (1979)

BESEDILA POPULARNIH PESMI

(Diplomsko delo)

Mentor: prof. dr. Miran Hladnik

Ključne besede: popevka, zabavna/popularna glasba, besedilo, Natalija Verboten, Nuša Derenda

Brinje, oktober 2005

Zahvaljujem se mentorju prof. dr. Miranu Hladniku za vse spodbude, napotke in pomoč pri nastajanju diplomskega dela.

Zahvaljujem se staršema, katerima sem dolžna vse kar sem in vse kar imam.

Nazadnje, a ne najmanj pomembno, pa se zahvaljujem možu, ki me je v času nastajanja diplomskega dela potrpežljivo prenašal, me razumel in vztrajno bodril.

KAZALO

1	Uvod.....	4
2	Zabavna glasba.....	5
3	Popularna glasba.....	6
4	Zgodovina in razvoj zabavne glasbe.....	7
5	Popevka.....	10
5.1.	Popularnost popevke.....	11
5.2.	Elementi popevke.....	12
5.3.	Metode nastajanja popevk.....	13
5.3.1.	Uglasbitev obstoječega besedila.....	13
5.3.2.	Pisanje besedila na »izgotovljeno melodijo«.....	14
5.4.	Besedilo popevke.....	14
5.4.1.	Ustvarjalci besedil.....	15
6	Analiza popularnih besedil.....	16
6.1.	Naslov.....	18
6.2.	Refren.....	19
6.3.	Kitica.....	19
6.4.	Rima.....	20
6.5.	Tematika.....	20
6.6.	Besedišče.....	21
6.7.	Tekstopisci.....	23
6.7.1.	Pesmi z eno melodijo ter dvema tekstoma.....	24
7	Življenjepisa in albumi.....	28
7.1.	Nuša Derenda.....	28
7.2.	Natalija Verboten.....	30
7.3.	Kronologija izdanih albumov.....	30
8	Zbrana besedila.....	32
8.1.	Besedila Nuše Derenda.....	32
8.2.	Besedila Natalije Verboten.....	62
9	Dodatek.....	98
10	Zaključek.....	112
11	Viri in literatura.....	113

1 UVOD

Za diplomsko nalogo s tem naslovom oz. s to temo sem se odločila zato, ker se mi je zdelo, da je področje popularne glasbe včasih neupravičeno postavljeno na stranski tir oz. označeno kot nekaj manjvrednega. Dejstvo je, da je to področje še dokaj neraziskano. Literarna dela, ki pripadajo t. i. visoki umetnosti, so pogosto predmet analiz in interpretacij. Nasprotno pa popularna glasba in njena besedila niso zanimiva za strokovno obdelavo, saj naj bi bila nezapletena in lahko razumljiva. Vendar je mogoče reči, da so ta besedila vredna pozornosti, saj prinašajo večpomenska sporočila, ki dopuščajo različne interpretacije. Omejitev na besedilo samo sicer pomeni, da popevko osiromašimo, da ji vzamemo njeno glasbeno formo, brez katere sploh ne bi postala uspešnica. Po drugi strani pa prav analiza besedil pokaže, kaj v popevki zaradi prepletenosti besedila z glasbo ponavadi preslišimo, četudi pomeni enega njenih konstitutivnih elementov. V diplomski nalogi sem se ukvarjala z besedili dveh slovenskih izvajalk – Nuše Derenda in Natalije Verboten. Zanimala me je raznovrstnost besedil, pogostost besedja, tema ... tako ene kot druge. Seveda so bila vseskozi v ospredju besedila oz. tekstopisci in ne izvajalke same.

Na Slovenskem nimamo nobene raziskovalne ali pedagoške institucije in tudi nobenega posameznega raziskovalca, ki bi se povsem posvečal raziskavam popularne glasbe. Nimamo niti arhiva posnetkov popularne glasbe niti zgodovinskih raziskav o razvoju popularne glasbe na Slovenskem v začetnem obdobju njenega razvoja. Leta 1981 je bila ustanovljena mednarodna organizacija IASPM (The International Association for the Study of Popular Music), ki naj bi na eni strani prispevala k mednarodni izmenjavi izkušenj pri raziskovanju popularne glasbe, po drugi strani pa naj bi tudi vplivala na samozavest pogosto osamljenim raziskovalcem. Slovenci imamo kar dvajsetčlansko podružnico IASPM-a. Zanimanje za tovrstno delo torej je, sedaj moramo počakati le še na širše družbeno priznanje doslej opravljenega dela in koncentracijo raziskovalnih prizadevanj v novi raziskovalni instituciji (ali na univerzi).

Glasba je kulturna univerzalija, nikakor pa ni dejavnost, ki bi bila univerzalno »razumljiva«. Mnenje, da glasba presega jezikovne meje zaradi narave svoje zvočne podstave, je zgrešeno. Vsaka glasba je vpeta v svoje okolje: regionalno, lokalno, etnično, nacionalno, družbeno, stanovsko, funkcionalno, generacijsko ... Edini način sprejemanje glasbe je njeno ponotranjanje.

Poslušanje glasbe je socialno zelo pomembno, saj izraža pripadnost. Merila popularnosti določajo socialne, politične, narodnostne, kulturne in starostne vezi. Zvestoba določeni glasbeni zvrsti pomeni zvestobo določenemu načinu razmišljanja, oblačenja in vedenja. Glasba je torej oblika soustvarjanja in ohranjanja skupnosti, obenem pa medij, ki lahko presega najrazličnejše jezikovne, mentalne, zgodovinske, politične, spolne, generacijske, predsodkovne in druge bariere. Glasba nas povezuje in med nami deluje kot nek most.

2 ZABAVNA GLASBA

Glasbo preteklosti delimo na ljudsko in umetno. Tako za eno kot za drugo je značilna trajnost, neminljivost. Sodobna glasba poleg ljudske in umetne pozna tudi zabavno (popularno) glasbo, katere glavni značilnosti sta ravno trenutnost in minljivost. Popularna glasba je razmeroma nov pojav, ki združuje temeljne principe vseh prejšnjih glasb v nove hibridne oblike in se večinoma manifestira na prostem trgu. Vsaka sodobna glasba je tako ali drugače medijsko posredovana, posneta, zapisana ali ozvočena, čeprav si je brez žive interakcije med glasbeniki in uporabniki njihovega dela še vedno ne moremo predstavljati. *Ljudska glasba* je stara, avtentična in avtohtona glasba, ki nastaja neposredno in spontano. Ljudske kulture, ki se prenašajo ustno in z življenjsko izkušnjo, niso nikoli proizvajali z namenom, da bi postala tržna dobrina. *Umetna glasba* je zapisana avtorska glasba. Osrednje merilo je kakovost.

Zabavna glasba je nastala s prepletom elementov ljudske in umetne glasbe. Je lahka glasba, ki streže vsakdanjim potrebam sodobnega človeka. Izraža in usmerja jo moda, spremljajo jo množično navdušenje, načini oblačenja, obnašanja in govorjenja, identifikacija z zvezdniki in posnemanje. Skupni imenovalec zabavnoglasbenega sveta predstavljajo *popевke*, za katere je značilno serijska izdelava, nizka cena, preprosta vsebina, dostopno idejno sporočilo in razkazovanje blišča.

3 POPULARNA GLASBA

»Pop glasba je množični medij za upravljanje s človeškim razmišljanjem« Graham Nash

Beseda *popularna* izhaja iz latinskega izvora in pomeni ljudsko. Skrajšana oblika besede popularna je pop, ki v širšem pomenu zajema vse oblike zabavne glasbe, tj. popevke, plesno glasbo, muzikal, opereto, a tudi country, folk in deloma rock; večji del izhaja z angloameriškega območja. V ožjem pomenu pa beat in rock, ki sta se v šestdesetih letih razvila iz rock'n'rolla in s katerima je bil v tesni zvezi tudi poseben občutek družbene in politične povezanosti mladine iz 1968. Pop je nastal v obdobju industrializacije v 19. stoletju kot spojitev tradicionalne ljudske glasbe in umetnih oblik.

Pop glasba obsega celo paleto glasbenih stilov, poslušljive srednje dolge melodije s preprostimi ritmi in lahkotnimi besedili so osnova številnih uspešnic. Veliko pop glasbenikov uporablja stroge harmonije, tekoče melodije, ritme in izzivalno koreografijo. Na razvoj popularne glasbe je v zadnjih petnajstih letih zelo vplival razvoj tehničnih sredstev – video, laserske plošče in drugi digitalni nosilci zvoka, satelitski prenosi, računalniki in internet – nanj se učinkovito lepijo različne bolj ali manj modne muhe. Popularna glasba je široko in splošno razumljiva zvrst glasbe, je modna glasba, ki ugaja množicam in praviloma posreduje trivialna sporočila. Popularna glasba ni družbeno-kritična; obstoječe stanje priznava in ga podpira.

Za novi slovenski pop je značilno mešanje vseh zvrsti in imidžev. Kot kaže, smo dobili nekaj, čemur bi južneje že rekli novokomponirana glasba ali še popularneje turbo folk, pri nas pa ga bomo poimenovali novi folk. Kdo je bil tisti, ki je prvi zmiksals narodno-zabavno z dalmatinsko ali popevkami, pristavil dovolj enostaven tekst, da ga je ljudstvo gladko sprejelo? V petdesetih je bil to morda celo Fran Milčinski – Ježek. Cinca Marinca ima marsikatero značilnost sodobnega slovenskega popa, enostavno besedilo, prepoznavno melodijo, korenine že v znani (ljudski) melodiji. Manjka samo tisti del, ki govori o dalmatinskem melosu. Na drugo mesto bi bilo kljub vsemu treba postaviti Ivico Šerfezija, ki je v začetku sedemdesetih zapel harmonikarsko Žena naj bo doma z besedilom »naše« Elze Budau. In kaj pravi novi Šerfezi alias Werner? »Moja glasba je zabavna z dodatkom narodno zabavne in dalmatinskega melosa. To slovensko občinstvo zelo dobro sprejema in to je najbolj poslušana glasba v Sloveniji. To je glasba za sprostiti in je namenjena zabavi ter ni obremenjena s tekstom in moli ...«.

Brendi: «Devetdeset odstotkov te glasbe ne nosi nobenega sporočila, ampak le zabavo. Veliko pa je v teh besedilih tudi parodije. Po drugi strani pa je to glasbo zelo težko opredeliti. Tej muziki bi lahko rekli instant muzika, ker je hitro potrošna. Gre hitro v ušesa in se hitro pozabi, namenjena je predvsem zabavi in veseliciam, ni namenjena poslušanju v Cankarjevem domu». Natalija Verboten: «Vedno sem bolj gradila na glasbi. Težko je namreč najti svojo glasbo. Na koncu se nama je z avtorjem Vlašičem nekaj posrečilo, nekaj pa je bilo načrtnega dela. Pravilna izbira spota Ferrari in moj boljši zunanji izgled. Moja vzornica je Jelena Karleuša. Pri njej je poudarek na izgledu, obnašanju, sceni, produciranih tračih in ne samo na glasbi».

4 ZGODOVINA IN RAZVOJ ZABAVNE GLASBE

Zabavna glasba je v širšem smislu glasba, namenjena družabnosti, razvedrilu in sprostitvi. Znana je v vseh kulturah; oblikovno in vsebinsko je praviloma lažja od drugih glasbenih zvrsti. Zabavna glasba v ožjem smislu se je pojavila v 19. stoletju obenem z družbenimi spremembami, nastalimi z industrializacijo in razvojem kapitalizma v Evropi in ZDA. Namenjena je predvsem mestnim množicam; razvila se je v samostojen glasbenokulturni sistem, ki ga vzdržuje zabavnoglasbena industrija v povezavi z avdio-vizualnimi mediji in je ločen od t. i. resne ali klasične glasbe. Ločevati se je začela okoli 1830 s specializacijo skladateljev, izvajalcev in krajev izvajanja, namenjenih samo zabavni glasbi, predvsem v velemestih. Priljubljene so postajale koračnice, valčki in drugi plesi. Uveljavila se je meščanska salonska glasba z več tipi orkestrrov. Velik vpliv na razvoj zabavne glasbe je imel jazz, ki se je pojavil v ZDA na prehodu v 20. stoletje; tam je nastal tudi muzikal. Značilna oblika zabavne glasbe so pesmi raznih vrst (šanson, song, šlager oz. popevka), novejšje zvrsti so beat, rock, pop glasba in narodnozabavna glasba.

Zabavna glasba je močno razvejana in večplastna, med skupnimi značilnostmi so prepletanje preprostosti in prefinjenosti, znano gradivo in običajna glasbena govorica, ki jo dopolnjujejo aktualni modni poudarki, prevlada manjših oblik, poudarjen sound ter zvočno-tehnična priprava, težnja po komercialnem učinku in želja, da bi skladba postala uspešnica.

Začetki slovenske zabavne glasbe so okoli 1830, ko so amaterski skladatelji pisali plese (deutsche) zlasti za karnevalski čas v Ljubljani (Jožef Bosizio, Carl Fischer von Wildensee, Valentin Klemenčič, Leopold Ledenik). Na Dunaju in v Gradcu se je kot skladatelj valčkov uveljavil A. Ipavec, nekaj plesnih skladb sta napisala tudi njegova brata Benjamin in Gustav. Takšno glasbo so izvajali tudi na čitalniških besedah v 2. polovici 19.

stoletja. Na Dunaju in v Parizu je bil uspešen J. Mihevec s spevoigrami in deli lažjega žanra. Z izvirno salonsko glasbo in priredbami ter operetami se je pozneje uveljavil V. Parma. Med vojnama so se tudi v Sloveniji pojavili plesni ansambli v manjših zasedbah, v začetku tridesetih let je svoj prvi ansambel sestavil B. Adamič.

V novejšem času je najbolj razširjena oblika zabavne glasbe popularna glasba (pop glasba); njena glavna vsebina je vokalni part, osnova pa popevka. Ta je praviloma triminutna vokalna skladba z instrumentalno spremljavo, večinoma s preprosto harmonijo in lahkotnejšim besedilom. Začetki sodobne zabavne glasbe so v ZDA.

Slovenska popularna glasba se je razmahnila po 2. svetovni vojni z razvojem radia in televizije. Leta 1945 je bil ustanovljen Plesni orkester RTV Slovenija, sprva imenovan Plesni orkester Radia Ljubljana (PORK), edini slovenski poklicni zabavnoglasbeni orkester. Do 1980 so skoraj vsi posnetki zabavne glasbe nastajali na RTV Slovenija (Studio 14), prvih deset let zaradi nenaklonjenosti oblasti do jazza in zabavne glasbe neorganizirano. Za obstoj in razvoj PORK je zaslužen zlasti B. Adamič, njegov prvi dirigent in kot skladatelj popevk in šansonov ter avtor filmske in lahke orkestralne glasbe osrednja osebnost slovenske zabavne glasbe. Glasbena besedila in šansone je prvi pisal F. Milčinski – Ježek. Leta 1962 je RTV Ljubljana ustanovila festival zabavne glasbe Slovenska popevka; prvi je bil istega leta na Bledu (zmagovalna popevka Mandolina Vladimirja Stiasnyja), leta 1964 pa se je preselil v Ljubljano. Festival Slovenska popevka je bil 20 let osrednji slovenski zabavnoglasbeni dogodek in glavni spodbujevalec ustvarjanja na tem področju. Na tem festivalu so dolgo nastopali tuji pevci; odpeli so svoje različice slovenskih popevk in te so bile nato predvajane na evropskih radijskih postajah.

Tabela 1: Zmagovalci Slovenske popevke od 1962 do 1977

LETO	NASLOV POPEVKE	IZVAJALEC	NAGRADA OBČINSTVA/ŽIRIJE
1962	MANDOLINA	S. MANCINI, B. JURKOVIČ	1. N. OBČINSTVA
1962	ZVEZDE PADAJO V NOČ	M. DERŽAJ	1. N. ŽIRIJE
1963	MALOKDAJ SE SREČAVA	L. LESKOVAR	1. N. OBČINSTVA
1963	ORION	K. LEVSTIK	1. N. ŽIRIJE
1964	POLETNA NOČ	M. DERŽAJ, B. JURKOVIČ	1. N. OBČINSTVA
1964	POSLEDNJA POSTAJA	N. ROBIČ	1. N. ŽIRIJE
1965	ŠEL SI MIMO	I. KOHONT	1. N. OBČINSTVA
1965	V LJUBLJANO	M. DERŽAJ	1. N. ŽIRIJE
1966	JOKALA BOM BREZ SOLZ	B. AMBROŽ	1. N. OBČINSTVA
1966	PLES OBLAKOV	M. DERŽAJ	1. N. ŽIRIJE

1967	VZAMEŠ ME V ROKE	E. VILER	1. N. OBČINSTVA
1967	MINI – MAKSI	A. PINTERIČ	1. N. ŽIRIJE
1968	PRESENEČENJA	BELE VRANE	1. N. OBČINSTVA
1969	NEIZPETA MELODIJA	L. KODRIČ	1. N. OBČINSTVA
1969	NA VRHU NEBOTIČNIKA	BELE VRANE	1. N. ŽIRIJE
1970	SOLZA, KI JE NE PRODAM	E. FLISER	1. N. ŽIRIJE
1971	TRIDESET LET	O. PESTNER	1.N. OBČINSTVA
1972	MATI, BODIVA PRIJATELJA	O. PESTNER	1. N. OBČINSTVA
1972	MED ISKRENIMI LJUDMI	M. SEPE	1. N. ŽIRIJE
1973	LETI, LETI LASTOVKA	E. FLISER	1. N. OBČINSTVA
1974	USPAVANKA ZA MRTVE VAGABUNDE	M. SEPE	1. N. OBČ. IN ŽIR.
1975	KJER SE NASMEH KONČA	E. FLISER	1. N. ŽIRIJE
1976	SAMO NASMEH JE BOLJ GRENAK	D. HABERL	1. N. ŽIRIJE
1977	VRAČA SE POMLAD	O. PESTNER	1. N. OBČ. IN ŽIR.

Sledilo je obdobje velike priljubljenosti pop-rocka in kantavtorjev. Predhodnik Slovenske popevke je festival Katedra 62, ki ga je 1962 organiziral v Mariboru študentski časopis Katedra. Ponovno so ga pripravili 1965 in takrat poimenovali Vesela jesen; po premoru je bil 1969–98 tradicionalna mariborska prireditel. Od 1978 na Obali redno prirejajo festival popevk Melodije morja in sonca; največkrat je bil v Portorožu.

Tabela 2: Zmagovalci Melodij morja in sonca

LETO	NASLOV POPEVKE	IZVAJALEC
1978	NASMEH POLETNIH DNI	M. KOVAČIČ
1979	TOPLE JULIJSKE NOČI	O. PESTNER
1980	MELODIJE SONCA IN MORJA	O. PESTNER, M. PETAN
1981	TIHO, TIHO	F. PIRŠ
1982	DOBRODOŠLI	PRIZMA
1983	TA MOŠKA	PRIZMA
1984	PORTOROŽ 1905	BAZAR
1985	DOBER DAN	BAZAR
1986	MANGO BANANA	GU-GU
1987	AMERIKA	BAZAR
1988	MLADI JOŽA	BIG BEN
1989	VRNIVA SE NA NAJINO OBALO	H. BLAGNE, N. JUNKAR
1990	SLOVENSKI MORNAR	N. JUNKAR
1991	MOJ MORNARČEK	H. BLAGNE, SK. DON JUAN
1992	E TRISTEMENTE	FARAONI
1993	ČRNE OČI	ČUKI
1994	MI LJUDJE SMO KOT MORJE	FARAONI
1995	ŠE SI TU	M. ZORE
1996	LAHKO NOČ, PIRAN	A. HORVAT
1997	KAR JE RES, JE RES	FARAONI
1998	CELA ULICA NORI	KINGSTON

1999	SIVE CESTE	PANDA
2000	ČRTA	S. IVANČIČ
2001	BUM BUM	JUHUBANDA
2002	HOTEL MODRO NEBO	KINGSTON
2003	TI OB MENI SI	M. PUČELJ
2004	BRIZGALNA BRIZGA	ATOMIK HARMONIK
2005	DO PORTOROŽA	D. KUMER

V Evropi so se ob koncu petdesetih in v začetku šestdesetih let začeli odvijati zabavnoglasbeni festivali in z njimi naraščanje popularnosti izvajalcev. Eden najpomembnejših je bil festival italijanski San Remo. Največji jugoslovanski festivali so se odvijali v Zagrebu (od leta 1954 dalje), Opatiji (od leta 1958), Splitu (od leta 1960) in Beogradu, kjer so bile slovenske pesmi večkrat deležne nagrad.

Danes imajo glasbeniki za promocijo v javnosti najrazličnejše možnosti. Priložnost za uveljavitev jim poleg mnogih zasebnih radijskih postaj (npr. Radio Hit s festivalom Hitova popevka, katere dvakratna zmagovalka (leta 2000 in 2003) je med drugimi bila Nuša Derenda) ponuja tudi Televizija Slovenija, ki je ustvarjalce spodbujala k predstavitvi v oddajo Orion (med drugimi je bila dvakratna zmagovalka Nuša Derenda). Glasbeniki lahko sodelujejo na najrazličnejših prireditvah in festivalih. Popevka, ki na Evroviziji predstavlja Slovenijo, je izbrana na prireditvi Ema (Nuša Derenda in Ne, ni res oz. Energy leta 2001). Najuspešnejši glasbeniki so za svoje dosežke vsako leto nagrajeni z glasbenimi nagradami.

5 POPEVKA

Popevka je namenjena potrebam nezahtevnega poslušalca, je množična, ima enostavno melodijo in besedilo. *SSKJ* popevko definira kot vokalno skladbo v popularnem ritmu in z vsebinsko nezahtevnim besedilom oziroma kot umetniško nezahtevno pesem.

Kmecl v *Mali literarni teoriji* govori o tem, da se pojavi potreba po dodatnem književno vrstnem razločevanju glede na različno namembnost lirske pesmi. Eno najbolj popularnih in množičnih področij lirskega pesnjenja danes je popevkarstvo, se pravi lirika, ki nastopa v tesni, neločljivi zvezi z vrsto zabavne glasbe (da je besedilo pomemben element zabavne glasbe, preprosto in učinkovito priča podeljevanje nagrad za najboljše besedilo – ob najboljši glasbeni kompoziciji, orkestraciji in interpretaciji – na festivalih zabavne glasbe). Pogosto je takšna lirika zelo enostavna in streže skupaj s preprosto melodijo enako preprostim potrebam malo zahtevnega občinstva. Zvečine se mora popevkarsko besedilo ozirati na možnost glasbenega izražanja (na ritem in glasbeno frazo), moč njenega učinkovanja ne izvira več

samo iz besede, marveč največkrat celo bolj iz glasbenega izraza: torej je ni mogoče le brati, treba jo je poslušati. In to je njena poglobljena opredeljevalna lastnost. Slušno sprejemanje je docela drugačno od branja. Značilnost popevke je posebna namembnost in množičnost in je ena najbolj znanih oblik današnje množične kulture in literature.

Po Martinu Lindsayu je popevka zgoščeno sporočilo ali zgodba, podana v vsakdanjih besedah. Metrum je prilagojen preprosti melodiji. Namenjena je bolj čustvom kot intelektu, njeno bistvo je staro in znano, zunanje svetleče. Je celovita in se postopoma razvija do klimaksa in zadovoljivega konca.

Enciklopedija Slovenije definira popevko kot popularno vokalno skladbo z nezahtevnim besedilom. Začetki popevke so v vodilnih melodijah operet, muzikalov in filmske glasbe. Ima izrazit refren in praviloma lahko besedilo po vzoru ameriških in evropskih šlagerjev (v zastarelem pomenu pomeni popevko). V slovenski zabavni glasbi se je izraz udomačil že v petdesetih letih, zlasti z uveljavitvijo festivala Slovenska popevka (1962). Ustvarjanje popevk je bilo odvisno od zabavnoglasbenih festivalov in RTV Ljubljana. Pesmi so praviloma dolge do tri minute, imajo izrazito melodijo z lahko prepoznavnim in značilnim refrenom, preprosto besedilo in preprosto harmonijo, zato jih lahko izvajajo tudi amaterji.

5.1. POPULARNOST POPEVKE

Popevka postane popularna, če se more s sporočilom njenega besedila identificirati kar največ poslušalcev. Poslušalca mora iztrgati iz vsakdanjih težav ter mu ponuditi romantično in razburljivo. Popevka doseže pravi namen šele, ko jo sprejmejo, si jo popevajo najširše množice, tedaj postane »hit« (uspešnica ali »komad«, ki gre hitro v uho, ugaja, se dobro prodaja in pogosto predvaja na radiu). Melodija mora biti lepa, spevna, besedilo je drugotnega pomena. Nujen pogoj za uspeh je izvedbena praksa z radiem, televizijo ...

Popevke lahko označimo za »hitro pokvarljivo robo«, »instant muziko, ker je hitro potrošna; gre hitro v ušesa in se hitro pozabi, namenjena je predvsem zabavi in veseliam«. V zavesti poslušalcev so prisotne nekaj tednov ali mesecev, dokler so priljubljene, čeprav nekatere popevke še dolgo ostajajo priljubljene in tako postanejo »evergreen« (zimzelene melodije). Formule za pisanje popevk ali njihov uspeh ni. To, kar zares ugaja uporabnikom oz. poslušalcem, je tisto, kar postane tradicija. Zaradi svoje popolne prilagodljivosti trenutnemu, modnemu in zaželenemu, se bo popevka kot oblika zabavne glasbe zagotovo obdržala.

5.2. ELEMENTI POPEVKE

Popevka je popularnoglasbena pesem, ki jo napišeta skladatelj in pisec besedil, izvaja pa jo pevec ali pevka ob spremljavi orkestra, redkeje skupine. Je popularna vokalna skladba s praviloma nezahtevnim, lahkotnim besedilom in izrazitim refrenom. Pesmi so praviloma dolge tri minute in imajo izrazito melodijo.

Večina popevk temelji na izrazitem, preprostem ritmu, enostavni melodiji, ki si jo hitro zapomnimo, nezapletenih, harmonijah ter šablonski, praviloma grajeni obliki.

Potek popevk sledi ustaljenemu obrazcu; začetek je navadno instrumentalen. Besedilo začne melodiji slediti šele po uvodu. Med ponovitvijo posameznih kitic, še pogosteje pa med ponovitvijo celotnega besedila, je pogosto solistični vložek. Za konce popevk sta v uporabi dva najpogostejša obrazca: dolga, visoka nota na vokalu ali t. i. »fade out«, ponavljajoča se in počasi izginjajoča zadnja vrstica ali kitica.

Vsaka popevka ima svoj naslov, kateremu sledijo imena avtorjev glasbe, besedila in aranžmaja, nato x-vrstična kitica (verz/stih) in refren. V pesmi pomeni *ritem* ponavljanje enakih vzorcev naglašanih in nenaglašanih zlogov.

Metrum je predvidena shema, ki določa zaporedje dolgih in kratkih, naglašanih in nenaglašanih zlogov. Metrična shema je abstrakcija ritma in ponazarja mesta poudarjenih, naglašanih (–) in nepoudarjenih, nenaglašanih (U) zlogov verzov, kitic in pesmi.

Stopica je osnovna ritmična in metrična enota. Ločimo dvozložne stopice: jamb (U –), trohej (– U) in spondej (– –) in trizložne stopice: daktil (– U U), amfibrah (U – U) in anapest (U U –). Padajoč ritem imata trohej in daktil, rastočega jamb in anapest, zadržanega spondej in sestavljen ritem amfibrah. *Rima* je polni stik, popolno ujemanje samoglasnikov in soglasnikov. Ločimo moško (krepko), žensko (šibko) in tekočo rimo. Poznamo zaporedno rimo (aabb), prestopno (abab), oklepajočo (abba), pretrgano (abcb), verižno (aba bab), povratno (abc abc), zaobrnjeno (abc cba) in zapleteno (npr. aabbcčcčddee) rimo. Kar se tiče popularne glasbe, je profesor Bjelčevič mnenja, da ne gre za asonanco, ampak za rimo.

Asonanca je zvočno ujemanje samoglasnikov v dveh ali več besedah oz. verzih. Navadno se ujemajo besede na koncu verzov. *Aliteracija* je zvočno ujemanje soglasnikov ali soglasniških skupin. Aliteracija je ujemanje začetnih črk besed. *Refren* je besedilo z melodijo, ki se v pesmi redno ponavlja zlasti na koncu verza ali kitice; pripev, odpev. Vlogo refrena navadno prevzame cela kitica, včasih tudi ponavljajoča se skupina besed ali ponavljajoč se zadnji verz v kiticah. *Verz ali stih* je metrično grajena vrstica; enota verzifikacije. *Naslov* je kratka, eno-

ali nekajbesedna napoved, označitev besedila. *Kitica* je sestavljena iz enako grajenih verzov ali niz različno grajenih verzov. Kot navzven ločen, ponovljiv del pesmi, je ena najbolj očitnih prvin zunanje zgradbe v verzifikaciji.

Vsebina popevk je načeloma lahko kakršnakoli, ker pa popularna glasba apelira predvsem na poslušalčeva čustva, popevka najpogosteje govori o težavah posameznika. Množičnemu občinstvu je opevanje človekovega čustvovanja (ljubezni, strahu pred izgubo naklonjenosti ljubljene osebe ter osamljenosti) blizu. *Tematike* besedil popevk so različne, prevladuje pa ljubezenska tematika (bodisi kot poveličevanje ljubljene osebe bodisi kot občutki izgube, oddaljevanja ljubljene osebe). Za dobro *zgodbo* so potrebni presenetljiv začetek (zbuditev pozornosti), zadovoljivo nadaljevanje, ki z graditvijo napetosti ohranja poslušalčevo pozornost ter zadovoljiv, logičen zaključek. *Besedila* popevk bi morala biti preprosta in razumljiva širokemu krogu poslušalstva. Vsebovati bi morala tudi »elemente presenečenja« ter biti »tehnično kvalitetna«. Ker poslušalec večji del pozornosti namenja glasbi, mora biti besedilo zelo jasno. Lastnosti dobrega *jezikovnega sloga* so slovnična pravilnost, besedna čistost, natančnost, jasnost izražanja, jedrnatost, naravnost in ustreznost.

5.3. METODE NASTAJANJA POPEVK

Popevka lahko nastane na dva načina, in sicer z uglasbitvijo obstoječega besedila ali s pisanjem besedila na »izgotovljeno melodijo«.

5.3.1 UGLASBITEV OBSTOJEČEGA BESEDILA

Ločimo tri načine tovrstnih uglasbitev:

- Uglasbitev pesmi, ki so bile prvenstveno napisane kot poezija in so šele s komponistovo uglasbitvijo dobile novo dimenzijo – postale so besedilo popevke. Komponisti so pesmi uporabili kot podlago pri komponiranju melodij. Uglasbena poezija kot popevka nikoli ni bila zelo funkcionalna; večino uglasbenih lirskih pesmi pojmuje kot šansone in ne kot popevke.
- Uglasbitev besedil, ki so bila napisana brez glasbene podlage, vendar se je avtor zavedal, da piše besedilo popevke. Takšna besedila so nastala pred melodijo; pisec jih je ustvaril samostojno, in »tehnično ter vsebinsko primerno«. Včasih dobi pisec tudi

napotke od komponista (naslov, okvirni metrum ipd.). Tovrstno pisanje besedil piscu dopušča več svobode kot pisanje besedil na dokončne melodije.

- Simultano ustvarjanje dvojic tekstopisec – komponist. Tekstopisec in komponist ustvarjata skupaj in se tako dopolnjujeta. Takšno ustvarjanje daje najboljše rezultate.

5.3.2. PISANJE BESEDILA NA »IZGOTOVLJENO MELODIJO«

Ločimo tri vrste tovrstnega ustvarjanja besedil:

- sodelovanje med piscem besedila in komponistom,
- avtor besedila je hkrati komponist popevke,
- komponist je hkrati avtor besedila.

5.4. BESEDILO POPEVKE

Popevka pomeni preplet glasbe in besedila, pri čemer je glasba dominantna. Besedilo popevke je celovito sporočilo ali zgodba, podano v vsakdanjih (rimanih) besedah. Besedilo je namenjeno bolj čustvom kot intelektu. Popevka mora stare in priljubljene motive obdelati tako, da se bodo zdeli prepričljivi in sveži. Dobro besedilo torej znano temo ubesedi na nov način. Dinamično, jasno in preprosto besedilo pritegne poslušalčevo pozornost že ob poslušanju začetnih vrstic. Pripoveduje in predstavlja postopoma, saj je naša pozornost usmerjena h glasbi.

Naslov besedila mora biti kratek, jasen in logičen. Začetek besedila vsebuje akcijo, močan kontrast ali presenečenje; nadaljevanje mora biti dovolj splošno, da ga začne poslušati čim večji krog poslušalcev, hkrati pa mora biti dovolj posebno, da se z njim identificira vsak posameznik. Sledita zaplet in razplet, ki naj se konča z zadovoljivo poanto.

Kvalitetno besedilo popevke mora zadostiti naslednjim tehničnim in vsebinskim zahtevam:

- tehnične zahteve: Besedilo mora imeti metrum in ritem, ki se bo ujema z ritmom in takti melodije. Oblika besedila se mora prilagoditi osnovni obliki melodije. Dolžina in razporeditev kitic se morata prilagoditi dolžini in sorazmerjem posameznih melodičnih delov.
- vsebinske zahteve: Avtor mora upoštevati stil in vsebino melodije, njeno glasbeno jedro. Med uvodom, osrednjim delom in zaključkom melodije ter besedilom, ki ga ti

deli vsebujejo, mora biti vsebinsko soglasje. Pisec besedila mora upoštevati tudi pestrost harmonij, njihova nasprotja in karakter; z njimi mora izražati primerno »čustvenost«.

5.4.1. USTVARJALCI BESEDIL

Tekstopisci so:

- profesionalci, ki se tudi sicer ukvarjajo z literarnim delom, njihove popevke dosegajo visok nivo in so kvalitetne;
- izurjeni »obrtniški« pisci besedil, ki se z literarnim ustvarjanjem sicer ne ukvarjajo, obvladajo pa »obrč« in tehniko pisanja nezahtevnih besedil popevk;
- amaterji, ki le občasno pišejo besedila; večina njihovih izdelkov ne dosega nivoja, ki ga pri pisanju besedil dosegajo profesionalci.

Današnji ustvarjalci besedil so avtorji, ki niso liriki, so pa izurjeni »obrtniški« pisci besedil. Med ustvarjalci besedil je danes tudi precej amaterjev, katerih izdelki so včasih vsebinsko in stilsko stereotipni.

Tekstopisca omejujeta dolžina in oblika popevke ter zahteva po prilagojenosti besedila melodiji (naglaševanje, postavljanje samoglasnikov, usklajenost besedila z melodično napetostjo). Ker mora biti besedilo prilagojeno melodiji, mora imeti pisec besedila naraven občutek za glasbo. Popevka ne sme biti daljša od treh minut.

Naloga avtorjev popevk je poslušalca odtrgati od vsakdanjih skrbi in ga zabavati. Besedilo mora biti temu popolnoma prilagojeno. Avtor se mora zavedati, da pesmi ne piše zase, temveč za širše občinstvo, zato pri pisanju ne sme biti preveč »subjektiven«, če želi, da se bo z besedilom moglo identificirati kar najširše občinstvo. Besedilo ne sme biti preveč »globoko«, sicer ne bo postalo popularno; opeva naj predvsem brezskrbnost bivanja. Besedilo bi moralo zveneti naravno in resnično.

6 ANALIZA POPULARNIH BESEDIL

Za popevko je torej značilna množičnost, enostavna melodija, nezahtevno, lahko besedilo, ki je podano v vsakdanjih besedah ter izrazit refren. Vsako besedilo ima poleg naslova

navedene tudi avtorje (besedila, glasbe, aranžmaja). Besedilo je sestavljeno iz kitic, te so sestavljene iz verzov.

Pri vsaki od izvajalk sem vsako besedilo podrobno analizirala in kasneje rezultate primerjala. Pri analizi besedil sem upoštevala naslov (število besed v naslovu, ali je naslov pesmi del kitice ali refrena), dolžino refrena po vrsticah, dolžino kitic, rimo in tematiko. Zanimala me je tudi pogostost besed v celotnem repertoarju posamezne izvajalke ter pogostost po posameznih avtorjih besedil, predvsem sem bila pozorna na tiste, ki se pojavljajo pri obeh izvajalkah. Pri Nuši Derenda sem analizirala 33 pesmi, pri Nataliji Verboten pa 48.

Primer 1: Analiza besedila Natalije Verboten:

ZATE NA TRIGLAV
(M. Vlašič/U. Vlašič/ M. Štibernik)

Če hočeš ali ne,
zdaj sem izbrala te,
ker ti si vse, kar sem si kdaj želela.
Zdaj čakam na tvoj znak,
ne vem, zakaj si tak,
da zame sploh ne zмениš se.

Ko nekaj jaz v glavo vtepem si,
verjemi, res nič ne pomaga ti,
lahko se braniš in upiraš se,
a jaz hočem te, (te),
te, (u),
(ona hoče me).

Zate na Triglav že zjutraj bi tekla
in za večerjo ti štrudelj bi spekla,
medtem pulover rdeč bi ti spletla,
vse na en, dva, tri,
vse na en, dva tri.

Lahko pobarvam se,
na blond, če všeč ti je,
po želji še s padalom bi skočila.
Če hočeš reci mi,
naj shujšam do kosti,
da lepa bom in vitka kot si ti.

Pesem je sestavljena iz treh šestvrstičnic in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetni del prvega verza v refrenu. Prva kitica opisuje dekletovo odločenost, da/ko si je izbrala fanta. Fanta postavlja pred dejstvo, da nima možnosti izbire, kajti ona si ga je že izbrala. Obenem čaka na njegov znak, da se je tudi on odločil zanjo. Rima prve kitice je nepopolna zaporedna (AAxBBA). Druga kitica še stopnjuje dekletovo odločenost, ki že meji na trmo. Fant pravzaprav nima izbire, na koncu bo na tak ali drugačen način njen. Rima druge kitice je zaporedna (AABBBB). Refren prikazuje kaj vse je dekle pripravljeno storiti, da si pridobi

njegovo naklonjenost. Rima v refrenu je zaporedna (aaaBB). Zadnja kitica pa še dodatno postreže s podatki o tem, kaj vse je pripravljena storiti. Rima v tej kitici je nepopolna zaporedna (AAxBBB).

V tej pesmi gre za žensko, ki ve, kaj si želi. Jasno ji je, kdo je njen izbranec, toda zdaj je treba podobno željo vzbuditi pri njem. V pesmi sledimo spraševanju o tem, kako postati objekt želje drugega: je dovolj, če grem zjutraj na Triglav, če mu spečem štrudelj za večerjo ali če mu spletem rdeč pulover, če si pobarvam lase na blond, shujšam do kosti? Tema pesmi je po eni strani lahko zatrditev, da ni nobena žrtev na poti do ljubljene osebe prevelika, po drugi strani pa se zdi, da je pesem zamišljena kot parodija na vsem znani ljubezenski teater.

Primer 2: Analiza besedila pri Nuši Derenda:

NI MI ŽAL

(M. Vlašič/U. Vlašič/B. Grabnar, M. Vlašič)

Ni mi žal,
da sem ljubila, ne, ni mi žal,
a pred ljudmi bom skrila
svoj pogled,
da mojih solz ne vidijo.

Nedelja je,
a prazna hiša čaka me,
v njej ni več tebe.
Z mrakom spet pokrijem se
in tiho čakam te.

Odrpta vrata puščam ti,
če zaideš kdaj k meni,
kakor tat sredi noči,
življenje zdaj kradeš mi.
Brez razuma brez moči
ljubezen in strah boli,
vsak živi pač kakor zna,
eden ljubi drug izda,
a vem da zdaj

čas beži,
kot reka k morju se izlila bi,
a zdi se, da nikjer nikogar ni,
nikogar da bi ljubil me.

Pesem Ni mi žal je bila zmagovalna pesem prvega Hit festivala, ki je bil leta 2000. Pesem je sestavljena iz dveh pet- in ene štirivrstičnice ter devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi verz prve kitice. Prva kitica opisuje dekle, ki jo je zapusti fant. Njej ni žal, da ga je ljubila in to bo nosila v svojem srcu. Pred ljudmi, v javnosti bo skrila svoje solze in ne bo priznala, da ji je hudo ter da ga še vedno ljubi. Ravno to skrivanje, zapiranje vase še stopnjuje njeno bolečino. Rimana sta le prva verza. Druga kitica nadaljuje z njeno bolečino. V

nedeljo (družinski dan) je sama v hiši. S poudarjanjem dneva v tednu še bolj poudari svojo samoto. Zaznati je ne samo njeno bolečino, ampak tudi strah. Rima druge kitice je enaka. V refrenu izvemo, da še vedno čaka nanj in upa, da se bo vrnil (*odprta vrata*). Zaradi njega ne more spati, saj ji kot tat krade noči. Priznava svojo bolečino, obenem pa se tolaži, da smo si ljudje različni – vsak živi, ljubi kot najbolje zna. Rima v refrenu je zaporedna (AaAAAAbbX). V zadnji kitici je zaznati njen strah pred samoto, pred tem, da je ne bo nihče ljubil. Čeprav je preteklo veliko časa, ga verjetno še vedno ljubi in nosi v srcu. To jo navdaja z bolečino, obenem pa ne dopušča možnosti, da bi bila še kdaj ljubljena. Rima zadnje kitice je AAAX. Tema pesmi je ljubezenska; opeva bolečino ob izgubljeni osebi.

6.1. NASLOV

Naslov pesmi je kratka, eno- ali nekajbesedna napoved, označitev besedila. V naslovih se pojavlja ena, dva, tri, štiri ali pet besed. Pri obeh izvajalkah so najpogostejši naslovi s tremi besedami, najmanjkrat pa se v naslovu pojavlja ena beseda. Čeprav se pri Nuši Derenda pojavlja nekaj pesmi, ki imajo pet besed v naslovu, pa nam tabela kaže podobno razmerje pri obeh izvajalkah. Najpogosteje je naslov zapisan s tremi besedami, nato v dvemi, štirimi in nazadnje z eno besedo. Morda bi lahko to bila še ena od značilnosti popevke. Zakaj je najpogosteje naslov pisan v treh besedah, pa bi lahko razložila s tem, da lahko s tremi besedami povemo več, natančneje opišemo pesem oz. njeno vsebino.

Tabela 3: Število besed v naslovu

Število besed	Število pesmi		Izraženo v %	
	Derenda	Verboten	Derenda	Verboten
1	1	4	3,03 %	8,3 %
2	5	15	15,15 %	31,25 %
3	21	20	63,63 %	41,66 %
4	2	9	6 %	18,75 %
5	4		12 %	

Naslov pesmi je pri obeh izvajalkah največkrat del refrena, nato je del kitice in nazadnje se pojavlja tako v kitici kot refrenu. Refren ali pripev je ponavljanje besed ali stavkov na koncu kitic ali verzov. Zakaj je naslov največkrat del refrena? Morda zato, ker je refren osrednja kitica, ki se večkrat ponovi.

Tabela 4: Mesto naslova v kitici

Naslov v ...	Število pesmi		Izraženo v %	
	Derenda	Verboten	Derenda	Verboten
Refren	24	39	72,72 %	81,28 %
Kitica	5	5	15 %	10,41 %
Refren in kitica	4	4	12 %	8,33 %

6.2. REFREN

Refren je besedilo z melodijo, ki se v pesmi redno ponavlja zlasti na koncu verza ali kitice. Je torej pripev ali odpev. Vlogo refrena navadno prevzame cela kitica. Refren je najpogosteje zapisan v štirih vrsticah, najmanjkrat pa v desetih oz. enajstih vrsticah. Krajša ko je kitica, večkrat je uporabljena za refren in obratno, daljša ko je kitica, manjkrat je uporabljena za refren. Opaziti je težnjo po krajšem oz. manjšem vrstičnem zapisu refrenske kitice.

Tabela 5: Vrstična dolžina refrena

Število vrstic refrena	Število pesmi		Izraženo v %	
	Derenda	Verboten	Derenda	Verboten
Štirivrstični	8	15	24,2 %	31,25 %
Petvrstični	4	5	12,1 %	10,41 %
Šestvrstični	4	8	12,1 %	16,66 %
Sedemvrstični	6	3	18,2 %	6,25 %
Osemvrstični	4	9	12,1 %	18,75 %
Devetvrstični	5	1	15,2 %	2,08 %
Desetvrstični	2	3	6 %	6,25 %
Enajstvrstični		1		2,08 %
Dvanajstvrstični		3		6,25 %

6.3. KITICA

Kitica je večja pesemska enota, ki je sestavljena iz najmanj dveh ali več enakih ali neenakih verzov. Kot navzven ločen, ponovljiv del pesmi, je ena najbolj očitnih prvin zunanje zgradbe v verzifikaciji. Pri obeh izvajalkah je najpogostejša kitica zapisana v štirih vrsticah (kvartina), najmanjkrat pa so bile uporabljene deset-, sedem- oz. osemvrstičnice.

Pri Nuši Derenda je najpogostejša kitica štirivrstičnica ali kvartina (49 %), sledi ji petvrstičnica (15,7 %), trivrstičnica (12,7 %), šestvrstičnica (9,8 %), dvovrstičnica (4,9 %), sedemvrstičnica (3,9 %), nato osemvrstičnica (2,9 %), na zadnjem mestu je devetvrstičnica (0,9 %). Najpogostejša kitica pri Nataliji Verboten je štirivrstična ali kvartina, ki se pojavlja kar v 47,28 % primerih. Sledijo ji šestvrstičnica ali sekstina (20 %), petvrstičnica (17,8 %),

trivrstičnica (6,9 %), dvovrstičnica (3,1 %), zadnje mesto si delita sedem- in osemvrstičnica (2,3 %).

6.4. RIMA

Rima je zvočno ujemanje glasov od zadnjega naglašene zloga naprej. Glede na ujemanje zvokov od zadnjega poudarka v verzu/rimi naprej ločujemo: moško ali krepko rimo, ko se verz končuje s poudarjenim zlogom (pisana z velikimi tiskanimi črkami); žensko ali šibko rimo, ko se verz končuje z nepoudarjenim zlogom (pisana z malimi tiskanimi črkami) ter tekočo rimo, ki jo dobimo v verzu, ki se končuje z dvema nenaglašenima zlogoma.

Glede na načine ponavljanja rim pa ločimo zaporedne/parne/nakopičene rime – aabb (iste zvočne skupine se ponavljajo na koncih zaporednih verzov), prestopna, navzkrižna rima – abab (ponavljanje oz. ujemanje zvočnih skupin preskoči po en verz in se ponovi šele v naslednjem, to je tretjem verzu), oklepajoča ali objemajoča – abba (ponavljanje iste zvočne skupine preskoči dva verza, ki sta zaporedno rimana) ...

Pri obeh izvajalkah je najpogostejša rima zaporedna, ki ji sledi enaka, prestopna ter mešana. Kot lahko opazimo je odstotek prisotnosti posamezne rime pri obeh razmeroma enak. Morda je to lahko naslednja značilnost popularnih pesmi.

Tabela 6: Vrsta in delež rime

Rima	Izraženo v %	
	Derenda	Verboten
Zaporedna (aabb)	43,2 %	46,3 %
Enaka (aaaa)	35,1 %	32,8 %
Prestopna (abab)	13,5 %	9,4 %
Mešana (abca)	8 %	8,7 %
Oklepajoča (abba)		2,6 %
Ni rime	17,2 %	16,7 %

6.5. TEMATIKA

Tema je predmet, osnovna misel, skratka to, o čemer je v besedilu govor. Tema je torej neka snov, ki je tehtnejša od drugih v tekstu; gre za snov, ki je morda nosilec miselnega sporočila in je zato idejno opredeljena. Pri obeh izvajalkah pričakovano prevladuje ljubezenska tematika. Največkrat je v ospredju izražanje pozitivnih čustev do partnerja, hrepenenje po njem. Nemalokrat pa se pojavljajo pesmi, ki opevajo razočaranje nad partnerjem in razhod obeh partnerjev, torej ljubezen, ki prinaša bolečino. Enkrat se pojavi tema nostalgije, izdanega

prijateljstva, tema počitnic in morja, poroke ... Pri dveh pesmih pri Nataliji Verboten je zaznati ton, ki morda še najbolj spominja na parodijo (*Zate na Triglav, Dva pol'caja*).

6.6. BESEDIŠČE

Precejšnjo mero pozornosti sem namenila besedišču pri obeh izvajalkah. Pri Nuši Derenda se je pojavilo 649, pri Nataliji Verboten pa 852 različnih besed (Glej Dodatek, Preglednica 1, 2). Pri tem moram povedati, da sem besede tipa moj, moja, mojih, mojimi ... štela za eno besedo ter da sem v eni pesmi vsako besedo upoštevala le enkrat. Pri Nuši Derenda se je 290 besed (44,6 %) ponovilo enkrat, se pravi, da je bilo 359 besed (55,3 %), ki so se pojavile več kot enkrat. Pri Nataliji Verboten se je enkrat ponovilo 405 (47,5 %), torej se je 447 besed (52,5 %) ponovilo več kot enkrat.

Tabela 7: Besedna ponovitev pri Nuši Derenda

Število ponovitev	Število besed	Izraženo v %
1	290	44,6
2	117	18
3	56	8,6
4	45	6,9
5	27	4,1
7	17	2,6
6	11	1,7
8, 9	12	1,8
16	6	0,9
12	5	0,7
15	4	0,6
10, 11, 18, 24, 27	3	0,4
13, 17, 21, 23, 29, 34	2	0,3
14, 20, 22, 25, 26, 31, 32, 35, 45, 48, 50, 57, 63, 67, 71, 75, 77, 90, 92, 99	1	0,1

Tabela 8: Besedna ponovitev pri Nataliji Verboten

Število ponovitev	Število besed	Izraženo v %
1	405	47,5
2	123	14,4
3	85	9,9
5	35	4,1
4, 6	33	3,8
7	20	2,3
8	16	1,8
9	13	1,5
10	11	1,3
11	10	1,1
15	6	0,7
14	5	0,5
12, 20	4	0,4
16, 27	3	0,3
13, 18, 21, 24, 32	2	0,2
17, 19, 22, 25, 26, 28, 29, 30, 36, 37, 41, 43, 44, 47, 48, 50, 62, 63, 68, 69, 73, 80, 81, 86, 95, 103, 108, 109, 110, 124	1	0,1

Najpogostejši samostalnik pri Nuši Derenda je srce (27), nato mu sledijo oči (26), noč (20), žalost (17), sanje (16), poljub, dan ter življenje (15), ljubezen (12), beseda, nežnost, objem, resnica, roka (9), dlan, konec, laži, nasmeh, sreča (8), glas, misel in svet (7), nebo, ogenj, upanje ter veter (6), dotiki, jutro, moči, smeh, sonce (5), čas, hvalnica, ime, oblaki, obraz, poletje, slovo, solza, spomin, stran, tema, ustnice (4), cvet, glava, leta, luč, luna, obljube, pesek, pot, preteklost, ptica, senca, slika, telo (3) ...

Najpogostejši samostalnik pri Nataliji Verboten je noč (28), srce (20), objem, dan (17), ljubezen (15), oči, sreča (14), poljub (13), pogled, pot, sanje (11), misel, morje, življenje (10), beseda, sonce, spomin, želja (9), bog, duša, smeh (8), dotik, jutro, solza, veter, zvezde (7), moč, obljuba, svet, telo, žalost (6), čas, draga, laži, luč, ritem, roka, stran, ustnice (5), angeli, mama, obraz, resnica, upanje, zlato, ženska (5), dlan, glas, greh, hip, ime, kolena, konca, lica, mati, naročje, nebo, nevesta, plamen, plesišče, poletje, prstan, senca, strast, sveča, trenutek, uho, ulica, ura, zgodba, zrak (3) ... (Glej Dodatek, Tabela 9)

Večina besed se pojavlja pri obeh izvajalkah, nekaj pa je besed, ki se ponovijo le pri eni. V besedilih Nuše Derenda lahko zasledimo besede, ki so se pojavile več kot dvakrat: cvet, glava, hvalnica, leta, luna, nasmeh, nežnost, oblaki, ogenj, pesek, preteklost, ptica, slika, slovo, tema. Besede, ki so se pojavile le pri Nataliji Verboten so: angeli, bog, draga, duša, greh, hip, kolena, lica, mama, mati, morje, naročje, nevesta, plamen, plesišče, pogled, prstan, ritem, strast, sveča, trenutek, uho, ulica, zgodba, zlato, zrak, zvezde, želja, ženska. Najpogosteje

uporabljene besede nam potrjujejo, da je osrednja tematika ljubezenska. Besede so uporabljene za izražanje tako pozitivnih kot negativnih čustev, opisovanje partnerja ali okoliščin ... Glede na to, da prevladuje ljubezenska tematika, so besede pričakovane, če že ne stereotipne. Zelo malo je besed, ki od tega odstopajo.

6.7. TEKSTOPISCI

Opazovala sem pogostost besed po posameznih avtorjih, pri čemer sem se omejila na tiste avtorje oz. tekstopisce, ki so skupni obema izvajalkama.

Besedila za Nušo Derenda so prispevali Arh, Budau, Smisl, Kenda Hussu, Vlašič, Stavec, Rupel. Tekstopisci pri Natalijo Verboten so: Monika V., Zmazek, Šolinc, Verboten, Brendi, Vlašič, Hvale, Werner, Stavec, Don Sergio ter Uranjek. Obena izvajalkama sta skupni dve avtorici besedil – Urša Vlašič ter Karmen Stavec. Urša Vlašič je za Natalijo Verboten napisala kar 23, za Nušo Derenda pa 16 besedil, medtem ko je Karmen Stavec prispevala eno besedilo za Natalijo Verboten ter dve za Nušo Derenda.

Ker je Karmen Stavec prispevala malo besedil, ni besed, ki bi bile skupne obema izvajalkama (Glej Dodatek, Tabela 10, 11, 12).

Besede, ki jih je uporabila Urša Vlašič in so skupne obema izvajalkama (prvo število v oklepaju je število ponovitev pri Nuši Derenda, nato pri Nataliji Verboten):

beseda (7/4), čas (1/2), dan (6/2), dlan (3/1), dno (1/2), duša (1/3), glas (4/3), greh (1/2), hip (1/2), ljubezen (1/4), misel (3/5), moč (4/5), na/smeh (4/6), noč (11/14), objem (6/6), oči (12/4), pesem (1/1), pogled (7/4), poljub (4/5), pot (1/4), resnica (8/2), roka (5/3), rosa (1/1), sanje (2/4), senca (3/1), slika (3/1), slovo (1/1), solza (3/7), spomin (1/4), srce (9/12), sreča (1/9), svet (3/1), telo (1/1), vest (1/1), veter (1/5), vihar (1/1), vrag (1/1), zrak (1/3), žalost (12/2), življenje (11/5). Besed, ki so se pojavile le enkrat pri posamezni avtorici besedil, nisem posebej izpostavljala.

Če besede, ki jih je Urša Vlašič uporabila pri katerikoli izvajalki seštejemo, dobimo naslednje rezultate: najpogosteje uporabljena beseda je noč (25), srce (21), oči (16), življenje (16), žalost (14), objem (12), beseda (11), pogled (11), na/smeh (10), resnica (10), solza (10), sreča (10), moč (9), poljub (9), dan (8), misel (8), roka (8), glas (7), sanje (6), veter (6), ljubezen (5), pot (5), spomin (5), dlan (4), duša (4), senca (4), slika (4), svet (4), zrak (4), čas (3), dno (3), greh (3), hip (3), pesem (2), rosa (2), slovo (2), telo (2), vest (2), vihar (2), vrag (2).

Večina besed ponovno nakazuje na ljubezensko tematiko, saj so uporabljene klišejske oz. stereotipne besede.

6.7.1. PESMI Z ENO MELODIJO TER DVEMA TEKSTOMA

Pri obeh izvajalkah so se pojavile pesmi, ki imajo eno melodijo ter dva različna teksta. Pri Nuši Derenda se v tem smislu pojavljajo štirje, pri Nataliji Verboten pa en tekst. Pri Nuši Derenda se poleg slovenske pojavlja še angleška oz. hrvaška verzija besedila, medtem ko se Natalija Verboten drži le slovenskega. Pri Nuši Derenda ni v nobenem primeru dobesednega prevoda naslova, tema pa se v dveh primerih ohrani, v dveh je popolnoma drugačna. Zakaj ni prišlo do dobesednega prevoda slovenske pesmi lahko samo ugibamo. Morda je namenoma uporabljen drug tekst, morda pa ni bilo mogoče prevesti v drugi jezik, da bi se pri tem ohranil osnovni smisel. Pri Nataliji Verboten je razumljivo spremenjen tako tekst kot tudi naslov.

Pri Nuši Derenda sem izpostavila štiri takšne pesmi. Tri so pisane v angleščini, ena pa v hrvaščini. Tisto kar me je najbolj zanimalo je, ali izvirnik (slovenščina) ustreza prevodu (tuj jezik), ali se tematika ohrani, ali se ohrani osnovni smisel oz. poanta besedila. Tujejezična besedila sem skušala prevesti dobesedno, da bi dobila kar se da natančno primerjavo s slovenščino.

STILL I WAIT FOR YOU

(M. Vlašič - Lu Lonchina - B. Grabnar, M. Vlašič)

Leave me now,
i'm not afraid to say it
leave me now
and i'll just hide away
i'll hide my face,
that you won't ever see my tears.

I'm on my own
I never wanted you so bad,
now you're not with me,
night falls gently into dawn
and still i wait for you.

Take me right back where we belong
yours now and forever,
like these words without a song,
we should be together,

forget tomorrow if you stay,
if ever you'll walk my way,
now that i'm so into you
i see that no-one else will do
and yet ...

ŠE VEDNO ČAKAM TE

(M. Vlašič – U. Vlašič – B. Grabnar, M. Vlašič)

Zapusti me zdaj,
ni me strah povedati,
zapusti me zdaj
in jaz se bom samo skrila stran,
skrila bom svoj obraz,
da ne boš nikoli videl mojih solz.

Zdaj sem svobodna (sama),
nikoli si te nisem bolj želela,
zdaj te ni ob meni,
noč se nežno spreminja v zoro
in še vedno te čakam.

Odpelji me tja, kamor sodiva,
tvoja sem zdaj in za vedno,
kot te besede brez melodije
morala bi biti skupaj.

Če boš ostal, pozabi na jutri,
če boš kdaj hodil v mojo smer,
zdaj ko sem tako v tebi,
vidim, da ne bo nihče zadostoval
in če vedno ...

NI MI ŽAL

Ni mi žal,
da sem ljubila,
ne, ni mi žal,
a pred ljudmi bom skrila
svoj pogled,
da mojih solz ne vidijo.

Nedelja je,
a prazna hiša čaka me,
v njej ni več tebe.
Z mrakom spet pokrijem se,
in tiho čakam te.

Odrpta vrata puščam ti,
če zaideš kdaj k meni,
kakor tat sredi noči,
življenje zdaj kradeš mi.

Brez razuma brez moči
ljubezen in strah boli,
vsak živi pač kakor zna,
eden ljubi drug izda,
a vem da zdaj

Time goes by,
just like river flowing out to sea,
still there's nobody
left out there for me,
nobody there to comfort me.

Čas beži,
kot reka priteče k morju,
še vedno nikogar ni,
ki bi me čakal,
Nikogar, ki bi me tolažil.

čas beži,
kot reka k morju se izlila bi,
a zdi se, da nikjer nikogar ni,
nikogar da bi ljubil me.

Naslov pesmi je spremenjen, vendar se osrednja tema ohrani: *Ni mi žal* (ni ji žal, da ga je ljubila; njuna zveza se je končala in še vedno si ga želi) ter *Še vedno čakam te* (njuna zveza se je končala, vendar ga še vedno ljubi in ga čaka). Četrta, peta ter deloma šesta verz prve kitice so dokaj identični, prav tako se ujematata zadnja dva verza druge kitice ter celotna četrta kitica.

ENERGY

(M. Vlašič - Lu Lonchina - B. Grabnar, M. Vlašič)

Energy
Oh what you do to me
Your rhythm runs right through me
You're my destiny
My whole life
Is one big fantasy
And yet the closer that I get
You're further away

Energy

I feel such energy
Electric runs right through me
I'm in ecstasy
Your caress
The sweetness on your lips
But the closer that I get
You're drifting away

With every heartbeat
I'm electrified
With just one look your body
Moves me, moves me
If for one second you'd remember me
Then I would break free
From these chains that are
Wrapped around me

Energy
I feel such energy
Electric runs right through me
You're my destiny
My whole life
Is one big fantasy
And all I am means nothing 'til
You're here with me

ENERGIJA

Energija
kaj mi delaš
tvoj ritem teče skozi mene
ti si moja usoda
vse moje življenje
je ena velika fantazija
in vedno bližje ko pridem
greš daleč stran

Energija

čutim takšno energijo
elektrika teče skozi mene
sem v zanosu
tvoje objemanje
sladkost na tvojih ustnicah
vendar bližje ko pridem
se ti ločuješ

z vsakim utripom srca
sem navdušena
enim samim pogledom tvojega telesa
me premakne, premakne
če bi se me za sekundo spominjal
bi prelomila svobodo
od te verige,
ki me ovija

Energija
čutim takšno energijo
elektrika teče skozi mene
ti si moja usoda
Vse moje življenje
je ena velika fantazija
in vse kar sem ne pomeni ničesar, dokler
te ni ob meni (nisi ob meni).

NE, NI RES

(M. Vlašič – U. Vlašič – B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Da vrag in angel sta v tebi
kot iz nebes
To srce zdaj
kot puščava je
Osamljeno zdaj ljubi te
in čaka te

Ne, ni res

Zdaj vem da to ni res
Kot slikar narišeš pot mi do nebes
En sam pogled
več kot dovolj mi je
Vem brez tebe
življenje trga se
Zdaj prazno je

Vsaka bela rosa
jutranja
Ima okus po tebi
zbuja me, zbujala
Z nasmehom žalost
spereš mi iz oči
Poln nežnosti
se skriješ v moje dlani

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Da vrag in angel sta v tebi
kot iz nebes
To srce
zdaj kot puščava je
Osamljeno zdaj ljubi te
in čaka te

Tako sam naslov kot vsebina pesmi enega in drugega besedila sta popolnoma različna. Enaka je melodija ter razporeditev verzov in kitic. Angleška verzija opeva moč energije (predvidevam, da gre tu tudi za moč glasbe). V refrenu je v ospredju opis energije, medtem ko v prvi kitici prvič zasledimo, da ji to energijo lahko daje tudi moški. V drugi kitici se ta opis nadaljuje in nas prepriča, da je dejansko mišljena moška oseba. V drugi verziji refrena pa se

dokončno prepričamo, da je on tisti, ki ji daje energijo ter da brez njega ne obstaja in nič ne pomeni.

AKO MOJ JE GRIJEH

(M. Vlašič - R. Pilepić - B. Grabnar, M. Vlašič)

ČE JE MOJ GREH (ČE SEM GREŠILA) ROKO NA SRCE

(M. Vlašič – U. Vlašič – B. Grabnar, M. Vlašič)

Ako moj je grijeh?

meni trebaš ti ko beskučniku dom
ko topla postelja
što dijeliš je sa njom
meni trebaš ti
a dobro znam da ne mogu te imati.

Če je moj greh?

Potrebujem te tako kot brezdomcu dom
kot toplo posteljo
ki jo deliš z njo
te potrebujem
A dobro vem, da te ne morem imeti

Sploh te ne poznam

Povej mi, kdo si ti,
saj te ne prepoznam,
drugačen človek si,
ko se dotakneš me,
vem ne vznemirja te tako kot nekdanj

Na me sjetiš se
kad ona nije tu
pa srce slomiš mi
po ko zna koji put
ne bi smjela znam
al ti svoja vrata ja
opet otvaram.

name se spomniš
ko nje ni tu
in zlomiš mi srce
kdo ve kolikokrat že
ne bi smela, vem
vendar ti svoja vrata
spet odpiram

Sploh te ne poznam,
le senca sebe si,
lahko prikriješ mi,
a vem to nisi ti,
saj ko pogledam te,
vem da ti ne čutiš me,
ti ne ljubiš me.

Ako moj je grijeh
što još te uvijek volim
nek me kazni bog
ne žali me zbog tog
te kazne se ne bojim.

če je moj greh
da te še vedno ljubim
naj me bog kaznuje
ne obsojaj (kaznuj?) me za to
te kazni se ne bojim

Roko na srce,
nekoč sva se ljubila,
a življenje gre,
le kdo ve kdaj in kje,
sem te izgubila.

Ako moj je grijeh
što ne mogu bez tebe
ja samo molim te
još malo voli me.

če je moj greh
ker ne morem brez tebe
samo te prosim
le še malo me ljubi

Roko na srce,
vsak zase zdaj živiva,
drug mimo drugega,
a nihče zdaj ne prizna ...

Pa se vrati njoj
a mene ostavi
ja ću lažima
dušu hraniti
da sudbina je to
i da tako valjda je
za nas najbolje

pa se vrni k njej
mene pa zapusti
jaz bom z lažmi
dušo hranila
da je to usoda
in da je tako
za naju najbolje

Tvoje telo
zdaj zame,
nič več
ne drhti.
Zdaj le stran
se pač obrne,
Dela se kot,

I sto sam puta rekla sebi da je kraj
i da nisi vrijedan toga
da je sa nama gotovo
ali kad mi opet dođeš
kad mi rukom kosu dirneš
znam da ti iz mog života ne možeš.

Stokrat sem se rekla, da je konec
in da nisi vreden tega
da sva midva končala
vendar ko spet prideš
ko se z rokami dotakneš mojih las
Vem, da iz mojega življenja ne moreš

da me ni
Lažje kamen bi
zdrobila,
Kakor tebe
zapustila,
V sebi vem, da zate se borila bom

Jer meni trebaš ti
meni trebaš ti.

Ker te potrebujem
Potrebujem te.

Naslov hrvaške pesmi ne ustreza slovenskemu. Tematika se preko celotne pesmi ohrani, vendar ni identičnih oz. enakih verzov in kitic. V prvi kitici se zaveda, da ga ne more imeti, pa čeprav si ga želi in potrebuje. Čeprav se zaveda, da se mu ne bi smela predajati, počne ravno to, pa čeprav ji je že velikokrat zlomil srce. V refrenu se pokaže kot ponosna, pokončna ženska, ki se ne boji kazni za ljubezen. Pušča ga k njej, sebe pa bo ovila v laži in tako

preživela. Vedno znova si govori, da ta zveza in to stanje ne peljeta nikamor, a ko se vrne, ko ga zagleda, je brez moči, jo začara in vsa se mu spet preda, pa čeprav bo to kasneje obžalovala.

YOU'RE HISTORY

(M. Vlašič - Lu. Lonchina - B. Grabnar, M. Vlašič)

I look into your eyes
and all i see
is emptiness and lies, dishonesty
when all i want is recognition
not suspicion, something meaning
and everything that you say
just seems to have no future anyway.

Like 1, 2, 3! - You're history
I never thought
I'd have to speak
to you this way.

For so long I thought I was in love with You
I never dreamt that we would ever grow apart
thought your secret everyone would keep
but you made a fool of me, a fool of me.

Ooh so tomorrow I'll be walking out that door
my tattered suitcase is packed and waiting in the hall
no looking back, no words to say
which could make me change my mind today
no-one I am sure, could give you more.

NE KLIČI ME

(M. Vlašič – U. Vlašič – B. Grabnar, M. Vlašič)

dolga leta tebi sem zaupala,
lahko prisegla bi, da vem o tebi vse,
kot zima in poletje sva poznali se,
a to noč si izdala me,
izdala me.

Kako lahko zdaj sploh pogledaš me v oči,
še včeraj roko v ogenj zate dala bi,
a to noč k njemu si odšla,
iz objema mi speljala ga,
dobro vedela,
da ljubim ga.

Ne kliči me, ker zate več me ni,
in naj ne pade kdaj na pamet ti,
nikdar ne bom ti oprostila,
pozabila,
da si z njim,
in ne zanima me,
in ni mi mar, kako zdaj žal ti je,
priznala sem ti, da ga ljubim,
vzela si mi vse.

Ne kliči me, ker zate več me ni,
in naj ne pade kdaj na pamet ti,
nikdar ne bom ti oprostila,
pozabila,
da si z njim,
in ne zanima me,
in ni mi mar, kako zdaj žal ti je,
pusti me,
ne kliči me.

TI SI PRETEKLOST

Pogledam te v oči
in vse kar vidim
so praznina in laži, nepoštenost
vse kar hočem je priznanje
ne sum, nekaj pomeni
in vse kar si kdaj rekel
Izgleda, da tako ali tako nima smisla.

Kot 1, 2, 3! – ti se preteklost
nikoli si nisem mislila
da bom morala govoriti
S tabo na tak način

dolgo sem mislila da sem varna v ljubezni s tabo
nikoli nisem sanjala, da se bova kdaj razšla
v času tvoje skrivnosti bi vsak zdržal
vendar si me imel za norca, za norca

ooh jutri bom odšla skozi ta vrata
moj raztrgan kovček je spakiran in čaka v veži
nič gledanja nazaj, nič več besed za izreči
ki bi lahko spremenile mojo odločitev
Prepričana sem, da ti nihče ne bi dal (ne more dati) več

Naslova pesmi ne sovpadata. Tema pesmi se razlikuje. V slovenskem besedilu opisuje razočaranje nad prijateljico, ki je izdala njeno zaupanje, ko ji je iz objema speljala ljubljenega moškega. Angleška verzija pa opisuje moškega, ki je bil nepošten, je lagal ...

Pri Nataliji Verboten se je pojavila pesem, ki ima eno melodijo, a dva različna teksta. Eno besedilo je pesem Dva policaja, drugo je uvodna pesem iz oddaje Pri Jožovcu z Natalijo. Zanimivo je, da sta oba teksta v slovenščini. Tematika v obeh pesmih ni prekrivna, torej ni enaka. Prva kitica v obeh pesmih je šestvrstičnica. Rima je v eni pesmi zaporedna, v drugi enaka. Refren prav tako ni enak, saj se v enem tekstu ponavlja le *la, la, la* ...

DVA POLICAJA

Tvojo sem sloko našla,
malo bila je prašna,
čudno na njej sva izgledala.
Zdaj sem te poklicala,
da se ´va mal´ smejala
zgodbi, ki sem jo slišala.

Dva pol´caja,
dva iz naš´ga kraja,
včeraj radovedno sta vprašala me,
ja, kakšna je to montaža,
ta fotomontaža,
veš, podobna tisti si z naslovn´ce.
Prisežem, dva pol´caja,
dva iz naš´ga kraja,
prav´ta, da sta vid´la dve pr´jat´ci,
ki s strehe dol visita,
se na glas smejita
kot da sta utrujeni.

Srajco si bom odpela,
v lička močno zardela,
z boki v ritmu migala.
Pol te bom poklicala,
da se ´va spet smejala
zgodbi, ki sem jo slišala.

PRI JOŽOVCU Z NATALIJO

Hej, vsi prijat´li zbrani,
radostno nasmejani,
skupaj zapojmo iz srca.
Kdor hoče naj zavriska,
ljubico svojo stiska,
Saj smo vesela družčina.

La, la, la, la ...

7 ŽIVLJENJEPISA IN ALBUMI

7.1. NUŠA DERENDA

Rodila se je 30. marca 1969 kot Anuška Žnidaršič. Z glasbo je bila povezana že v ranem otroštvu: pela je v zborih, na prireditvah nastopala kot solistka, obiskovala glasbeno šolo in se učila igrati harmoniko. Ob koncu osnovne šole se je pridružila skupini glasbenikov, v srednji šoli pa se je pridružila glasbenikom, med katerimi je bil tudi njen sedanjí mož. Čepprav je že leto dni delala v vrtcu kot pripravnica in obiskovala študij ob delu na višji vzgojiteljski šoli, so jo petje in potovanja po Evropi povlekli še globlje v glasbo. 1995 se je

poročila s Frenkom, s katerim imata dva sinova – Matevža in Gašperja. Kot zanimivost naj povem, da je Nuša Derenda visoka le 154 cm, njena številka noge je 34, njen mož pa je visok kar 192 cm.

1999 izda album z naslovom Vzemi me veter. Istoimenska skladba tega leta zmaga v oddaji Orion. Na festivalu Slovenska popevka dobi nagrado za najboljšo pevko. Na MMS pa s pesmijo Boginja dobi drugo nagrado občinstva.

Leta 2000 v oddaji Orion zmaga s pesmijo Čez dvajset let. Dobi tudi nagrado za najboljšo pevko. Na MMS s pesmijo Ne kliči me dobi nagrado občinstva. Tega leta je prvi Hit festival (v organizaciji Radia Hit) in zmaga s pesmijo Ni mi žal. V tem letu izide album s tem naslovom.

Leta 2001 na EMI zmaga s pesmijo Ne, ni res (Energy), s katero doseže odlično sedmo mesto. Tega leta nastopi na festivalu Golden STAG v Romuniji, kjer prejme nagrado Ministrstva za kulturo za najboljšo interpretacijo. Na Hrvaškem Zadarfestu zasede drugo mesto strokovne žirije in nagrado za najboljšo besedilo. V tem letu prejme Viktorja popularnosti na področju glasbe ter Zlatega petelina za pesem Ni mi žal.

Leta 2002 zmaga na festivalu Slovenska popevka s pesmijo Pesek v oči. Izide tudi njen album Na štiri oči.

Leta 2003 zmaga na tretjem Hit festivalu s pesmijo V ogenj zdaj obleci me, kjer prejme nagrado za najboljšo besedilo, priredbo in skladbo.

Leta 2004 izide album Največji uspehi 1998–2004. Tega leta sodeluje na festivalu Megahit 2004 v Turčiji, kjer s pesmijo Devil zasede tretje mesto.

Albumi:

Leta 1999 izide pri založbi Helidon njen prvi album Vzemi me veter. Na albumu je dvanajst pesmi (Vzemi me veter, Če boš moj, Preveč zaljubljena, Poletna noč, Sonce prinesi mi, To niso sanje, Nekaj lepega je v meni, Tega ne zdržim, O, ne govori, Ko pogledaš me, Ti še ne veš, Poletna noč – dance mix).

Leta 2000 pri založbi ZKP RTVSLO izide drugi album z naslovom Ni mi žal. Vsebuje deset pesmi (Ni mi žal, Ne kliči me, Čez dvajset let, Boginja, Zaupaj mi, Peš okrog sveta, Kamor me vodi srce, Dan po tebi mi diši, Gdje Dunav ljubi nebo, Still I wait for you).

Album Ostala glasba vsebuje pesmi Ne, ni res in Energy.

Leta 2001 izide album Festivali pri ZKP RTVSLO, ki vsebuje sedem pesmi (Roko na srce, Ako moj je grijeh, Gabriel, You're history (Ne kliči me), Tell me, Amazing grace, Energy – remix).

Leta 2002 izide album Na štiri oči pri ZKP RTVSLO, ki vsebuje trinajst pesmi (Na štiri oči, Kot da je prvič, Lepo mi je, Zdaj verjamem, Poljub v slovo, Romeo in Julija, Pesek v oči, Eurosong mix, Nisem kot ti, Roko na srce, Ne izgublaj časa z mano, Ne, ni res, Cuando calienta el sol).

Leta 2004 pa pri založbi ZKP RTVSLO izide album Največje uspešnice 1998–2004. Na albumu je dvajset pesmi (V ogenj zdaj obleci me, Ne, ni res, Čez dvajset let, Ne kliči me, Vzemi me veter, Prvič in zadnjič, Ni mi žal, Pesek v oči, Preveč zaljubljena, Kamor me vodi srce, Romeo in Julija, Boginja, Na štiri oči, Peš okrog sveta, Nekaj lepega je v meni, Moja soseska, Poljub v slovo, V sanjah, Kot da je prvič, Zdaj verjemi).

7.2. NATALIJA VERBOTEN

Rodila se je 12. decembra 1976 (?). Rasla je pri babici in dedku na deželi in se gibala večinoma v fantovski družbi. Pri njenih šestih letih so se preselili v Velenje, kar je v njej sprožilo nesamozavest ter manjvrednostni kompleks. V mladosti je sanjala, da bo postala policistka, detektivka, kuharica ... Zaključila je gimnazijo, se (zaradi ljubezni) vpisala na ekonomsko fakulteto, vendar je kmalu spoznala, da to ni zanjo. V času njenih gimnazijskih let je neka skupina mladih glasbenikov na Koroškem iskala pevko in oče jo je prijavil na avdicijo, ki jo je uspešno prestala.

1998 je na festivalu Vesela jesen s pesmijo Ne budi me osvojila prvo nagrado občinstva. Tega leta je izšel album Naj angeli te čuvajo. Leta 2000 izide album Sonce iz srca. Leta 2001 izide album Od jutra do noči. Leta 2003 zmaga na festivalu Slovenska popevka s pesmijo Na pol poti, obenem tudi izide album s tem naslovom. Leta 2004 jo bralci Nedeljskega dnevnika izberejo za pevko leta 2003.

Albumi:

Leta 1996 izide prvi album Ko zaprem oči, ki je izšel pri založbi Zlati zvoki. Na albumu je devet pesmi (Ko ostaneš sam, Ta noč je čudežna, Disco boy, Ko zaprem oči, Jutri grem na morje, V tvojem objemu, Name spomni se, Daleč stran, Obljubljal si mi zvezde).

Leta 1998 izda album Naj angeli te čuvajo, ki je izšel pri založbi Zlati zvoki. Na albumu je deset pesmi (Naj angeli te čuvajo, Dva zlata prstana, Ženska sem, veš!, Ne sprašujte me, Tvoja bom nevesta, Ne budi me, V tvojem objemu, Jutri grem na morje, Zaljubljena, Nekdo). Leta 2000 izide njen tretji album Sonce iz srca, ki je izšel pri založbi Zlati zvoki. Na njem je enajst pesmi (Naj bog mi oprost, Moje srce, Rdeč ferari, Ranjena sem mati, Pravi Štajerc si,

Morje in sonce, Sonce iz srca, Ljubi me, Nisem tvoja, Pet minut, Rdeč ferari – sexy boy verzija).

Leta 2001 izide pri založbi Nika četrti album z naslovom Od jutra do noči. Na tem albumu je deset pesmi (Lizika, Tiho, tiho ..., Vroče ustnice, Pravi kavboj, Oklep okrog srca, Pošlji mi, pošlji ..., Od jutra do noči, Povej mi, Angel moj, Kot sveča v vetru)

Leta 2003 pri založbi Nika izide peti album Na pol poti, ki vsebuje deset pesmi (Zate na Triglav, Še malo bližje, Na pol poti, Ne oziraj se, Ne bom ti verjela, Saj žalost ne boli, Na kolena, Natalija, Zazibaj levo, desno, Na pol poti – orkestralna verzija).

Leta 2005 izide njen »single cd« Dva policaja, ki vsebuje naslovno pesem, karaoke verzijo, nemško verzijo, uvodno pesem oddaje Pri Jožovcu z Natalijo in bombastik mix – karaoke).

7.3. KRONOLOGIJA IZDANIH ALBUMOV

Obe izvajalki sta izdali enako število albumov v približno enakem času. Povprečno število pesmi na album pri Nataliji Verboten je 9, pri Nuši Derenda pa 10 pesmi. Zelo zanimiva se mi je zdela primerjava mesta naslovne pesmi, saj se Nuša Derenda pogosteje odloča, da je naslovna pesem prva pesem na albumu, medtem ko je Natalija Verboten to naredila v dveh primerih.

Tabela 11: Izdani albumi in mesto naslovne pesmi

Natalija Verboten	Album	Leto	Število pesmi	Mesto naslovne pesmi
	Ko zaprem oči	1996	9	3
	Naj angeli te čuvajo	1998	10	1
	Sonce iz srca	2000	11	7
	Od jutra do noči	2001	10	7
	Na pol poti	2003	10	3
	Dva policaja (single)	2005	5	1
Nuša Derenda				
	Vzemi me veter	1999	12	1
	Ni mi žal	2000	10	1
	Ostala glasba (single)		2	
	Festivali	2001	7	
	Na štiri oči	2002	13	1
	Največje uspešnice 1998–2004	2004	20	

8 ZBRANA BESEDILA

Pri Nuši Derenda sem analizirala 33, pri Nataliji Verboten pa 48 besedil.

8.1. BESEDILA NUŠE DERENDA

VZEMI ME VETER
(M. Arh - M. Arh - Matija Oražem)

Veter v meni si,
le misel nate me umiri.
Če znal bi najti v meni novo pot,
dam ti roko, odpelji me od tod!

Boža me dlan v laseh,
v daljavi slišim znani tvoj smeh.
Glej, ta trenutek v meni je zaspal,
svet ne vrti se več, tukaj je obstal.

Vzemi me veter s seboj,
naj luna me nosi nocoj,
vzemi me tema noči,
v njej našla bom tvoje sledi.

Vzemi me, vedno naj bom tvoja,
del tvojih misli.
Ujel si me v mrežo srca,
ujeta sem v sanje upanja.

Ker zdaj si ti, ti v meni si...

S pesmijo Vzemi me veter je Nuša Derenda leta 1999 zmagala v oddaji Orion. Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prve kitica opisuje zaljubljeno dekle. Le misel na ljubljenega, jo umiri. On je kot veter, v njej vse prebuja, dramatično, ne pušča je malodušne. Če pa bo našel pravo pot, se mu bo vsa predala in zaupala. Če se bo izkazalo, da je on tisti pravi, se mu bo zaupala za celo življenje. Rima prve kitice je zaporedna (AABB). V drugi kitici to zaljubljeno dekle sliši njegov glas. Ko jo poboža, se ji nasmeje, je v sedmih nebesih. Zanj preostali svet ne obstaja več. Obstajajo le trenutki, ko je z njim in to ji je dovolj. Rima druge kitice je zaporedna (AABB). Lahko bi rekla, da refren sestavljata dve štirivrstičnici. Prva opisuje dekle, ki se prepušča vetru (njemu?), luni in noči. Opisuje dekle, ki se predaja čustvom, ki ne razmišlja. Rime te kitice je zaporedna (AABB). V drugem delu refrena je v ospredju njena popolna predanost. Na nek način se mu ponuja, kajti želi si, da bi bila vedno njegova, vedno v njegovih mislih. Ona je ujeta v njegovo mrežo (srca), on pa je v njej. Rima te kitice je AxAa. Sledi še enovrstičnica, ki je kot nek podaljšek refrena. Tema pesmi je ljubezenska; zaupanje, predanost ljubljeni osebi.

ČE BOŠ MOJ

(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Polna luna
nad valovi nemo se smehlja
vse ljubezni
tam od daleč vidi in pozna.

Naj verjamem ti
gledam k njej v nebo
in ona v svojem zlatem siju
kima mi z glavo.

Če boš moj le eno noč,
ko bom sladko spala,
tiho pojdi proč,
če boš moj do konca dni
naj poljub tvoj nežno
zjutraj me zbudi.

Da me ljubiš
s tvojim glasom veter šepeta
in nad mano
se utrne mala zvezdica.

Kot začarana gledam te v oči
in kot, da v meni širo morje
divje valovi.

Če boš moj le eno noč,
ko bom sladko spala,
tiho pojdi proč,
če boš moj do konca dni
naj poljub tvoj nežno
zjutraj me zbudi.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic, ene trivrstičnice in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje romantično okolje: luna, valovi ... Luna se skrivnostno smehlja, kajti ona vse vidi, vse pozna, saj ji nihče ne more uiti. Rima prve kitice je aAxA. V drugi kitici srečamo nesigurno, morda nezaupljivo dekle, ki pri luni išče potrditev njenih domnev. Sprašuje se, ali naj njemu verjame, luna pa ji odgovori. Želi si, da bi bil odgovor na vprašanje pritrdilen in to potrditev išče pri luni. Rimana ste le drugi in četrti verz. Refren je dvodelen. Dekle je dokaj neodločeno in fantu prepušča odločitev. Po eni strani gre lahko samo za avanturo in če se odloči za to prvo možnost, želi, da se zjutraj tiho in hitro odpravi. Ne želi biti ranjena, v njej bodo ostali le lepi spomini. Po drugi strani pa gre za večnost, ljubezen do konca dni. Rima v refrenu je deloma zaporedna (AxABxB). Tretja kitica potrjuje njene domneve, slutnje ter želje. On jo ljubi, kar ji prišepeta veter in ravno v tistem trenutku se nad njo utrne zvezdni utrinek (izpolni skrito željo). Njena želja se je uresničila. Rimana sta drugi in četrti verz. Zadnja kitica opisuje doživljanje sanj. Ona je v nebesih, začarana, kajti on ji gleda v oči. Rima zadnje kitice je AxA. Tema pesmi je ljubezenska, uresničitev želja in sanj.

PREVEČ ZALJUBLJENA

(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Ven, na zlato polje grem
in pticam tam povem,
da sem zaljubljena.
Tam bom pesem slišala,
ki veter jo igra samo za naju dva.

Veter in ptice bom prosila,
naj mi zapojejo
zate najlepšo hvalnico.
Ujela bom v srce
glasove čudežne,
odnesem jih v dar
ljubezen na oltar:
naj vedno bo do mene milostna
naj drugi te ne da,... (te) ne da.

Vem veliko si želim,
po tebi hrepenim
preveč zaljubljena.
Daj usliši me nebo
obdari z večnostjo ljubezen najino.

Veter in ptice bom prosila,
naj mi zapojejo
zate najlepšo hvalnico.
Ujela bom v srce
glasove čudežne,
odnesem jih v dar
ljubezen na oltar:
naj vedno bo do mene milostna,
naj drugi te ne da,... ne da

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnic in devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del druge, deloma tudi prve kitice. Prva kitica opisuje zaljubljeno dekle, ki želi svojo radost deliti z vsemi (tudi s pticami). V tej kitici dobimo občutek, da je dekle v sedmih nebesih, da plava nekje nad oblaki – ker je zaljubljena. Rima prve kitice je zaporedna (AAbbB). Refren poudari poveličevanje, morda celo čaščenje ljubljene osebe (*zate najlepšo hvalnico, na oltar*). Hvalnico, ki jo bodo zapele ptice, bo odnesla na oltar in si zaželela ter upala, da bo do nje milostna. Želi si partnerjeve zvestobe in obljubo večnosti. Rima v refrenu je mešana (abbCcDDaA).

Naslednja kitica predstavlja dekle, ki si veliko želi, hrepeni po ljubljeni osebi, dekle, ki je zaljubljeno. Želi si, da bi jo nebo (bog?) uslišalo in jima podarilo večnost. Rima te kitice je nepopolna zaporedna (AAxBb). Tema pesmi je ljubezenska; želja, da bi ljubezen trajala večno.

POLETNA NOČ

(M. Sepe - E. Budau - M. Oražem)

Poletna noč bila je najin dom
vse stene iz dreves za strop nebo
preproga travnih bilk
zvezd nebroj za luč
brez strehe, brez zidov
mladim je toplo.

Poletna noč ljubezni spev šepet

sij čustev žar strasti
vse mine vse
ostane pest spoznanj in prgišče sanj
spominov sto za stare dni.

Pridi kdaj pome z ognjem v očeh
bova ljubila se vso noč
po pogled in nasmeh in poljub.

Vsak zase zdaj živiva srečna sva
samo na videz kdaj kot vsi ljudje
mlada kot prej ne bova več
vse dam vse dam za eno noč.

Pridi kdaj pome z ognjem v očeh
bova ljubila se vso noč
pridi kdaj, po nasmeh in poljub.

Vsak zase zdaj živiva srečna sva
samo na videz kdaj kot vsi ljudje
mlada kot prej ne bova več
vse dam vse dam za eno noč.

Za eno noč poletno noč

Pesem je sestavljena iz ene šest- in ene petvrstičnice ter sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi verz v prvi in drugi kitici. Celotna pesem opisuje poletno noč oz. z drugimi besedami ljubezensko avanturo. V prvi kitici izvemo, da je bila poletna noč njun dom: namesto sten so bila drevesa, namesto stropa zvezde, namesto preproge travniške cvetlice, namesto luči neskončno zvezd. Kljub širnemu nebu, ki ne ponuja zavetja, je mladim toplo. Bistvo prve kitice je, da je vse, kar potrebuješ ljubljena oseba in ljubezen. Rimana sta le drugi in zadnji verz. Druga kitica ne predstavlja več ljubezenskega prostora, ampak čustva. Poletna noč je ljubezenski šepet, je preplet čustev in strasti. Grenak priokus daje tretji verz, ki pravi, da vse mine, obenem pa nas tolaži, da ostanejo spomini za stare dni. Rimana sta le drugi in zadnji verz. Refren je dvodelen. V prvem delu opisuje njeno željo naj se še kdaj vrne. Ponovno si želi ponoviti poletno noč. Želi si njegove strasti, pogleda, poljuba ... Tu ne moremo govoriti o rimi. Drugi del refrena pa predstavlja kruto realnost: živita vsak zase, le na videz sta srečna. Ona si želi, da bi bila zopet mlada in da bi se ponovila poletna noč – za to je pripravljena dati vse. Tu lahko zaznamo strah pred starostjo, smrtjo. Rimana sta le zadnja verza. Tema pesmi je ljubezenska; nostalgija po mladostniški avanturi.

SONCE PRINESI MI
(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Kadar padajo deževne kaplje name,
le po tebi duša kriči, v tihem upanju vedri
prosim, da me objameš in me pod streho vzameš
ogreješ me kot pomlad, kot nekdo, ki ima me rad.

O baby sonce prinesi mi,
ki v pogledu tvojem se iskri
sonce prinesi mi,
da oblake v meni prepodi.

Kadar z mano jokajo, oblaki pridi,
s pisanim dežnikom me skrij temni vrani žalosti

ob tebi na moje prsi topla svetloba lije,
mi požene kri v srce, proti soncu popelje me.

O baby sonce prinesi mi,
ki v pogledu tvojem se iskri
sonce prinesi mi,
da oblake v meni prepodi.

Vedno, ko pogledam te v oči
zame se sonce toplo smeji
samo ti mi upanje daš
samo ti tako jasen pogled imaš.

O baby sonce prinesi mi,
ki v pogledu tvojem se iskri
sonce prinesi mi,
da oblake v meni prepodi.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje zaljubljeno dekle. Ko ji je hudo (prvi verz), duša kriči po ljubljenu osebi. Upanje je tisto, ki ji daje moč, da preživi. On je njeno zatočišče, njena varnost, zato si želi, da jo vzame pod streho, objame. On jo ogreje in ob njem zacveti ter zaživi, ob njem se počuti varno. Prva kitica ni rimana. Refren izraža njeno željo, da ji ljubljenu prinese sonce, ki sije v njegovih očeh. Sonce pomeni upanje, toplino, pomeni njega. Zanimivo je, da njega poimenuje z angleško besedo »baby«. Sonce (se pravi on) bo v njej prepodilo vse dvome, temne oblake. Rima v refrenu je enaka (AAAA). Druga kitica nadaljuje z opisovanjem njega – on je kot pristan, kamor se ona vrača in želi. On jo bo odrešil žalosti, skrbi in ji vlil novih moči. Ob njem je varna in brezskrbna. Ko je ob njem, ji zavre kri po žilah (v njej zbuja čustva). Rima v drugi kitici je zaporedna (aabB). Tretja kitica opisuje njegov pogled, ki je jasen in iskren. Vedno, ko mu pogleda v oči, v njem vidi sonce, kar ji vlije novih moči in poguma. Le on ji daje upanje, le njemu zaupa. Rima tretje kitice je zaporedna (AABB). Tema pesmi je ljubezenska; ljubljena oseba ji pomeni zatočišče, varnost, upanje.

TO NISO SANJE
(M. Oražem - D. Kenda Hussu - Matija Oražem)

Bolj sijoče in sanjave so moje oči,
ko si z mano, tla so mehka
zrak po cvetju in medu diši.

Svet okrog mene se pisan vrti,
če to so le lepe sanje
nihče me naj ne budi.

A to niso sanje
ob meni si tukaj res ti.
Čutim dotike toplih dlani
ne niso sanje
ob meni si tukaj res ti
in vem, da je tvoja ljubezen
čar, ki mi polepša dni.

Tako blizu in bolj modro je širno nebo,
ko si z mano
noč je žamet, dan je svila

in brez teže telo.

Roka nevidna me nežno drži,
če to so le lepe sanje
nihče naj me ne budi.

A to niso sanje
ob meni si tukaj res ti.
Čutim dotike toplih dlani
ne niso sanje
ob meni si tukaj res ti
in vem, da je tvoja ljubezen
čar, ki mi polepša dni.

Pesem je sestavljena iz treh tri- in ene štirivrstičnice ter sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje zaljubljeno dekle, ki, kadar je z ljubljeno osebo, plava nad oblaki. Ko je ob njem, so njene oči bolj sijoče, sanjave, tla so mehka in zrak ji diši po cvetju ter medu. Z njim se počuti kot v sedmih nebesih. Rimana sta prvi in zadnji verz.

Druga kitica v njej zbuja rahel dvom: ne ve natančno, ali je res ali so to le sanje. Svet je pisan, lep in ravno zato se pojavljajo dvomi. Želi si, da je ne bi nihče budil, če so to le sanje. Rimana sta prvi in zadnji verz. Refren v njen sproži prijetno spoznanje, da to niso sanje, da je on resnično ob njej. Najlepše je, ko ga čuti, ko je ob njej in ko ji izkazuje ljubezen. Ljubezen je tisti čar, ki ji polepša dni. Rima v refrenu je nepopolna zaporedna (aBBaBxB). Tretja kitica opisuje moč njegove bližine. Ko je ob njej, je nebo blizu, noč je žamet, dan svila in telo brez teže. Ob njem lebdi, plava nad oblaki, ker je zaljubljena. Rima tretje kitice je AaxA.

V zadnji kitici se ponovita dva verza druge kitice, kjer se v njej pojavi dvom. Čuti, da jo drži nevidna roke (angel varuh?, on?) in si zaželi naj je nihče ne budi, če so to le sanje. Raje je srečna v sanjah kot ranjena v resničnosti. Rimana sta prvi in zadnji verz. Tema pesmi je ljubezenska; je spoznanje, da ona svojega ljubljenega ne sanja, ampak je resnično ob njej.

NEKAJ LEPEGA JE V MENI
(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Nekaj je v meni, nekaj lepega
nekaj kar v srcu sem našla.
Sreča je v nasmehu in milejše so oči
moja ljubezen, vem, da to si dal mi ti.

Če je v meni cvet,
le za tebe naj dehti.
Naj se budi v tvoji dlani,
naj v tvojem srcu spi.
In če je v meni luč,
vedno zate v temi naj gori
naj te k meni varno vodi
ne izpusti je iz oči.

Nekaj je v meni, nekaj lepega
nekaj kar v srcu sem našla.
Sanje so mehkejše, z jutrom ne odidejo.
Moja ljubezen, vem, da ti si dal mi to.

Če je v meni cvet,
le za tebe naj dehti.

Naj se budi v tvoji dlani,
naj v tvojem srcu spi.
In če je v meni luč,
vedno zate v temi naj gori
naj te k meni varno vodi
ne izpusti je iz oči, naj gori.

Če je v meni, zate naj gori...

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del prve in druge kitice. Prva kitica opisuje dekle, ki je v srcu nekaj našlo. V srcu je nekaj lepega, zaradi česar so milejše oči. Kar je v srcu, ji je dal on, ki jo ljubi. Zaradi njegove ljubezni se ji svet zdi lepši. Rima prve kitice je zaporedna (aaBB). Refren opisuje kako naj pride do nje, kako jo bo našel. Če je v njej cvet naj le zanj dehti in če je v njej luč naj ga k njej vedno pripelje. Rima v refrenu je XAaAXAaA. Druga kitica ponovno opeva rezultat njegove ljubezni. Ona živi svoje sanje, ki z jutrom ne odidejo. Srce ji je napolnil z ljubeznijo, zato se ji svet zdi lepši. Prva dva verza iz prve kitice se tu ponovita. Rima zadnje kitice je zaporedna (aabB). Tema pesmi je ljubezenska; on je zaradi svoje ljubezni v njej prebudil čustva. Srce ji je napolnil z ljubeznijo, zato v sebi čuti prijaznost in lepoto, zato živi le zanj.

TEGA NE ZDRŽIM
(M. Oražem – J. Smisl – M. Oražem)

Rekla si mi konec je,
toda v meni nekaj si pustila
hotel sem pozabit te,
a si v sanjah k meni še hodila.

Pogrešam zdaj le tvoj nasmeh
roko tvojo, ki me nežno boža.
Pogrešam ta tvoj lesk v očeh
vse poljube najinih noči.

Tega ne zdržim, vse lahko zgubim
le tebe ne, le tebe ne,
tega ne zdržim, vse ti odpustim,
ti si mi vse.

Rekla sem ti konec je
zdaj mi žal je, ker sem te ranila
hotela sem pozabit te,
nikoli več ne bom te zapustila.

Pogrešam zdaj le tvoj nasmeh
roko tvojo, ki me nežno boža.
Pogrešam ta tvoj lesk v očeh
vse poljube najinih noči.

Tega ne zdržim, vse lahko zgubim,
le tebe ne, le tebe ne,
tega ne zdržim, vse ti odpustim,
ti si mi vse.

O ne zdržim!
O ne zdržim!
O ne zdržim!

Pogrešam zdaj le tvoj nasmeh
roko tvojo, ki me nežno boža.

Pogrešam ta tvoj lesk v očeh
vse poljube najinih noči.

Tega ne zdržim, vse lahko zgubim,
le tebe ne, le tebe ne,
tega ne zdržim, vse ti odpustim,
ti si mi vse....

Pesem je sestavljena iz dveh štiri- in ene trivrstičnice ter osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena in zadnje kitice. Prva kitica opisuje fanta, ki ga je zapustilo dekle. Kljub temu da jo je hotel pozabiti, je pustila nekaj v njem, zato jo je še vedno sanjal, čeprav je že odšla. Rima prve kitice je prestopna (AbAb). Refren je dvodelen. V prvem delu izraža fantova čustva do dekleta. Zelo jo pogreša, pogreša njen nasmeh, njeno nežno roko, pogreša njene oči in poljube. Rimana sta prvi in tretji verz. Drugi del refrena opisuje njegovo bolečino. Brez nje ne more živeti in čeprav ga je ranila, ji vse odpušča, le da bi se vrnila in prišla nazaj. Rima drugega dela refrena je prestopna (ABAB). Druga kitica opisuje dekle, ki je pustilo fanta. Žal ji je, da ga je ranila. Hotela ga je pozabiti, a ji ni uspelo. Prisega si, da ga ne bo nikoli več zapustila. Rima je prestopna (AbAb). Tretje kitica še poudarja bolečino in nevzdržnost. To kitico sestavljajo enaki verzi. Rima je enaka. Tema pesmi je ljubezenska; bolečina ob izgubi ljubljene osebe, hkrati pa vračanje k njej.

O NE GOVORI
(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Ne ponavljaj trapastih laži,
ne obljubljal nekaj tja v tri dni,
vse mogoče sem že slišala,
(kaj) ne bi raje se poljubljala?
S tvojih ust poljubov nežnih si želim
naj v molku sladko se ti prepustim.

O, ne govori, le objemi me,
odkleni mi zaljubljeno srce,
o, ne govori, le poljubi me,
ognju zdaj predajva se.

Daj, objemi moj obraz z dlanmi
in poglej me navihano v oči,
naj začutim tvoje ustnice
in naj s poljubom mi povejo vse.
S tvojih ust poljub laži bo prepodil
in ljubezen tiho v srcu prebudil.

O, ne govori, le objemi me,
odkleni mi zaljubljeno srce,
o, ne govori, le poljubi me,
ognju zdaj predajva se.

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica je dvodelna. V središču je dekle, ki se zaveda fantovih laži, praznih obljub, pa vendar ga ljubi. Namesto praznih besed, mu predlaga naj jo raje poljubi. Gre le za pretvarjanje ali je res tako širokosrčna? Morda se boji, da bi ga izgubila in je za to, da bi ostal

z njo, pripravljena karkoli žrtvovati. Rima prve kitice je zaporedna (AAbbCC). Refren potrjuje njeno željo naj jo objame in poljubi. V njej je skrita ljubezen in strast (*ognju zdaj se predajva*), ki jo želi deliti z njim. Da mu zaupa, lahko vidimo iz drugega verza (*odkleni mi zaljubljeno srce*). Rima je enaka. V drugi kitici ga vabi naj jo poljubi in tako bo njen poljub zbrisal laži z njegovih ustnic. V njem si želi prebuditi ljubezen, morda iskrenost. Ljubi ga in želi, da bi ji enako vračal. Rima druge kitice je zaporedna (AAbBCC). Tema pesmi je ljubezenska; s pomočjo svoje ljubezni želi v njem zbuditi čustva in iskrenost.

KO POGLEDAŠ ME
(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Ko pogledaš me
v srcu ptica se prebudi
v meni poje vse
kakor struna mi telo drhti.

Ko pogledaš me
zate cvet v meni se odpre
zadehti pomlad
in zaklet ni več ledeni grad.

Ob tvojem se pogledu
dvigujem proti nebu kot pero
ob tvojem me pogledu
oblaki mehko zibajo.

Ko pogledaš me
ti ljubezen sije iz oči,
ko pogledaš me
božajo me beli angeli.

Ob tvojem se pogledu
dvigujem proti nebu kot pero
ob tvojem me pogledu
oblaki mehko zibajo.

Ko pogledaš me
ti ljubezen sije iz oči,
ko pogledaš me
božajo me beli angeli.

Pesem je sestavljena iz štirih štirivrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljajo prvi verzi v kiticah. Začetni verzi vseh treh kitic so enaki. Prva kitica pove, da njegov pogled v njej sproži neko pozitivno reakcijo. V njenem srcu se prebudi ptica, zato vse poje v njej, zaradi česar zadrhti. Ljubi ga in njegov pogled je dovolj, da se v njej prebudi strast. Rima prve kitice je prestopna (ABAB). Druga kitica prav tako nadaljuje z močjo njegovega pogleda. Ona ni več ujeta v ledenem gradu (nedostopna), saj je zaradi njega v njej vzcvetela pomlad – v njej je zacvetel cvet. Rima druge kitice je zaporedna (AABB). Refren opisuje njeno stanje. Ko jo on pogleda, se dviga med oblake in plava. Zaljubljenost v njej sproži, da se počuti kot v sedmih nebesih. Rima refrena je prestopna (aBab). Zadnja kitica le še stopnjuje dosedanje opise in stanja. Ko jo on pogleda, ni le v nebesih, ampak jo božajo beli angeli (njegove oči kot angeli?). Iz kitice v kitico se dvigamo višje proti nebu. Rima zadnje

kitice je prestopna (ABAb). Tema pesmi je ljubezenska; oboževanje partnerja, ki jo že samo s pogledom popelje v nebesa.

TI ŠE NE VEŠ
(M. Oražem - D. Kenda Hussu – M. Oražem)

Ti še ne veš, da ljubezen moja tiha si,
ti še ne veš, da usojen si mi,
jaz sem edina, ki lahko te dobi!

Enkrat že, se ti zvrtilo bo v glavi,
enkrat moj boš ti!

Ti še ne veš, kako mi je ime,
še sanjaš ne, da tvoje bom dekle,
ti še ne veš, da kradem ti srce,
da enkrat že ujamem te.

Ti še ne veš, da le zate imam oči,
ti še ne veš, da srce mi gori,
ti si edini, ki ustvarjen zame si!

Enkrat že, se ti zvrtilo bo v glavi,
enkrat moj boš ti!

Ti še ne veš, kako mi je ime,
še sanjaš ne, da tvoje bom dekle,
ti še ne veš, da kradem ti srce,
da enkrat že ujamem te.

Pogledam stran, nič ne zardevam,
kadar se srečava,
a v mojem srcu od ljubezni vse divja.

Enkrat že, se ti zvrtilo bo v glavi,
enkrat moj boš ti!

Ti še ne veš, kako mi je ime,
še sanjaš ne, da tvoje bom dekle,
ti še ne veš, da kradem ti srce,
da enkrat že ujamem te.

Pesem je sestavljena iz treh tri- in ene dvovrstičnice ter štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del tako kitic kot refrena. Prva kitica govori o dekletu, ki je odločeno dobiti fanta, vendar on tega še ne ve. On je njena tiha ljubezen in usoda, ravno zato je lahko edina, ki ga dobi. Rima prve kitice je enaka. Druga kitica predstavlja neke vrste grožnjo, prisilo oz. njeno hudo odločenost, da bo enkrat njen. Rima druge kitice je enaka. Refren še stopnjuje njeno odločenost. Čeprav on še ne ve, kako ji je ime (najbrž tudi, da sploh obstaja), bo ona slej ko prej njegova. Počasi in načrtno bo stopila v njegov svet in ga prevzela. Rima v refrenu je enaka. Tretja kitica predstavlja tako njeno odločenost kot tudi že zvestobo. Ona vidi, živi in diha le zanj. Rima tretje kitice je enaka. Zadnja kitica pa v nas pušča nek dvom. Dekle se zdaj ne zdi več tako samozavestno in odločno. Ko se srečata sicer nič ne zardeva, a umakne pogled in pogleda stran (sram?, strah?). Občutek imamo, da je odločena le v svojem srcu, zaenkrat pa še nima te moči, da bi dejansko kaj naredila. Rimana sta zadnja verza. Tema pesmi je ljubezenska; za ljubezen smo pripravljene storiti vse.

NI MI ŽAL

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ni mi žal,
da sem ljubila, ne, ni mi žal,
a pred ljudmi bom skrila
svoj pogled,
da mojih solz ne vidijo.

Nedelja je,
a prazna hiša čaka me,
v njej ni več tebe.
Z mrakom spet pokrijem se,
in tiho čakam te.

Odrta vrata puščam ti,
če zaideš kdaj k meni,
kakor tat sredi noči,
življenje zdaj kradeš mi.
Brez razuma brez moči
ljubezen in strah boli,
vsak živi pač kakor zna,
eden ljubi drug izda,
a vem da zdaj

čas beži,
kot reka k morju se izlila bi,
a zdi se, da nikjer nikogar ni,
nikogar da bi ljubil me.

Nedelja je,
a prazna hiša čaka me,
v njej ni več tebe.
Z mrakom spet pokrijem se,
in tiho čakam te.
Odrta vrata puščam ti,
če zaideš kdaj k meni,
kakor tat sredi noči,
življenje zdaj kradeš mi.
Brez razuma brez moči
ljubezen in strah boli,
vsak živi pač kakor zna,
eden ljubi za oba.
e d e n l j u b i z a o b a.

Pesem Ni mi žal je bila zmagovalna pesem prvega Hit festivala, ki je bil leta 2000. Pesem je sestavljena iz dveh pet- in ene štirivrstičnice ter devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi verz prve kitice. Prva kitica opisuje dekle, ki jo je zapustil fant. Njej ni žal, da ga je ljubila in to bo nosila v svojem srcu. Pred ljudmi, v javnosti bo skrila svoje solze in ne bo priznala, da ji je hudo ter da ga še vedno ljubi. Ravno to skrivanje, zapiranje vase še stopnjuje njeno bolečino. Rimana sta le prva verza. Druga kitica nadaljuje z njeno bolečino. V nedeljo (družinski dan) je sama v hiši. S poudarjanjem dneva v tednu še bolj poudari svojo samoto. Zaznati je ne samo njeno bolečino, ampak tudi strah. Rima druge kitice je enaka. V refrenu izvemo, da še vedno čaka nanj in upa, da se bo vrnil (*odprta vrata*). Zaradi njega ne more spati, saj ji kot tat krade noči. Priznava svojo bolečino, obenem pa se tolaži, da smo si ljudje različni – vsak živi, ljubi kot najbolje zna. Rima v refrenu je zaporedna (AaAAAAbbX). V zadnji kitici je zaznati njen strah pred samoto, pred tem, da je ne bo nihče ljubil. Čeprav je preteklo veliko časa, verjetno še vedno ljubi njega in ga nosi v srcu. To jo

navdaja z bolečino, obenem pa ne dopušča možnosti, da bi bila še kdaj ljubljena. Rima zadnje kitice je AAAX. Tema pesmi je ljubezenska; opeva bolečino ob izgubljeni osebi.

NE KLIČI ME

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Dolga leta tebi sem zaupala,
lahko prisegla bi, da vem o tebi vse,
kot zima in poletje sva poznali se,
a to noč si izdala me,
izdala me.

Kako lahko zdaj sploh pogledaš me v oči,
še včeraj roko v ogenj zate dala bi,
a to noč k njemu si odšla,
iz objema mi speljala ga,
dobro vedela,
da ljubim ga.

Ne kliči me, ker zate več me ni,
in naj ne pade kdaj na pamet ti,
nikdar ne bom ti oprostila,
pozabila,
da si z njim,
in ne zanima me,
in ni mi mar, kako zdaj žal ti je,
priznala sem ti, da ga ljubim,
vzela si mi vse.

Ne kliči me, ker zate več me ni,
in naj ne pade kdaj na pamet ti,
nikdar ne bom ti oprostila,
pozabila,
da si z njim,
in ne zanima me,
in ni mi mar, kako zdaj žal ti je,
pusti me,
ne kliči me.

Pesem Ne kliči me je na MMS leta 2000 prejela nagrado občinstva. Pesem je sestavljena iz ene pet- in ene šestvrstičnice ter devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica nam poleg glavne pripovedovalke razkriva še njeno prijateljico. Dolga leta sta si zaupali, vedeli druga o drugi vse, vendar jo je ona to noč izdala. Njena prijateljica je izrabila njeno zaupanje. Rima prve kitice je xAAAA. Druga kitica nam predstavlja njeno jezo (prvi verz), po tem ko bi še včeraj zanjo storila vse. Vedela je, da ljubi nekega fanta in ravno k njemu je prijateljica odšla. S svojim dejanjem je izdala prijateljstvo, zaupanje. Rima druge kitice je zaporedna (AABBbB). Refren opisuje njene odzive na prijateljičino ravnanje – ponos, trma. Ona zanjo ne obstaja več, zato naj je ne kliče. Zelo jo je prizadela, kar ji ne bo nikoli oprostila. Zelo je jezna in razočarana, zato tega ne bo mogla nikoli pozabiti. Rima v refrenu je mešana (AAbbCDDD). Tema pesmi je izrabljeno prijateljstvo in zaupanje.

ČEZ DVAJSET LET

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Tiha noč nad mestom spi,
a se pretvarjam, da je ni,
kot slika brez okvirja,
kot duša iz papirja,
to noč mene ne boli.

Praviš, da ti je hudo,
žal ti je, a ljubiš njo,
a zdaj so me zlomile,
kot nož v srce zarile,
besede tvoje za v slovo.

Ko srečava se spet čez dvajset let,
v oči si bova zrla brez besed,
življenje mimo naju bo odšlo,
a nama bo hudo,
a žal prepozno bo.

Kaj mi bo jutro, če ob meni te več ni,
ne ni treba, da me zbuja, naj pri miru me pusti,
ni me sram, da sem jokala,
a ne bom nikdar priznala,
da še vedno zate zbujam se.

S pesmijo Čez dvajset let je leta 2000 Nuša Derenda zmagala v oddaji Orion. Pesem je sestavljena iz treh petvrstičnic in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje njeno otožnost, otopelost. Počuti se kot slika brez okvirja, duša iz papirja. Rima prve kitice je zaporedna (AAbbA). Druga kitica predstavlja njeno bolečino. Fant, ki ga je ljubila, jo zapušča, ker ljubi drugo dekle. Besede so jo prizadele, zasklele, počuti se, kot bi ji nekdo zarinil nož v srce (umira). Rima druge kitice je zaporedna (AAbbA). Refren nam predstavlja boleče dejstvo ali pa usodo. To življenje bosta preživela drug brez drugega. Čeprav jima bo hudo, bo za vse prepozno. Rima v refrenu je zaporedna (AABBB). Zadnja kitica opisuje njeno bolečino. Ker njega ni zraven, ji je vseeno tudi, če umre. Želi si samote, da se zjoče. On je glavni razlog, da se sploh še zbuja (prvi, predvsem pa zadnji verz). Rima v tej kitici je deloma zaporedna (AAbbX). Tema pesmi je izgubljena in obenem večna ljubezen; bolečina ob izgubljeni osebi in ljubezni.

BOGINJA

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne, ni pozabljeno,
ne, ni več ljubljeno,
to srce le zapuščeno je,
prah na njemu zbira se.

a ne misli si,
da boli,
ker ona ljubi te.

Kar je pač je,
brez strahu
bo prenesla vse

Odidi že
vem, da je v tebi.

Lepa kot boginja
in kot nepovabljen gost
se v tebi skriva
ni prva ni edina
a v očeh ti vidim,
da še ljubiš jo.

Ne ni pozabljeno
ne, ni več ljubljeno,
to srce le zapuščeno je,
prah na njemu zbira se.

a ne misli si,
da boli,
ker ona ljubi te.

Kar je pač je,
brez strahu
bom prenesla vse
Odidi že
vem, da je v tebi.

Lepa kot boginja
in kot nepovabljen gost
se v tebi skriva
ni prva ni edina
a v očeh ti vidim,
da še ljubiš jo.

Pesem Boginja je na MMS leta 1999 prejela drugo nagrado občinstva. Pesem je sestavljena iz ene tri-, ene štiri- in ene petvrstičnice ter šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje njeno srce, ki je zapuščeno, da se na njem nabira prah, saj njeno srce ni več ljubljeno. Rima prve kitice je zaporedna (aaBB). Druga kitica predstavlja pogumno, samozavestno dekle, ki se ne vdaja bolečini. Čeprav ga druga ljubi, je ne boli (ponos?). Rima te kitice je AAX. Tretja kitica opisuje, da se ne vdaja malodušju, ampak dogodke sprejema takšne, kot so. Morda je tako močan njen ponos, morda pa je močnejša njena ljubezen in zato mu pušča prosto pot. Rimani so le prvi, tretji in četrti verz. Refren predstavlja dekle, ki priznava stvari takšne, kot so. Ne daje si lažnih upanj in pričakovanj. V njegovih očeh vidi njo kot boginjo, ki se skriva v njem. Zaveda se, da ona ni ne prva ne edina. Rimani so le prvi, tretji in četrti verz. Tema pesmi je ljubezenska; dekle prostih rok pusti fanta, torej ga ne ovira, saj ljubi drugo dekle.

ZAUPAJ MI
(M. Štibernik - K. Stavec - M. Štibernik)

Prosim odpusti mi,
da zapuščam tvoj svet
da nočem več upati, oprosti mi
to je čas, da izbrišem mnogo praznih besed,
tvoje drobne laži, vse preveč žalosti.

A zaupaj mi in verjemi mi,
te ljubiti ni bilo težko,
in zaupaj mi, daj verjemi mi,
za naju dala sem vse
ali ljubiš, ali ne

srce ti ne uspe odkriti
zaupaj mi.

Vedi, odpuščam ti,
da nisem tvoj svet,
da v njem zame mesta ni, oproščam ti
to je čas, da izbrišem mnogo praznih besed,
tvoje drobne laži, vse preveč žalosti.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnic in sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekle, ki zapušča fanta. Nad njim je razočarana in zato ne vidi več možnosti, da bi bila skupaj. Bilo je preveč praznih besed, drobnih laži, kar jo je žalostilo, saj ga je ona resnično ljubila. Kljub vsem njegovim napakam, ga zdaj prosi odpuščanja, ker ga bo zapustila. Rima prve kitice je prestopna (ABABa). V refrenu na nek način išče tolažbo sama zase, ker ga zapušča. Njega ni bilo težko ljubiti in to je tudi razlog, zakaj je za njuno zvezo dala in storila vse. V zvezo ali vlagaš in ljubiš ali pa ne, vmesne poti ni. Ona je dajala, on pa le sprejemal. Rima v refrenu je zaporedna (AXABBaA). Druga kitica pa predstavlja njeno odpuščanje in opravičilo, da ona ni njegov svet. Nekaj časa sta se trudila, da bi skupaj predstavljala en svet, vendar se je izkazalo, da v njegovem ni prostora zanjo. Zadnja verza prve kitice se tu ponovita. Rima te kitice je prestopna (ABABa). Tema pesmi je razočaranje nad ljubljeno osebo.

PEŠ OKROG SVETA
(M. Oražem - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Življenje, ki ga jaz živim,
je kot črno-beli film,
res dolgočasno je,
vedno ponavlja se.

Vsa prezrta čakam te,
kot da si edini le,
in vse kar daješ mi ti,
je stkano iz laži.

Zdaj obljube,
so premalo,
kar pozabi name,
prepozno je.

Lahko greš trikrat peš okrog sveta,
lahko me iščeš tja do severa,
a več ne najdeš me,
zdaj grem čimdlje,
dovolj mi je,

Ker tvoje vse izgovore poznam,
verjemi, zdaj na pamet jih že znam,
ne, ne čakaj name,
k tebi se vrnila ne bom.

Lahko bi spet prenesla vse,
a tvoj pogled izdaja te,
ti hladen si kot led,
misliš, da tvoj je svet.

Lahko se trudiš, govoriš,
a mene več ti ne dobiš,
svoj objem me ne dobiš,

ker sita sem teh laži.
a vem - to si ti.

Pesem je sestavljena iz petih štiri- in ene petvrstičnice ter petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje življenje, ki ga dekle živi. Je dolgočasno, vse se le ponavlja in nič ne se dogaja. V njem manjka neke dinamike, napetosti in presenečenj, kajti prav vse je predvidljivo. Rima prve kitice je zaporedna (AABB). Druga kitica govori o tem, kako ga ona čaka. Ona ga ljubi, on ji daje le laži. Ob njem se ne počuti dobro (prezrta), kajti ne ljubi, ceni, spoštuje je. Rima druge kitice je zaporedna (AABB). Tretja kitica že kaže na njeno odločenost, da bo odšla. Dovolj ima takšnega življenja kot doslej. Odločila se je, da bo takšnemu življenju naredila konec, zato mu niti njegove obljube ne pomagajo več. Rima tretje kitice je axaA. Refren le še potrjuje njeno odločenost. Ona bo šla kar se da daleč, tako da je on ne bo mogel več najti, pa čeprav bo šel trikrat peš okrog sveta. Vsega ima dovolj, zato načrtuje življenje v prihodnosti brez in daleč od njega. Rima v refrenu je zaporedna (AaBBB). Četrta kitica govori o tem, da ona že ve, kaj bo on rekel. Preveč ga pozna, zato je tako predvidljiv. Obljubljal, lagal ji bo, natrosil novih izgovorov, vendar nje se to ne dotakne več, saj bo odšla. Rimana sta le prve verza. Peta kitica izdaja, da ona še nekaj čuti do njega (prvi verz), vendar se ne da. V njegovih očeh vidi hlad, vzvišenost, samovšečnost, le ljubezni ne. Rima te kitice je zaporedna (AABB). Zadnja kitica potrjuje njeno odločenost, da odide stran od njega. On se lahko trudi, govori, ji obljublja, vendar odločila se je, da temu naredi konec. On ne predstavlja drugega kot laži. Rima zadnje kitice je zaporedna (AAABB). Tema pesmi je odhod iz ljubezenske zveze.

KAMOR VODI SRCE
(M. Štibernik - K. Stavec - M. Štibernik)

Konec poti, konec je žalosti,
moje preteklosti, ni več otožnosti
zdaj, ko si tu, zame izginile so skrbi
za vse to hvala ti,
slepo verjamem ti.

Kamor me vodi srce, spremlja me tvoje ime
kadar izgubljam vero, ti ob meni si
kamor me vodi srce, spremlja me tvoje ime
kadar me izda življenje, tu ob meni si.

Konec laži, nikdar več dvomiti
v mojem srcu si končno prižgal luči
zdaj, ko si tu, zame ni tavanj v temi
za vse to hvala ti,
slepo verjamem ti.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje neko prelomnico v dekletovem življenju. Prej je nenehno tavalala, iskala, zato je bila žalostna, otožna. Vendar se je v njeno življenje prikradel nekdo, ki ji je

življenje obrnil na glavo. Zdaj ni več sama, izginile so vse skrbi, za kar ima največ zaslug prav on. Hvaležna mu je, da je vstopil v njeno življenje in ga spremenil. Zaljubljena je vanj in mu slepo verjame ter zaupa. Rima prve kitice je enaka (aaAAA). Refren opisuje njeno novo življenje. Na vsakem koraku jo spremlja njegovo ime. On je ob njej in jo tolaži, ko izgubi vero, ko jo izda življenje, ko ji je hudo. Zaupa mu in v njem v trenutkih slabosti išče tolažbo. V življenju ne hodi več sama, ampak je on nenehno ob njej. V refrenu se popolnoma ponovita prvi in tretji verz ter druga polovica vsakega parnega verza. Rima v refrenu je prestopna (ABAB). Zadnja kitica opisuje, da je sedaj, ko ga je srečala, konec dvomov, iskanj, tavanj v temi. V njenem srcu je prižgal luč (upanje), ki bo nenehno svetila. Slepo mu zaupa in se mu predaja. Rima zadnje kitice je enaka (aAAAA). Zadnja verza prve kitice se tu ponovita. Tema pesmi je ljubezenska; popolno predavanje in zaupanje ljubljeni osebi.

DAN PO TEBI MI DIŠI

(M. Debono - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Resnica vedno boli,
a vem da zdaj poslavljaš se
in vse kar sva imela,
zdaj odšlo je kdo ve kam.

Vem dovolj je par besed,
in že spet ti bom verjela,
brez ponosa iščem te in
kamorkoli grem

spet kličem te,
moj glas odmeva v praznem vlaku belih sanj,
še vedno čakam te, a tebe ni,
ko noč me prebudi,
tvoj obraz nariše mi,
dan po tebi mi diši.

Sence kradejo noči,
in žalost prebudijo,
tih glas zdaj vabi me,
a ti ne slišiš me.

Refren

Megla zastrla tvoje je sledi,
ne najdem te,
to noč spet kličem te ...

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica predstavlja dekle, ki je postavljeno pred dejstvo, da se ljubezenska zveza končuje. On se poslavlja in odhaja iz njenega življenja. Vse kar sta imela postaja vedno bolj nepomembno. V prvi kitici ne moremo govoriti o rimi. Druga kitica opisuje njeno šibkost in nestabilnost, kajti dovolj je le par njegovih besed in že mu bo vse verjela. Ker ga ljubi, bi naredila vse (se ponižala?), da bi ostal z njo. Občutek imamo, kot da bi iz obupa pristala na vse. Druga kitica ni rimana. Refren opisuje njeno bolečino, obup ... Kliče ga, vendar ni

odziva, čaka ga, a ga ni nazaj. Želi si njegove bližine, kajti še vedno ga ljubi. Zjutraj se prebuja le zanj in to jo spremlja ves dan. Vsepovsod ga vidi, vse ji po njem diši. Rimani so zadnji štirje verzi. Zadnja kitica opisuje kako ga vidi, sliši ponoči, ker si ga tako želi, a on je ne sliši. Rimana sta le zadnja verza. Tema pesmi je ljubezenska; hrepenenje po ljubljeni osebi, ko se je zveza končala.

NE NI RES

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Da vrag in angel sta v tebi kot iz nebes
To srce zdaj kot puščava je
Osamljeno zdaj ljubi te in čaka te

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Kot slikar narišeš pot mi do nebes
En sam pogled več kot dovolj mi je
Vem brez tebe življenje trga se
Zdaj prazno je

Vsaka bela rosa jutranja
Ima okus po tebi zbuja me, zbuja
Z nasmehom žalost spereš mi iz oči
Poln neznosti se skriješ v moje dlani

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Da vrag in angel sta v tebi kot iz nebes
En sam pogled več kot dovolj mi je
Vem brez tebe življenje trga se
Zdaj prazno je

Ne, ni res
Zdaj vem da to ni res
Da vrag in angel sta v tebi kot iz nebes
To srce zdaj kot puščava je
Osamljeno zdaj ljubi te in čaka te

Ne, ni res

Pesem Ne, ni res je zmagovalna pesem na EMI 2001, na Eurosongu pa je z angleško različico zasedla odlično sedmo mesto. Pesem je sestavljena iz petvrstičnega refrena ter šest- in štirivrstičnice. Naslov pesmi je del kitice in refrena. Refren se začneja z zanikanjem ter dvojnostjo. Ne verjame, da sta v njem združena tako vrag kot angel. Njeno srce je osamljeno in posušeno ter čaka nanj. Občutek imamo, da le ona daje ljubezen, on pa jo jemlje. Rima v refrenu je zaporedna (AAABB). V prvi kitici se ponovita prva verza iz refrena. Življenje brez njega je prazno, medtem ko ji je en pogled dovolj in že je v nebesih. Tretji verz lahko razumemo kot njegove prazne obljube, ki jo ponesejo vse tja do nebes, zaradi katerih plava nad oblaki. Rima v prvi kitici je zaporedna (AAABBB). Druga kitica opisuje njeno ljubezen do njega. Že jutranja rosa jo spominja nanj. Prepozna ga v rosi, s katero si umije žalosti polne oči. Na ta način ga skriva v svoje dlani ter zadrži zase. Rima v tej kitici je zaporedna (aaBB). Tema pesmi je ljubezenska; hrepenenje po ljubljeni osebi.

ROKO NA SRCE

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Sploh te ne poznam
Povej mi, kdo si ti,
saj te ne prepoznam,
drugačen človek si,
ko se dotakneš me,
vem ne vznemirja te tako kot nekdam.

Sploh te ne poznam,
le senca sebe si,
lahko prikrivaš mi,
a vem to nisi ti,
saj ko pogledam te,
vem da ti ne čutiš me,
ti ne ljubiš me.

Roko na srce,
nekoč sva se ljubila,
a življenje gre,
le kdo ve kdaj in kje,
sem te izgubila.

Roko na srce,
vsak zase zdaj živiva,
drug mimo drugega,
a nihče zdaj ne prizna ...

Tvoje telo zdaj zame,
nič več ne drhti.
zdaj le stran se pač obrne,
dela se kot, da me ni,
lažje kamen bi zdrobila,
kakor tebe zapustila,
v sebi vem, da zate se borila bom.

Roko na srce ...

Pesem je sestavljena iz dveh sedem-, ene šestvrstičnice ter devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opeva dekletova opažanja, da se je njen ljubljени spremenil. Drugačen je, tako da ga sploh ne prepozna. Čuti, da je do nje postal hladen. Ona ga ne vznemirja tako kot nekdam. Sprašuje se, kdo je, kakšen človek je postal. Rima prve kitice je prestopna (ABABXX). Druga kitica potrjuje njene domneve in opažanja. On je nič več ne čuti, ne ljubi. Postal je le senca sebe. On se trudi vse to prikriti, vendar ga ona preveč pozna, da bi mu to uspelo. Ponovi se prvi verz prve kitice. Rima druge kitice je zaporedna (XAAABBB). V refrenu je v ospredju priznanje resnice in obstoječega stanja. Priznati si morata, da sta se nekoč ljubila, da sta drug drugemu pomenila vse, vendar sta se na tej poti nekje izgubila. Živita vsak zase in drug mimo drugega, a še vedno skupaj. Rima v refrenu je zaporedna (AbAAbAbbb). Zadnja kitica opisuje stanje v njuni zvezi. Njegovo telo ne drhti več zanjo. On se dela, kot da je ni in se raje obrne stran. Njej je hudo, zato pravi, da bi lažje kamen zdrobila, kakor da bi ga zapustila. Ker ga ljubi, se bo zanj vedno borila. Rima v zadnji kitici je mešana (aBABccX). Tema pesmi je ljubezenska; čeprav njuna zveza ni rožnata, čeprav se on oddaljuje od nje, se bo vedno borila zanj, ker ga ljubi.

NA ŠTIRI OČI

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne ustavi me sneg:niti ogenj razgret;
moj korak gre vedno le naprej.
Če pred mano gora stoji, divja reka drvi,
mene to sploh ne skrbi.

Ker ne predam se, o ne, nič ne zlomi me,
res najlepše tu ob tebi je.
Ker nihče ni kot ti, vsak ob tebi zbledi,
kot senca iz preteklosti.

Na štiri oči,
povej, če poljub tvoj še po meni diši,
ko se te dotaknem, te kdaj spreleti,
ti srce pregori,
ko v žametnem jutru z mano si.
Na štiri oči,
povej, če se tla nemirno stresejo,
ko moje dlani te v greh ponesejo,
povej, se ti zdi,
da nekaj v nama še gori.

Od jutra vse do noči, tvoj smeh prežene skrbi,
res najlepše tu ob tebi je,
ker nihče ni kot ti, vsak ob tebi zbledi,
kot senca iz preteklosti.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic ter desetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje pogumno dekle, ki se ne boji ovir na poti. Nič je ne ustavi in nobena ovira ni pretežka in nepremagljiva. Ne ustavi je sneg, ogenj, gora, divja reka. Ona gre vedno naprej in se ne prepušča skrbem. Rimana sta le zadnja verza. Druga kitica opisuje, da se zaradi ljubljene osebe nikoli ne preda, da je nič ne zlomi. Ob njem je najlepše, on je najlepši in najboljši. Nihče se ne more primerjati z njim, kajti on vse premaga, nad vsemi prevlada, tako da vsak ob njem zbledi. Občutek imamo, da je on tisti, ki ji daje moč, da se ničesar ne boji in ustraši. Rima druge kitice je zaporedna (AABb). Refren opisuje njeno željo oz. njeno vprašanje njemu, kaj čuti do nje. Morda je malo nesigurna, morda se boji zanj, da bi ga izgubila, morda čuti, da se on oddaljuje od nje. Sprašuje ga, ali ga še vznemirja, ali ji srce močnejše bije, ko je z njo, ali se tla stresejo, ko se ljubita, ali tudi on čuti, da so med njima čustva še prisotna. Ob začetni nesigurnosti, se na koncu izkaže, da so med njima čustva še prisotna, da ljubezen iz dneva v dan ne blede, ampak je le še močnejša. Rima v refrenu je AAAAAAbbAA. Zadnja kitica je razen prvega verza enaka drugi kitici. Njegov smeh ji prežene vse skrbi, tako da je mirna od jutra do noči. Rima v zadnji kitici je AXAa.

Tema pesmi je ljubezenska; zaupanje, predajanje ljubljeni osebi.

KOT DA JE PRVIČ

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ko luna spi otožne noči,
ob meni te ni,
ko hrepenenje začara mi dan,
ne slišiš me ti.

Že dolgo me ta pesem lovi,
da me prebudi,
a jaz
sem brez moči.

Ker to življenje, kadar te ni,
se v krogu vrti,
ko se nasmehneš,
spet se rodim,
spet zaživim.
Ker s tvojo sliko dan se zbudi,
najlepši se zdi,
a jaz
sem brez moči.

Kot da je prvič,
naj te čutim tu ob sebi,
ne ustavi se,
le božaj me,
kot da je prvič,
da ne prepodiš mi sanje,
nežno, nežno,
naj te ovijem vanje.

Na dežne kaplje tiho napišem tvoje ime,
že zrak vdihnem, pozabim vse,
in spet čakam te.
vsak trenutek daljši se zdi,
vse daljši se zdi,
a jaz
sem brez moči.

Kot da je prvič...

Pesem je sestavljena iz ene sedem-, ene osem- in ene devetvrstičnice ter osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica nam predstavi njeno otožnost, hrepenenje do ljubega, ki ga zelo pogreša. Ljubezen je vstopila v njeno srce, zaradi česar je brez moči. Rima prve kitice je AAXAAAXA. Druga kitica nam predstavi, da je življenje brez njega dolgočasno, enolično. Vse kar potrebuje je njegov nasmeh in znova zaživi ter se rodi. Zjutraj se zbudi z njim v mislih in ta dan je najlepši. Rima druge kitice je AAxBBAAXA. Refren nam predstavi njeno željo naj jo ljubi kot da je prvič. Rada bi ga začutila ob sebi, rada bi čutila dotike njegovih rok, rada bi se mu vsa predala in zaupala. Želi si njegovih nežnosti. Rima v refrenu je AbCCAcxc. Tretja kitica opisuje, da na dežne kaplje napiše njegovo ime in ko vdihne zrak, pozabi na vse. Trenutki brez njega se ji zdijo dolgi, predolgi, neskončni, ona pa je brez moči (zaradi ljubezni). Rima zadnje kitice je AAABBXx.. Tema pesmi je ljubezenska; hrepenenje, čakanje na ponovno srečanje in ob tem je nemočna. Ko pride on se znova rodi, zaživi, se mu preda.

LEPO MI JE
(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne morem se upreti,
nekaj še v tebi je,
nekaj vleče kot vihar zdaj k tebi me,
ne morem se upreti,
ko se spet dotakneš me,
za vse drugo mi takrat vseeno je.

Ker lepo mi je,
vedno ko pogledam te,
lepo mi je,
ko pogreješ me.,

S poljubom me okusi,
ko ob tebi trepetam,
ker takrat še sama sebe
ne spoznam,

S poljubom me okusi,
da veš, kako lepo mi je,
ko sva skupaj,
zame dan se spet začne.

Pesem je sestavljena iz dveh štiri- in ene šestvrstičnice ter štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena in kitice. Prva kitica opisuje njo, ki se ne more upreti ljubemu. Nekaj je v njem, da je zanjo kot magnet. Ko se jo dotakne, ji je vseeno za preostali svet. Pomembno ji je le to, da je z njim, kajti on ji predstavlja vse, ves svet. Rima v prvi kitici je zaporedna (aBBaBB). Refren opisuje kako se ona počuti, ko ga zagleda. Takrat ji je lepo, nekje v sebi si želi, da bi to trajalo večno. Njej je lepo, ko ga pogleda, verjetno ji je še lepše, ko jo pogreje. Rima v refrenu je enaka (AAAA). Druga kitica nam razkriva, da zaradi vseh čustev in ljubezni ob njemu trepeta. Takrat si želi, da jo poljubi. V teh trenutkih je drugačna, še sama sebe ne pozna. Rima te kitice je aBxb. V zadnji kitici se ponovi prvi verz druge kitice. Želi si, da bi jo poljubil, saj ko je ob njem, ji je lepo. Šele ko sta skupaj, se začne nov dan. Brez njega si ne predstavlja življenja, brez njega nima več motiva, da bi sploh živela. Živita v svojem svetu, živita drug za drugega. Rimana sta le drugi in zadnji verz. Tema pesmi je ljubezenska; opeva predajanje, strast.

ZDAJ VERJAMEM

(M. Oražem - D. Kenda Hussu - M. Oražem, F. Zabukovec)

Zdaj verjamem, da je sreča na dosegu rok,
prej sem jo zaman iskala daleč naokrog.
rekel si le, da me ljubiš, in sem vedela,
sreča sama k meni je prišla.

Ko sem upanje zgubila,
sreči hrbet obrnila,
si prišel, pogledal me v oči.
tem očem lahko verjamem,
kar želim lahko si vzamem,
spet znam sanjati.

Zamižim, tvoj glas me vodi v raj,
med podobe mojih davnih sanj.

Zdaj verjamem...

Tvoje misli so na dlani,
vedno si na moji strani,
s tabo je vse tako lahko.
V hladni zimi si poletje,
v viharju si zavetje,
ob tebi je toplo.

Zamižim, tvoj glas me vodi v raj,
med podobe mojih davnih sanj.

Zdaj verjamem,...

Pesem je sestavljena iz ene dvo- in dveh šestvrstičnic ter štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Refren opisuje njeno srečo. Dolgo časa jo je zaman iskala, vendar ni videla, da jo ima pred očmi, na dosegu rok. Ko ji je on rekel, da jo ljubi, je spregledala. Sreče ni bilo treba več iskati, kajti prišla je kar sama. Rima v refrenu je zaporedna (AAbB). Prva kitica opisuje njeno pot pri iskanju sreče. Ko jo je iskala in že izgubila upanje ter dvignila roke in se vdala, je prišel on. Ne more verjeti, da jo je sreča dohitela. Njemu lahko verjame, zaupa in kar si želi, si lahko vzame. Zaradi njega zna spet sanjati. Rima prve kitice je mešana (aaBccb). Druga kitica govori o tem, da le zamiži in njen glas jo pelje v raj. Zaradi njega je kot bi bila v nebesih, tam, kjer si je nekoč želela biti. Rima druge kitice je enaka (AA). Tretja kitica le še potrjuje njeno srečo. Bere mu misli, sta kot eno. On je vedno na njeni strani, jo brani in varuje. Pozimi je kot poletje, v viharju je zavetje. Ob njem se počuti varno, srečno, ljubljeno. Rima zadnje kitice je mešana (aaBccB). Tema pesmi je ljubezenska; izpoved ljubezni, za srečo.

POLJUB V SLOVO

(A. Klinar - A. Rupel - A. Klinar, A. Čadež)

Tvoje besede kot sol so na rano,
kot nož, ki zareže v srce.
in tvoje oči ne tajijo pred mano,
da ti vseeno je.
Praviš, da zgodba je davno končana,
ker ti si spremenil se.
da je umrla ljubezen med nama,
srečo našel si drugje.

Le še poljub v slovo,
skrivam svoje solze pred teboj.
vse bolj mi je hudo,
a priznala ti nikdar ne bom.
Le še poljub v slovo,
ker nikoli več ne boš le moj.
naj ti ne bo hudo,
vse, kar še lahko mi daš,
je poljub v slovo.

Mislila sem, da vem vse o tebi,
zdaj tujec pred mano stoji.
Svoje življenje s teboj sem delila,
zdaj stran se ti mudi.
Praviš, da zgodba je davno končana,
ker ti si spremenil se.
Da je umrla ljubezen med nama,
srečo našel si drugje.

Le še poljub v slovo...

Zrušil se je moj svet,
grenak je moj nasmeh,
ali bom še lahko ljubila?
Nič več norih noči,
nič več tvojih laži.
Oprostila ne bom nikoli ti,
da varal si.

Le še poljub v slovo...

Pesem je sestavljena iz dveh osem- in ene sedemvrstičnice ter devetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica nam predstavi ljubezensko situacijo, v katero je ona ujeta. Njen ljubljenci, ki ga je dolgo ljubila, jo z besedami ubija (*sol na rano, nož, ki zareže v srce*). Njegove oči ne tajijo, da mu je vseeno zanjo in njuno zvezo, kajti zgodba je že davno končana (ji je do sedaj lagal in prikrival?). Med njima je umrla ljubezen (vsaj z njegove strani), kajti on se je spremenil in svojo srečo našel pri neki drugi ženski. Rima prve kitice je prestopna (aBaBaBaB). Refren razkriva njeno željo, da si želi le še poljuba v slovo. Njej je zelo hudo, vendar tega ne bo nikoli priznala, zato bo skrila solze pred njim. Zaveda se, da ne bo nikoli več njen. Edino kar si kot zadnje želi od njega je še zadnji poljub. Rima v refrenu je prestopna (ABAXABAXA). Druga kitica nam predstavi njeno bolečino. Z njim je delila življenje, mu zaupala, zdaj pa se ji zdi, kot da je tujec pred njo – sploh ga ne pozna. Kot potrditev, da on res odhaja, so štirje verzi, ki se ponovijo iz prve kitice. Zgodba se je davno končala, saj se je on spremenil, ko je svojo srečo našel drugje. Rima te kitice je mešana (aAbAbCbC). Zadnja kitica opisuje, da se je zdaj zrušil njen svet in da je njen nasmeh grenak. V njej se pojavi vprašanje in dvomi vase, če bo sploh še kdaj lahko ljubila in zaupala. V zvezi je bila izdana, zato njeni dvomi niso odveč. Njena prihodnost v tem trenutku ni samo črna, ampak precej negotova. Zaveda se, da je konec z norimi nočmi, hkrati tudi konec z lažmi. Čeprav ga je ljubila, mu ne bo nikoli oprostila, da ji je lagal in jo varal. Rima zadnje kitice je zaporedna (AAAbBBBB). Tema pesmi je ljubezenska; opisuje razočaranje nad partnerjem, izrabo zaupanja.

ROMEO IN JULIJA

(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ne, to nisva jaz in ti,
ne, to se tako le zdi,
pred drugimi se smejeva,
a v sebi jokava.

Morda spomine iščeva,
morda si le ne upava,
ker dobro veva, da ni to,
to kar v nama je kdaj bilo.

Romeo in Julija,
v to še kar verjameva,
črno belo barvava,
ko resnica se preda.
Iz navade ljubiva,
si objem ponujava,
da se to noč najdeva

Zdaj se spet pretvarjava,
da sva drug od drugega,
besede hladne grejeva,
pod preprogo jih skrijeva.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic ter sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje razklanost, dvojnost obeh partnerjev v zvezi, to nista onadva, saj se pred drugimi smejeta, v sebi pa jokata. Pred ljudmi igrata, da sta srečna in zaljubljena, vendar v sebi nekje vesta, da se počasi njune poti razhajajo. Rima prve kitice je zaporedna (AAbb). Druga kitica nakazuje na možnost, da še iščeta spomine in v njih živita. Včasih je bilo vse v redu, lepo sta se razumela in ljubila, vendar zdaj tega ne čutita več, zato živita v preteklosti, ki je bila še lepa. Rima druge kitice je zaporedna (aaBB). Refren še potrjuje njuno sprenevedanje. Verjameta, da sta kot Romeo in Julija, da sta še zelo zaljubljena. Spreminjata, barvata resnico, da bi jima odgovarjala. Ljubita se le še iz navade, vendar si ponujata objem, da bi se morda spet našla. Na skupni poti sta se odtujila, vendar še nista obupala in se skušata najti. Rima v refrenu je enaka (aaaAaaa). Zadnja kitica poudarja njuno pretvarjanje in odtujenost. Pogrevata hladne besede (si očitata?). Rima zadnje kitice je enaka (aaaa). Tema pesmi je ljubezenska; odtujitev in pretvarjanje partnerjev.

PESEK V OČI
(M. Vlašič - U. Vlašič - B. Grabnar, M. Vlašič)

Ti, v sebi ti še vedno čuvaš me,
le ti, verjameš v mene, daješ vse,
a jaz; jaz moram odkriti, kam življenje pelje me,
da spet najdem se.

Če, kdaj name svojo roko dvignil bi,
in če, z besedami me ponižal bi,
vem, odšla bi v srcu stokrat lažje bi bilo,
mi lažje bi bilo.

Pesek v oči,
mečem pesek si v oči,
da izbrišem žalost, ki se v meni budi,
nežno naj te druga ljubi,
čuva te s poljubi,
ko bom nate mislila.

Če vedno bil bi hladen tvoj objem,
in če, bi druga se skrivala v njem,
vem, odšla bi; v srcu stokrat lažje bi bilo,
Mi lažje bi bilo.

S pesmijo Pesek v oči je Nuša Derenda leta 2002 zmagala na Slovenski popevki. Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekle, ki se v življenju še išče. Njen ljubljene jo nosi, čuva v sebi, v njo še verjame in ji daje vse. Vendar ona mora šele odkriti kam jo življenje vodi, da se najde. Ob sebi ima partnerja, ki ji vse nudi, a ona ni prepričana v to zvezo. Rima prve kitice je enaka (AAAA). Druga kitica predstavi njene pomisleke in njeno težavo pri odhodu. Lažje bi odšla, če bi jo ranil, ponižal, kot pa da ji nudi vse. Morda se je v njej zbudila vest, da ne ravna prav, da ji bo nekoč morda še žal za to, kar sedaj ima (oz. zapušča). Rima druge kitice je zaporedna (AAbb). Refren potrjuje domneve iz druge kitice. V oči si meče pesek (prizadeva si prikriti,

zamegliti resnico), dejansko pa se v njej nahaja žalost, otožnost. Želi mu ljubečega, nežnega dekleta, ki bi mu dala to, kar mu ona ni. Želi mu, da ga druga nežno ljubi, medtem ko bo ona mislila nanj. Sama v sebi je protislovna, nasprotna: želi eno, dela drugo, vsega pa ne more imeti. Rima v refrenu je AAAAxA. V zadnji kitici se zopet vračamo k njenemu odhodu. Težko ji je oditi in tudi on ji tega odhoda ne olajša. Lažje bi bilo, če bi bil njegov objem hladen oz. če bi objemal drugo, saj bi tako imela dejanski razlog za odhod. Rima zadnje kitice je zaporedna (AABB). Tema pesmi je ljubezenska; opisuje poslavljanje, odhod ter iskanje razlogov za odhod in iskanje novih poti.

NISEM KOT TI

(M. Oražem - D. Kenda Hussu - M. Oražem, F. Zabukovec)

Objokuješ dobre stare dni,
očitaš si milijon stvari,
prepustiva jih minljivosti,
jaz grem naprej v nov dan, nisem kot ti.

Le spomin, bo ostal,
lepih dni mi ni žal.

Oprosti ne znam se več pretvarjati,
ne morem spreminjati preteklosti.
ti kar igray, zatiskaj si oči,
jaz ne znam, nisem kot ti.

Vedno bolj se oddaljujema,
ti ne znaš pozabljati.
Ne dovoliš mi, da bi odšla,
ob tebi ne zdržim, nočem laži.

Konec je, daj priznaj
in ne glej več nazaj.

Oprosti ne znam se več pretvarjati...

Oprosti ne znam se več pretvarjati...

Pesem je sestavljena iz dveh dvo- ter dveh štirivrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje njenega ljubljeneega, ki živi v spominih. Objokuje stare dni, očita si veliko stvari, ki pa jih sedaj ne more več spremeniti. Bolje je, da te stvari pozabi in živi dalje. Ona z dvignjeno glavo stopa v nov dan. Ne živi v preteklosti, ampak tu in zdaj. Rima prve kitice je enaka (AAaA). Druga kitica predstavi znano dejstvo, da ne glede na vse spomini ostajajo. Lepih spominov ne pozabimo in so za vedno zapisani v nas. Pri njej ni zaznati nostalgije, ampak živi v realnosti. Rima druge kitice je enaka (AA). Refren potrjuje drugo kitico. Ona se ne zna več pretvarjati, saj se zaveda, da preteklosti ni mogoče spremeniti. On naj kar igra in si zatiska oči, ona pa tega ne zna (ali ne želi). Rima v refrenu je enaka (aaAA). Tretja kitica prikazuje, kako se njune razlike kažejo navzven. Vedno bolj se oddaljujeta, saj on ne zna pozabljati oz. sprejemati realnih dejstev (živi v preteklosti). Njej je dovolj laži in bi rada odšla ter znova zaživela, vendar ji on ne dovoli. Rima v tretji kitici je

enaka (aaAA). V zadnji kitici ona želi, da tudi on končno spregleda in resnično vidi stvari. Dopoveduje mu, da je konec in naj si to prizna ter naj ne gleda več nazaj in živi v preteklosti. Rima pesmi je enaka (AA). Tema pesmi je ljubezenska; razhod dveh partnerjev, kjer eden živi v spominih in preteklosti.

NE IZGUBLJAJ ČASA Z MANO
(A. Klinar - A. Rupel - A. Klinar, A. Čadež)

Pozabi, da sem te včasih ljubila
in delila s tabo svoje sanje vse.
ne čakaj, da se bom k tebi vrnila,
nisem več naivna, nisem isto dekle.

Prihrani si moči
in ne obljublaj mi,
da ostal boš moj do konca dni.

Ne izgublaj časa več z mano,
nisem ta, ki se preda
in zvestobe moje srce več ne pozna.
ne izgublaj časa več z mano,
vedno vleče me drugam
in ne maram se zasedati v pristan.
živeti sama znam!

Pozabi, da se bom kdaj spremenila,
kar bilo je, naj ostane le spomin.

Prihrani si moči
in ne obljublaj mi,
da ostal boš moj do konca dni.

Ne izgublaj časa več z mano...

Pesem je sestavljena iz ene dvo-, ene tri- in ene štirivrstičnice ter sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekle, ki ni več naivno in odhaja od nekdanj njenega ljubega. Svetuje mu naj pozabi, da ga je ljubila ter delila z njim vse sanje. Ona je odločena, da se ne bo več vrnila, da za vedno odhaja iz njegovega življenja. Rima prve kitice je prestopna (aBaB). V drugi kitici mu svetuje naj ne obljublja, da bo ostal njen do konca dni. Sklepamo lahko, da jo je prizadel, izdal njeno ljubezen in zaupanje, zato je zdaj nič več ne odvrne od njenega načrta, da za vedno odide. Dovolj ji je, da se ne more zanesti nanj. Rima druge kitice je enaka (AAA). V refrenu izvemo, da gre za dekle, ki se ne predaja in katere srce ne pozna več zvestobe. Ne želi se ustaliti in nam da vedeti, da ob sebi ne potrebuje nikogar, saj zna živeti sama. V refrenu se podrejo domneve iz druge kitice, da je on razlog za njen odhod. Nekaj časa je skušala živeti z njim, a je ugotovila, da takšno življenje ni zanjo. Njej odgovarja svoboda in ne vezanost. Rima v refrenu je mešana (aBBaCCC). V zadnji kitici predlaga partnerju naj pozabi nanjo in naj vse skupaj ostane lep spomin. Kar koli bo (bi) on poskušal narediti, se ona ne bi nikoli spremenila. Čeprav jo on ljubi naj jo raje ohrani kot prijeten spomin, saj bi bilo življenje v prihodnosti z njo težko, nepredvidljivo in nezanesljivo.

Ona je samostojna, neodvisna. V zadnji kitici ni rime. Tema pesmi je ljubezenska; opisuje razhajanje dveh partnerjev.

V OGENJ ZDAJ OBLECI ME

Vem, odveč ti je,
da zadržujem te.
Daj, vsaj potrudi se,
beseda, dve, da premami me.

Vsaj tokrat reci mi,
iz oči v oči vsaj,
hvala iz srca
naj tvoja slaba vest,
opere se do dna.

Vsaj kamen vrzi mi,
v obraz, da zaboli.
Da vsaj začutim te,
povej, da ne sprašujem te.

So tvoje ustnice
nocoj tako zelo utrujene?
So naveličane, besed,
da ljubiš me?!

V ogenj zdaj obleci me
in brez skrbi odidi.
Če solza umaže me,
ne zmeni se,
saj se ne vidi!

V ogenj zdaj obleci me
in brez skrbi odidi,
naj žalost pogasi,
jaz nimam več moči,
jaz nisem kakor ti.

Vsaj kamen vrzi mi,
v obraz, da zaboli.
Da vsaj začutim te,
povej, da ne sprašujem te.

So tvoje ustnice
nocoj tako zelo utrujene?
So naveličane, besed,
da ljubiš me?!

V ogenj zdaj obleci me
in brez skrbi odidi.
Če solza umaže me,
ne zmeni se,
saj se ne vidi!

V ogenj zdaj obleci me
in brez skrbi odidi,
naj žalost pogasi,
jaz nimam več moči,
jaz nisem kakor ti.

S pesmijo *V ogenj zdaj obleci me* je Nuša Derenda zmagala na tretjem Hit festivalu. Pesem je sestavljena iz treh štiri- in ene petvrstičnice ter desetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje razmere v neki zvezi, ki se počasi končuje. Ona ga še ljubi, njemu pa je njena ljubezen odveč. Odveč mu je vsak trenutek z njo. Niti malo se ne potrudi, da bi jo skušal očarati. Rima v prvi kitici je enaka (AAAA). V drugi kitici mu ona sporoča naj ji vsaj tokrat izkaže malo hvaležnosti, ljubezni. On je hladen kot led in njegova vest ni čista. Rimana

sta le tretji in zadnji verz. V tretji kitici ga ona na nek način prosi naj ji vrže kamen v obraz, da jo bo zbolelo, kajti le na tak način ga bo začutila. On je hladen, ne izkazuje ji ljubezni, nežnosti, zato je ona večkrat v dvomih, se sprašuje in je negotova. Želi si ga čutiti, čeprav preko bolečine. Rima tretje kitice je zaporedna (AABB). V četrti kitici se sprašuje, zakaj ji ne pove nič lepega. Ne ve, ali so njegove ustnice utrujene ali le naveličane. Sprašuje se, ali ji ne more ali noče povedati nič lepega. Rima v tej kitici je aaXA. Refren nakazuje, da je ona pripravljena sprejeti katero koli žrtev zanj. Govori mu naj jo obleče v ogenj (pekoča bolečina) in odide. Svetuje mu naj se ne ozira na to, če bo jokala. Če nič drugega, ji bo ostala bolečina, neizkoriščena strast. Zaradi energije, ki jo je vložila v njuno zvezo, je ostala brez moči. Popolnoma je izčrpana, zato ji je, čeprav ga ljubi, popolnoma vseeno, saj tako ali tako ne more ničesar spremeniti. Rima v prvem delu refrena je prestopna, v drugem pa enaka (AbAbAbBBB).

PRVIČ IN ZADNJIČ

Prvič in zadnjič
nežno objemi me,
obriši solze,
da mi lažje je.

Prvič in zadnjič
nežno objemi me,
obriši solze,
da mi lažje je.

Prvič in zadnjič
nasmeh nariši mi,
v zrcalu žalosti.

Z očmi pobožaj me,
za hip, da lažje je,
ker srce še vedno brani te
ko pogled zbeži in skrije se
in resnica mi iz rok hiti,
da me pomiri.

Prvič in zadnjič
nežno objemi me,
obriši solze,
da mi lažje je.

Prvič in zadnjič
nasmeh nariši mi,
v zrcalu žalosti.

In preden greš
še enkrat se dotakni me,
nekje v sebi najdi me,
daj z nasmehom spet premami me.

In preden greš,
s poljubi božaj mojo dlan,
čistim obljud polepšaj dan
naj bo objem tvoj zame tak,

Prvič in zadnjič
nežno objemi me,
obriši solze,
da mi lažje je.

Prvič in zadnjič
nasmeh nariši mi,
v zrcalu žalosti.

Prvič in zadnjič!

Pesem je sestavljena iz dveh štiri- in ene šestvrstičnice ter sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Refren izraža njeno željo naj jo še enkrat objame in nežno stisne k sebi ter obriše solze. Ona je žalostna, ker odhaja. Kot iz obupa si še zadnjič želi njegovih dotikov, objema, nasmeha, saj se zaveda, da ji tega nikoli ne bo mogel več dati. Pripravljena je storiti vse, da bi ga obdržala ob sebi. Rima v refrenu je mešana (ABbBACC). Prva kitica opisuje njeno bolečino. Želi si, da jo nežno pogleda, da bi v očeh zaznala vsaj kanček ljubezni. On je še vedno močno naseljen v njenem srcu, zato ga kar naprej brani. Čeprav ji razum morda veli drugače, ga srce nenehno zagovarja (zavoljo starih, dobrih časov). Vendar njegov pogled ni iskren in nekaj prikriva, zato se ne želi srečati z njenimi očmi. Rima prve kitice je zaporedna (AAAABB). Druga kitica je kot izraz obupa. Ona ga ljubi, si ga želi, zato bi naredila vse, da bi se nekdanja čustva do nje v njem znova prebudila. Pred dokončnim odhodom iz njenega življenja, ga želi še zadnjič čutiti, objeti, poljubiti. Želi si, da bi jo našel nekje v srcu ter ji naklonil nasmeh, ki jo bo spet očaral. Karkoli si bo zaželela, se ne bo uresničilo, saj je on odločen oditi. Rima druge kitice je XAAA. V zadnji kitici se ponovi prvi verz druge kitice. Ta verz lahko nakazuje na dejstvo, da se je sprijaznila z njegovim odhodom. Še zadnjič si zaželi, da bi ji poljubljal dlani, jo objel. Objem lahko pomeni obljubo oz. odprto možnost za oba. Rima zadnje kitice je XAAX. Tema pesmi je ljubezenska; bolečina ob odhajajoči ljubljeni osebi.

NOE NOE

Ne, nič ne reci mi, odpri vrata žalosti,
vsaj s hrbtom proti meni,
vsaj, da me zabolí.

Reši me, Noe, Noe,
veš, da moje je življenje tvoje,
s prsti mi pobožaj obraz,
v vetru naj zaslišim tvoj glas,
ko na steni upanja slutim poraz.

Ne, nimaš te moči,
naj ti glas zadrhti,
kot mlad vojak na straži

Pesem je sestavljena iz dveh trivrstičnic ter petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje njeno globoko bolečino. Njen ljubljeni jo je ranil. Ne želi slišati njegovih besed, saj je ranjena in žalostna ter zato nemočna. Želi si le, da bi s hrbtom proti njej odprl vrata žalosti, da se bo lahko naselila v njeno srce. To jo bo močno zbolelo, saj ga je ljubila. Rima prve kitice je enaka (aaA). Refren predstavlja neke vrste prošnjo. Kliče in prosi Noeta,

da jo reši. Noe je svetopisemska oseba, katero je bog opozoril na vesoljni potop in mu na ta način omogočil, da si je zgradil barko Arko in skupaj z živalmi preživel. Ona se počuti nemočno, zato prosi Noeta, da jo reši. Njeno življenje je odvisno od njega. Želi, da ji poboža obraz in zasliši njegov glas, da jo pomiri. Počuti se poraženo, zato potrebuje rešitelja. Morda Noe ni svetopisemska oseba, h kateri kliče, ampak je realna oseba, moški, ki bi jo lahko rešil iz njene bolečine. Rima v refrenu je zaporedna (aaBBB). Zadnja kitica pa bodisi opisuje Noeta, ki je nemočen bodisi moškega, ki jo je ranil in prizadel bodisi potencialnega rešitelja. Čeprav je brez moči, nihče nima te moči in premoči, da bi ostal hladen. Glas se mu trese kot se trese mlad vojak na straži, ki ga je strah. Rima zadnje kitice je enaka (AAa). Tema pesmi je ljubezenska; prošnja za njeno rešitev ob propadli ljubezenski zvezi.

8.2. BESEDILA NATALIJE VERBOTEN

KO OSTANEŠ SAM
(S. Fajon/Monika V./S. Fajon)

Konec igre je,
odšla bom, ker ne ljubiš me.
Sanje in laži,
odšla bom, ne verjamem ti.

Vseeno ti je, vem,
ti nisi bil nikoli moj,
a jaz kot prvi dan,
ljubim te še zdaj.

IN KO OSTANEŠ SAM, KO NOČ BO DOLGA,
NE KLIČI ME, NE IŠČI ME,
NE BO ME VEČ, NE BOM VRNILA SE.
KO SONCE SKRIJE SE IN TUDI NJE NI,
PREPOZNO BO, NE IŠČI ME,
NE BO ME VEČ, NE BOM VRNILA SE.

Pesem je razdeljena na dve štirivrstični kitici (kvartini) in šestvrstični refren. Naslov pesmi je del oz. začetek refrena. Prva kitica govori o dekletu (prvoosebni pripovedovalki), ki je odločena potegniti črto pod zvezo, ki ni bila uspešna, kajti bila je polna neuresničenih sanj in laži. Rima te kitice je zaporedna (AABB). Druga kitica pripoveduje, da je njemu (tretji osebi moškega spola) vseeno, da je ni ljubil, čeprav ga je ona iz vsega srca in vsak dan bolj. Tu o rimi ne moremo govoriti. Refren govori o odločenemu dekletu, ki vztraja pri svojem odhodu, dokončno odhaja iz zveze. Prvič izvemo, da je morebitni razlog za njegovo hladnost neka tretja oseba ženskega spola. Rima je zaporedna (aBBCBB). V refrenu prihaja do ponavljanja besed, besednih zvez in celih verzov, veliko je tudi nikalnih besed. Tema pesmi je odhod iz neuspešne ljubezenske zveze; neke vrste ljubezenska tematika, ki pa ne povečuje ljubljenih oseb, čeprav je z njene strani še vedno zaznati ljubezenska čustva.

TA NOČ JE ČUDEŽNA
(S. Fajon/J. Zmazek/S. Fajon)

Komaj čakam, čakam na soboto,
da se naplešem in, da se znorim,
dobra zabava, to je moj moto,
ko pride noč se čisto spremenim.

NOČ JE ČUDEŽNA, KADAR SAMA SVA,
ZVEZDE SVETIJO LE ZA NAJU DVA.
TA NOČ JE ČUDEŽNA, KADAR SAMA SVA,
ZVEZDE SVETIJO ZA NAJU DVA.

Zato nocoj, fant moj, poglej me v oči,
daj mi poljub in objemi me,
ogelj v meni raste, vse bolj gori,
to noč bom dala, dala ti vse.

Pesem je sestavljena iz štirivrstičnice, refrena ter še ene štirivrstičnice. Naslov je del oz. začetek refrena. Prva kitica govori o neučakanemu dekletu, ki komaj čaka konec tedna, da se napleše, zabava, skratka sprosti. Rima te kitice je prestopna (aBaB). Refren govori o čudežni noči, ki jo ustvarita oba partnerja. Oba predstavljata celoten svet, vse se vrti le okoli njiju, celo zvezde svetijo le za njiju. Gre za štirivrstičnico, ki je dejansko dvovrstičnica, ki pa se ponovi. Pri rimi gre za enake rime (AAAA). Druga kitica govori o dekletovi predanosti fantu. Preveva jo strast in nocoj se je pripravljena popolnoma predati. Rima te kitice je prestopna (ABAB). Tematika je ljubezenska, v ospredju je strast (tako do plesa, zabave kot do partnerja).

DISCO BOY
(I. Podpečan/V. Šolinc/S. Fajon)

V današnjih časih je drugače
kot včasih je bilo,
dekleta nosimo zdaj hlače,
motorje vozimo.

Kdaj pa kdaj pa bi rada,
vsa nežna in romantična bila,
v svilo bi se ovila,
na belem konju princa čakala.

BODI MOJ DISCO BOY,
BODI MOJ NOCOJ,
V DIVJEM RITMU BI PLESALA
CELO NOČ S TEBOJ
IN LJUBEZNI SE PREDAJVA,
SAJ TA NOČ MORDA
BO ZAČARALA OBA.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnic in refrena. Naslov je del refrena. Prva kitica govori o današnjih časih, ko so dekleta veliko bolj enakovredna kot nekoč, zdaj nosijo hlače, vozijo motorje – se spuščajo na »moško« področje. Rima pesmi je prestopna (aBaB). Druga kitica izraža nostalgijo po nekdanjih časih, po romantiki, po sanjarjenju in čakanju princa na belem konju. Rima je v vseh vrstica enaka (aAaa). Refren je mišljen kot vabilo njemu, kot vabilo na

ples, vabilo na romantično noč. Refren je prežet s strastjo. V refrenu naletimo na ponavljanje zvočnih skupin, in sicer gre za anaforo (bodi moj). Rima v refrenu je mešana (AAbAbBB). Pesem se stopnjuje do vrha, ki je v refrenu. Tema je ljubezenska, ki je na eni strani nostalgija, na drugi strani pa vabilo in strast.

KO ZAPREM OČI
(S. Fajon/J. Zmazek/S. Fajon)

KAJ KO SE BOJIM, DA MI REČEŠ NE,
DA NE MOREM BITI TVOJE DEKLE,
ZATO OSTAL BOŠ LE, LE MOJ FANT IZ SANJ
IN VEDNO BOŠ MOJ, KO ZAPREM OČI.

Kadar hočem, da si tu z menoj,
zaprem oči in že si z moj.
Včasih sanjam, da s teboj letim
nekam daleč stran, nič se ne bojim.
A ko srečam te, se izgubim,
želim si te, a nič ne storim.

A KAJ KO SE BOJIM, DA MI REČEŠ NE, ...

Včasih v telefon zagledam se,
si močno želim, da pokličeš me.
Včasih sanjam, da s teboj letim
nekam daleč stran, nič se ne bojim.
a ko srečam te, se izgubim,
želim si te, a nič ne storim.

A KAJ KO SE BOJIM, DA MI REČEŠ NE, ...

A vseeno sem srečna, ko sem v sanjah s teboj,
zato boš vedno moj, ko zaprem oči.

Pesem je sestavljena iz štirivrstičnega refrena, šestvrstičnice ali sekstine, ponovitvijo refrena, druge sekstine, zopet ponovitvijo refrena in dvovrstičnice. Refren govori o neodločenem, nesamozavestnem in sramežljivem dekletu, ki se boji fantove zavrtnitve. Namesto da bi naredila odločilni korak, se bo raje umaknila in še naprej sanjarila. Rima v refrenu je v prvih dveh kiticah enaka, nato se besedilo ne rima (AAXY). Prva kitica je nadaljevanje refrena, saj se dekle raje predaja sanjarjenju kot da bi naredila odločilni korak. V svojih sanjarjenjih mu zaupa, se mu predaja in je srečna, vendar le dokler ima zaprte oči. Rima je v prvih dveh vrsticah enaka (AA), nato pa se ponovi še naslednja (BBBB), gre za vrsto zaporedne rime. Nato se ponovi refren. Druga kitica nadaljuje s sanjarjenjem in neodločnostjo. V tej kitici pride do delne ponovitve prve kitice (štirih verzov). Rime v tej kitici je v prvih dveh verzih AA, v nadaljevanju pa pride do ponovitve prve kitice (BBBB), gre za zaporedno rimo. Zopet pride do ponovitve refrena, ki mu sledita dva nova verza, ki nista rimana. Tema pesmi je sanjarjenje o fantu iz sanj.

JUTRI GREM NA MORJE
(I. Podpečan/J. Zmazek/S. Fajon)

Jutri grem na morje, kako naj sploh zaspim,
vprašaj mojo mamo, kako takrat težim.
A meni je le važno, važno je le to,
od jutri naprej vse drugače bo.

Morje, sonce plaža, tak bo zdaj moj svet,
ko mi je prevroče, grem na sladoled
in če se zaljubim, zvezde mi preštej,
objemi me in me rad imej.

KO SEM NA MORJU, SE SPREMENIM,
LAHKO SE SMEJEM IN SE SPROSTIM,
DOMA JE DOLGČAS, NIKOGAR NI,
SAJ VSI NA MORJE SO ODŠLI.

Čas prehitro teče, ko nam je lepo,
spet jesen prišla bo, vsem nam bo težko.
Le spomin na morje vedno bo ostal,
ko sva se razšla ta prstan si mi dal.

In ko vse težko se zdi, spomni se poletnih dni,
nekoč se bova spet morda tam ob morju srečala.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnih kitic, ene dvovrstičnice in refrena. Naslov pesmi je začetek prve kitice. Prve kitica govori o neučakanosti (*vprašaj mojo mamo, kako takrat težim*), o pričakovanju dopusta (*kako naj sploh zaspim*) oz. odhodu na morje. Morje pomeni svobodo, sproščenost, kar je ravno nasprotno realnosti in vsakdanu. Rima prve kitice je zaporedna (AABB). Prvi kitici sledi druga, ki opisuje »drugi«svet, kjer prevladujejo poletni elementi, dinamika, morebitna poletna romanca. Rima te kitice je zaporedna (AABB). Refren na nek način povečuje morje, sproščenost, dinamiko in nenehno akcijo. Pojavi se nasprotje: doma vlada dolgočasje, neka rutina, mrtvilo, medtem ko pa morje že samo po sebi pomeni nenehno gibanje (valovanje), čas dopusta je poln nekega pričakovanja, dinamike ... Rima v refrenu je zaporedna (AABB). Refrenu sledi tretja kitica, ki govori o tem, da čas vse prehitro mine, ko nam je lepo, ko smo v nenehnem gibanju, pričakovanju in nam bo ob vrnitvi domov težko, pa vendar nam bo ostal tak ali drugačen spomin (v tem primeru spomin na poletno romanco, katere otipljiv spomin je prstan). Rima v tretji kitici je zaporedna (AABB). Sledi še dvovrstična kitica, ki po eni strani pomeni tolažbo – prvi verz, po drugi strani pa upanje na ponovno srečanje – drugi verz. Ta kitica ni rimana. Tema pesmi je opevanje in povečevanje počitnic, morja in dopusta.

V TVOJEM OBJEMU
(P. Zizzo/V. Šolinc/M. Bezovšek)

Ko čakam te, te želim, tisoče luči
riše mi čez obraz sence vročih barv,
v ritmu zibljejo pred menoj
pari se, objeti med seboj,
o, ko bi prišel še ti,
v meni vse drhti.

Iz teme tvoj obraz se izluščil je,

tvoj pogled se je v mojih očeh ujel
in stal si tam kot moški mojih sanj,
čudno moč si nad menoj imel,
zvabil v hipu si v svoj me svet,
sem vstala brez besed.

LE ŠE GLASBA IN TVOJI ROKI,
USTNICE MEHKE, NEŽNO UJETE,
RITEM IN TVOJI ROKI,
KO BI TA TRENUTEK TRAJAL ZA VEČNO,
RADA SEM V TVOJEM OBJEMU.

Na uho šepetaš moje mi ime,
topel dih in dotik tvoj odnaša me,
nad nama luč spet zatrepeta,
midva pa med vsemi sama sva,
dotik tvojih je dlani
ugasnil vse luči.

Pesem je sestavljena iz treh šestvrstičnih kitic ali sekstin ter petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena (del zadnjega verza). Prva kitica je prežeta s pričakovanjem; ona pričakuje njega, želi si ga in po njem hrepeni. Spomin nanj ji povečajo še objeti pari, ki jih sreča. Rima prve kitice je nepopolna zaporedna (AXBBA). V drugi kitici ga je le dočakala, čeprav se je prikazal kot iz teme. V vsem pričakovanju jo je v hipu o(za)čaral in naenkrat je bila njegova vsa, v hipu se mu je predala. Rima druge kitice je mešana (XAYABB). Refren govori o predanosti, strasti, o neskončnih objemih, zaradi vsega tega si želi, da bi ta trenutek trajal večno. Počuti se kot v drugem svetu, kjer plava skupaj z njim nad oblaki. V refrenu razen pri dveh verzih (prvi in tretji) ne moremo govoriti o rimi. Zadnja kitica govori o ljubezni, romantiki, ki ju je ponesla v drug svet, kjer sta sama. Kitica je prežeta s strastjo, nežnostjo in predanostjo. Rima v tej kitici je zaporedna (AABBCC). Tema je ljubezenska in govori o predanosti ter strasti, ki prežema oba partnerja.

NAME SPOMNI SE
(S. Fajon/N. Verboten/S. Fajon)

Hotel si mi ukrasti dušo in telo,
a končano je vse to, česar ni bilo.
Ti še ljubiš me, hočeš me ob sebi,
moja želja je le utrip v tebi,
nič ne čutim te, ni te več ob meni,
vem, da te dobim, a tega ne želim.

NE POZABI ME, NAME SPOMNI SE,
KO OSTAL BOŠ SAM IN TI BO TEŽKO,
NE POZABI ME, NAME SPOMNI SE,
VSE KAR JE BILO, OSTALO V SRCU BO.

Mislil si, da si dobil vse, kar si iskal,
a na koncu te poti, ti si me izdal.
Ti še ljubiš me, hočeš me ob sebi,
moja želja je le utrip v tebi,
nič ne čutim te, ni te več ob meni,
vem, da te dobim, a si tega ne želim.

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnih kitic ter štirivrstičnega refrena. Naslov je del prvega verza v refrenu. Prva kitica govori o končani ljubezni. On si jo še vedno želi, čeprav

ga ona ne čuti več ob sebi; zaveda se tudi, da bi ga lahko vsak trenutek dobila nazaj, če bi ga le želela, vendar to ni njen namen. Rima v tej kitici je deloma zaporedna (AAbbbX). Refren izraža njeno željo naj je nikdar ne pozabi. Ko mu bo težko naj se spomni nanjo in na čase, ko je bilo lepo, kar je za vedno zapisano v srcu. Rima v refrenu je prestopna (ABAB). Druga kitica govori o njegovi izdaji, zaradi česar je razočarana pa tudi ponosna in odločena, da bo temu dokončno naredila konec. S svojimi dejanji jo je prizadel, tako da je postala hladna, da ga ne čuti več. Ona se zaveda svoje moči, kajti nazaj ga lahko dobi, kadar si zaželi (manipulacija?). Druga kitica prinaša dva nova verza (prvi in drugi verz), ostali štirje verzi so ponovitev prve kitice. Rima v zadnji kitici je tako kot v prvi deloma zaporedna (AAbbbX). Tema pesmi je ljubezen, vendar le kot spomin.

DALEČ STRAN
(S. Fajon/J. Zmazek/S. Fajon)

Ni mi več važno, da si ob meni ti,
raje verjamem v preproste stvari.
Danes je lep dan, sonce greje mi telo,
sploh se ne poznam, nič več mi ni hudo.

DALEČ STRAN BOM ODŠLA,
TJA, KJER RESNIČNE SO BESEDE IZ SRCA,
KER MIDVA SVA IZGUBILA VSE
KAR NEKOČ IMELA SVA.

Vedno bolj čutim, da te ob meni ni,
a bolje je to kot zlagane noči.
Danes je lep dan, sonce greje mi telo,
sploh se ne poznam, nič več mi ni hudo.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in prav tako štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetek refrena. Prva kitica nakazuje optimizem (lep dan, sonce); govori o dekletovi samostojnosti in neodvisnosti od fanta. Ne potrebuje ga ob sebi, nič več ji ni hudo in nekako sama sebe spodbuja, da ji bo bolje brez njega. Rima prve kitice je zaporedna (AABB). Refren govori o odhodu v svet, kjer so resnične besede iz srca, kjer zmaguje resnica nad lažjo. Onadva sta se nekje med potjo izgubila, hkrati pa sta izgubila vse, kar sta nekoč imela. Rima v refrenu je AAXA. Druga kitica prinaša dva nova verza, ki govorita o tem, da ona čuti, da ga ni ob njej, vendar je bolje to kot pa laž, osamljenost, skrbi. Druga dva verza sta ponovitev iz prve kitice, kjer je v ospredju optimizem in možnost za nov začetek. Rima je zaporedna (AABB). Tema pesmi je optimizem dekleta, ki je končalo s fantovimi lažmi in odšlo iz zveze.

OBLJUBLJAL SI MI ZVEZDE
(I. Podpečan/N. Verboten/S. Fajon)

Ljubezen pravo sem
samo v tvojem objemu čutila,
a nisem vedela,
da že takrat sem močno se zmotila.

Predala sem se vsa
tvojim besedam in tvojim poljubom,
a vračal nisi mi
vsega kar sem hotela.

OBLJUBLJAL SI MI ZVEZDE Z NEBA,
OBLJUBLJAL SI, DA TVOJA BOM VSA
IN ZDAJ, KO VEČ TE NI, NI POTI,
KI PRAVA BI BILA ZA NAJU DVA.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in refrena. Naslov pesmi je začetni verz refrena. Prva kitica govori o pravi ljubezni, ki jo je ona spoznala v njegovem objemu, vendar ni vedela, da je le laž. Rima v pesmi je Xaaa. Druga kitica govori o njeni predanosti, o tem kako je le ona vlagala v zvezo, njuno ljubezen, on pa ji tega ni vračal. Rimana sta le prvi in zadnji verz. Refren govori o tem, kako ji je on obljubljal zvezde z neba, obljubljal nemogoče, vendar nista bila za skupaj. Bila sta dva različna človeka (eden je dajal in verjel, drugi je jemal in obljubljal), ki sta nekaj časa hodila po isti poti, vendar sta se kmalu razšla. Rima v refrenu je AAXA. Tema pesmi opisuje razhod dveh oseb, ki sta bili v ljubezenskem razmerju, v katerem je eden le obljubljal in nič naredi za zvezo.

NAJ ANGELI TE ČUVAJO
(M. Vlašič/B. J. Vunjak - Brendi/M. Vlašič - B. Grabnar)

Nekje v sebi čutim te,
kot skrito željo, upanje,
tvoje dotike in poljube.

Nekje v daljavah skrili si se,
da več oko ne najde te,
postala sva si tujca.

Morda usoda kriva je,
da z njo sem izgubila te,
da si v sanjah me pozabil.

Med zvezdami zdaj iščem te,
v veter šepetam ime,
da vsaj v spominu sem še s tabo.

NAJ ANGELI TE ČUVAJO,
NAJ NAD TEBOJ BEDIJO
IN NAJ KOT MOJ SPOMIN
NIKOLI NE ZASPIJO.
NAJ ANGELI TE ČUVAJO,
NAJ TE SREČA SPREMLJA,
OSTAL ZA VEDNO BOŠ
GLOBOKO V MENI
LE SKRITA ŽELJA.

Pesem je sestavljena iz štirih tercijn in refrena. Naslov pesmi je vzeti iz refrena. Prva kitica govori o tem, da ga ona še vedno čuti, še vedno je skrit nekje v njej. Rima v prvi kitici je enaka (Aaa). Druga kitica govori o tem, da sta si postala tujca, da sta se na skupni poti nekje razšla. Rima v tej kitici je AAX. Tretja kitica nakazuje na možnost, da je bila za razhod kriva usoda; usoda je kriva, da ga je izgubila, da jo je pozabil. Rima v tej kitici je AAX.

Četrta kitica govori o tem, da ga še vedno išče; išče ga med zvezdami, v veter pa šepeta ime, da ji ostane spomin. Rima kitice je AAX. V refrenu ona prosi angele, naj ga čuvajo, varujejo. Želi mu vso srečo in mu da vedeti, da bo on v njej za vedno ostal, da se ga bo vedno spominjala. Na nek način še vedno hrepeni po njem, pa čeprav bo edino še v spominu. Rima v refrenu je aaxaabxxb. Tema v pesmi je ljubezen kot spomin, ki je posledica razhoda dveh oseb.

DVA ZLATA PRSTANA
(M. Vlašič/V. Šolinc/M. Vlašič - B. Grabnar)

Misel nate z jutrom me budi,
pa čeprav je sivo in megleno,
saj le enkrat podari
ljubezen se tako iskreno.

Ko sva prvič zrla si v oči,
se ljubezen mlada je rodila,
zdaj vem, da s tabo bi
dočkala dneve in noči ljubezni.

DVA ZLATA PRSTANA,
DVE SRCI, POLNI SREČE,
KI ŽELITA SI GOREČE,
DA ISTO POT ŽIVLJENJE JIMA TEČE.

Pesem je sestavljena iz dveh kvartin in refrena. Naslov pesmi je vzet iz začetnega verza v refrenu. Prva kitica govori o ljubezni do partnerja; govori o tem, da se zjutraj zbudi z njim v mislih. Le enkrat resnično ljubiš in se popolnoma predaš. Rima v prvi kitici je prestopna (AbAb). Druga kitica opisuje njuno prvo srečanje in ljubezen na prvi pogled, ki bo trajala večno. Iz mlade zaljubljenosti, se je rodila večna ljubezen, popolna predanost in zaupanje. Rima v drugi kitici je AxAa. Refren opisuje trenutek večne zvestobe, ki jo ponazarjata dva zlata prstana. Opisuje trenutek, ko dve osebi začneta isto pot, skratka opisuje poroko kot pečat resnične in iskrene ljubezni. Rima v refrenu je xaaa. Tema pesmi je poroka kot znak večne, iskrene ljubezni.

ŽENSKA SEM VEŠ
(M. Vlašič/V. Šolinc/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ženska sem, veš in po žilah se strast mi preliva,
ko te osvajam, pa čutim, da ti se bojiš.
Ogenj je v tvojih očeh, dobro vem, da sem kriva,
pridi bliže, moj ritem ujemi, lahko me dobiš.

Prosim, verjemi, da isto oba si želiva,
sladki norosti se v mojem objemu predaj,
hočeva to in ne vem, kaj lahko izgubiva,
v mojih zvezdah zapisan si ti, ne sprašuj me zakaj.

LJUBILA BI NORO SE RADA S TEBOJ
IN V TVOJEM OBJEMU ZASPALA NOCOJ,
PRAV TAM, KJER ČUTILA SEM VROČ TVOJ POGLED,
BI RADA, DA NEŽNO POBOŽAŠ ME SPET.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetek prvega verza prve kitice. Prva kitica nam predstavi žensko, ki je polna strasti, energije in samozavesti. Njena moč ga plaši, čeprav ga vabi, da jo ujame, da se ji pridruži. Ženska je tu v nadrejenem položaju, saj ona napada, ona osvaja, česar moški ni vajen, zato se počuti ogroženega. Rima v prvi kitici je prestopna (aBaB). V drugi kitici ženska še vedno narekuje tempo, je vodilna, je tista, ki odloča. Vabi ga, da mu vedeti, da si oba isto želita. Pove mu, da naj mu ne bo nerodno, saj si ga je ona izbrala. Rima v tej kitici je prestopna (aBaB). Refren je prežet s strastjo, odkritim namigovanjem, erotiko. Ona še vedno ostane v vodilnem položaju, ona narekuje tempo, zato mu tudi naravnost in jasno pove, kaj bi rada. Je odkrita, iskrena, neposredna in strastna. Rima v refrenu je zaporedna (AABB). Tema pesmi je vabilo v svet poln erotike in nežnosti; je odločna ženska, ki ve kaj hoče.

NE SPRAŠUJTE ME

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Vem, da to noč zapuščas me,
a jokala ne bom,
čisto tiho na dnu srca
te čakala bom.

Pravijo, naj pozabim te,
a v duši me boli,
vem, življenje naprej bo šlo,
vse spomine mi vzelo bo.

NE SPRAŠUJTE ME, NE SPRAŠUJTE,
KDO S POLJUBOM GA NEŽNO PREBUDI,
KDO MU ŠEPETA, DA GA LJUBI,
NAJ NIHČE NE VE, HUDO MI JE.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetni verz refrena. Prva kitica govori o zvezi, ki se je končala. On jo nocoj zapušča, ona ga še vedno ljubi, vendar ne bo jokala, ampak ga bo vedno čakala in nosila v srcu. Na nek način se bo raje zaprla vase, v sebi nosila žalost, ljubezen kot da bo na ven kazala razočaranje in bolečino ob njegovem odhodu. O rimi v prvi kitici lahko govorimo le v drugem in četrtem verzu. Druga kitica govori o tem, da ji drugi ljudje svetujejo naj ga pozabi, da čas zaceli vse rane. Zaenkrat je rana še preveč živa, še vedno jo boli, obenem pa se zaveda, da ji bo življenje sčasoma vzelo spomine in bo lahko zaživela naprej. Rimana sta le tretji in četrti verz v kitici. Refren izraža bolečino ob misli nanj. Njej je hudo, še vedno ga ljubi, zato si ne želi, da bi jo še drugi spraševali o njem in tako odpirali rano. Hudo ji je, ker se zaveda, da je on srečen nekje drugje. Prvi verz se ponovi skoraj v celoti. Rima v refrenu je oklepajoča (aBbA). Tema pesmi je bolečina ob izgubljeni ljubezni.

TVOJA BOM NEVESTA

(M. Vlašič/J. Hvale/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ti si vse kar si želim,
če tebe ne dobim,
kar sama bom ostala.
Ti si lep kot maneken,
prijazen in pošten,
zato sem te izbrala.

Ne, nobeni te ne dam,
saj rada te imam
in to že govori se.
Vem, nocoj te ulovim,
tako te zavrtim,
da z mano poročiš se.

HEJ, MOJ BOŠ, AJ, AJ, AJ,
IN ROKO MI PODAJ,
SAJ VEDNO TI BOM ZVESTA.
HEJ, OBJEMI ME TESNO,
POJUB TI DAM ZATO,
KER TVOJA BOM NEVESTA.

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnih kitic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del zadnjega verza v refrenu. Prva kitica opisuje moškega, izbranca, princa na belem konju. On je lep, prijazen, pošten, zato je tudi njena izbira. Če njega ne dobi, raje ostane sama kot da bi izbrala drugega. Rima v prvi kitici je mešana (AAbCCb). Druga kitica nakazuje njeno odločenost, da ga dobi, da ga hoče le zase in da ga nobeni ne da. Gre za zelo samozavestno žensko, ki bo naredila prvi korak, da ga bo ujela in pripravila do tega, da se bosta poročila. Rima druge kitice je mešana (AABCCB). Refren že nakazuje njeno zmago, kajti postala sta par in še več, poročila se bosta. Rima v refrenu je mešana (AAbCCb). Tema pesmi je poroka med dvema osebama.

NE BUDI ME

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ne, ne budi me,
ko bom ob svitu zaspala,
dobro vem, vem, da v tebi skriva se,
pojdi, v njej najdi me.

Ne, ne budi me,
ko bom ob zori jokala,
zapuščen veter naj pospremi te,
kot stari prijatelj mi je.

NE BUDI ME, NE BUDI ME,
TIHO ODIDI, NAJ NE SLIŠIM TE,
KO BO HUDO, MI SRCE ZASPALO BO,
IN VEČNO ČAKALO TE BO.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je prvi verz tako prve, druge kitice kot tudi refrena. Prve kitica govori o tem, da naj je ne budi in ko bo odhajal naj jo najde v njej (drugi ženski). Tu izvemo za še eno žensko, ki je verjetno razlog njunega razhoda. Ona (druga) je kriva, da ji je zdaj hudo, da on odhaja od nje. Na nek način se tolaži, da bo ostala v njegovem spominu, če jo bo našel v njej, hkrati pa mu pušča vso

svobodo za odločitev. Rima v prvi kitici je AxAA. Druga kitica še stopnjuje njeno žalost. Zakopala se je med solze in nima več moči, da bi ga pospremila, zato to prepusti vetru. Rima v tej kitici je AxAA. Refren opeva njeno žalost, o tem, kako ji je hudo. Prosi ga naj je ne budi, naj tiho odide iz njenega življenja, ona pa se bo zakopala med spomine, srce ji bo zaspalo in ga večno čakalo. Rima v refrenu je zaporedna (AABB). Tema pesmi je bolečina ob odhodu in večno čakanje na ljubljeno osebo.

ZALJUBLJENA

(M. Vlašič/V. Šolinc/M. Vlašič - B. Grabnar)

Morje luči,
vrvež večerni na ulici,
tisoče duš, vsaka hrepeni,
kot moja pesem.

Vem, da si tu,
slutim, da skrivaš se v množici,
kot da utrip tvoj čutila bi,
to je ljubezen.

Sence se igrajo
med prameni tvojih las,
ko bliža se mi obraz,
čustva divjajo.

ZALJUBLJENA, KO SONCE SPI,
PRISLUHNI SRCU, KI LE TEBE SI ŽELI.
ZALJUBLJENA, UJETA SEM,
A TUDI, ČE ODPREŠ MI VRATA,
PROČ NE GREM.

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetek prvega verza v refrenu. Prva kitica opisuje dogodke in ljudi na ulici: neskončno luči, ogromno ljudi, ki vsak po svoje hrepenijo, želijo in upajo. Rima prve kitice je AaAx. Druga kitica nam razkriva, kako ga ona čuti v množici, čeprav ga ne vidi. Čuti ga zato, ga tako pogreša in si ga želi. Rima druge kitice je XaAx. Tretja kitica opisuje močna čustva, ki jo prežemajo, ko ga zagleda. V njej vse vre, nabita je z ljubeznijo, strastjo. Rima v tretji kitici je oklepajoča (aBBa). Refren opisuje njeno zaljubljenost, pripadnost njemu in nič na tem svetu je ne loči od njega. Njeno srce si je izbralo njega in zato bo za vedno ostala njegova. Rima v refrenu je AABxB. Tema pesmi je zaljubljenost, ljubezen in popolna pripadnost ter predanost.

NEKDO

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Nekje v daljavi se je zgubil dan,
veš, odhajam daleč stran,
zadnjič te objela bom v slovo,
težko, a vem, da ljubiš njo.

U, solze svoje skrila bom v dlani,
v sebi zbrisala sledi,
jutri našla pot bom do neba,
ker vem, nekje on čaka me,
nekdo, ki ljubi me.

NEKDO,
V SMEH OVIL ME BO, KO BO HUDO,
NEKDO,
Z MANO SANJAL BO, SANJAL BO.
NEKDO,
NEKDO ME BO OBJEL, V NAROČJE SVOJE VZEL...

VEM, NEKJE ON MISLI NAME LE,
NEKDO, KI LJUBI ME.

NEKDO, KI ČAKA ME,
MI SOLZE SKRIL BO VSE,
NEKDO, KI LJUBI ME.

Pesem je sestavljena iz ene štirivrstičnice, ene petvrstičnice in refrena. Naslov se pojavi v zadnjem verzu druge kitice in v refrenu. Prva kitica opisuje njen odhod, ki je sicer težak, vendar zbere moč, da ga še zadnjič objame v slovo. Ve, da on ljubi njo (drugo), zato odhaja. Čutiti je njeno bolečino, hkrati pa je zaznati prihajajoči optimizem. Rima v prvi kitici je zaporedna (AABB). Druga kitica predstavi njeno moč. Govori o tem, da se ne bo vdajala negativnim čustvom, da se ne bo zapirala vase, ampak bo ponosno šla v novi dan. Zaveda se, da jo nekje čaka nekdo, ki jo bo ljubil, spoštoval, skratka ki je bo vreden. Rima druge kitice je AAXBB. Refren opeva njega (drugega), ki jo bo spravil v dobro voljo, ko ji bo hudo, ki bo z njo sanjal, jo objel ... Opisuje njega, ki bo izpolnil njena pričakovanja, ki jo bo ljubil tako, kot bo ona njega. Refren je poln optimizma, upanja. Rima v refrenu je AAAAAX BB BBB. Tema pesmi je optimizem, upanje po propadli zvezi.

NAJ BOG MI OPROSTI
(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Naj bog mi oprosti

Ne, ni usojeno
in vem, da nama ni namenjeno,
a zdaj resnica me preveč boli,
na duši mi leži,
srce ubija mi.

Ljubezen zate je kot star drobiž,
jo malo vzameš, malo razdeliš,
a zdaj na vse, na vse pristala bi,
le da z menoj si ti,
za drugo mar mi ni .

NAJ BOG MI OPROSTI,
LE TEBE SEM LJUBILA,
PRIZNAM, DA SEM GREŠILA,
SKRITA V TEBI SEM UPALA.
NAJ BOG MI OPROSTI,
NA VSE BI ZDAJ PRISTALA,
ŠE VRAGU DUŠO DALA,
NAJ BOG MI OPROSTI.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljajo verzi iz refrena. Prva kitica govori o ljubezni, ki ni bila usojena, namenjena. Ona je ranjena, resnica (ki ni prijetna) ji ubija srce. Rima prve kitice je zaporedna (aaBBB).

Druga kitica opisuje njegov odnos do ljubezni (*je kot star drobiž*). Njegov odnos ni dober, ni idealen, vendar ona ga ima preveč rada in je ne glede na vse pripravljena pristati na vse. Rima druge kitice je zaporedna (AABBB). Refren je neke vrste prošnja bogu naj ji oprost, ker je njega (drugega) ljubila, ker je grešila. Tu dobimo občutek kot da se je ona vmešala v neko ljubezensko razmerje s človekom, ki je že imel svojo izbranko. Morda zato zdaj prosi boga odpuščanja. Po drugi strani pa prosi boga odpuščanja zato, ker je ljubila njega, ki je ni bil vreden, ki jo je zaničeval in je ni spoštoval. Rima v refrenu je neke vrste oklepajoča (AbbbAbbA). Tema pesmi je priznanje o grešni ljubezni (občutek krivde) ali pa o ljubezni s človekom, ki je ni bil vreden.

MOJE SRCE

(de Pablo Durand-Fernando Lopez Rossi/J. Hvale/M. Vlašič - B. Grabnar)

Kakor žitno polje moje je življenje,
sonce, veter, dež, viharji menjajo se dan na dan,
enkrat le žalost, drugič veselje,
piše knjigo moje duše, mojih sanj.

Tiste dni sva se na ulici spoznala,
simpatije se rodijo, le pogledi govore,
sladki poljubi, nežni dotiki,
a življenja pot odpelje te drugam.

MOJE SRCE JE PAČ CIGAN,
NE OBLJUBLJA, NE PONUJA, NE RAZDAJA SE ZAMAN,
MOJE SRCE JE PAČ CIGAN,
NE VERJAME, DA OBJEMI TVOJI VEČNI SO PRISTAN.

Ko prehodiš vse poti spoznaš resnico,
da edina sreča je, če res nekoga rad imaš,
a ponavadi je že prepozno,
saj poraze svoje si težko priznaš.

Izgubila sem te v večnih potovanjih
in ne vem, če me še čakaš, če ob drugi zdaj živiš,
v tvojem naročju bi zacvetela,
daj poišči me, če to si res želiš.

Pesem je sestavljena iz štirih štirivrstičnic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetek prvega in tretjega verza v refrenu. Prva kitica nam predstavi dinamiko življenja, kjer se izmenjujeta tako žalost kot veselje, kjer so tako dobre kot slabe stvari. Rima prve kitice je prestopna (aBaB). Druga kitica opeva romanco in srečanje z njim. Rodila se je simpatija, predajala sta se nežnosti, drug drugemu delila poljube, nežne dotike, vendar zdaj je tega konec. Njuni poti, ki sta se za kratko združili, sta se razcepili in vsak je odšel na svojo stran. Druga kitica ni rimana. Refren opisuje dekletovo srce, ki je cigan. Njeno srce ne obljublja, ponuja, ne razdaja se zaman, ne verjame, da je fant iskren, da bi to življenje lahko preživela skupaj. Srce, intuicija ji govori, da fant ne govori resnice, da ni iskren, da je nima tako zelo rad. Srce čaka na nekoga, ki ji bo znal vračati, kar bo ona dajala. V refrenu se prvi in tretji verz ponovita; refren je prežet z nikalnicami (ne). Rima v refrenu je prestopna (ABAB).

Tretja kitica opisuje splošno znano resnico, da je največja sreča, če imaš nekoga rad. Vendar včasih se zgodi, da ljubljeno osebo raniš, ji prizadeneš bolečino, a je prepozno, da bi to lahko rešil oz. popravil. Težko je priznati svojo krivdo, napako, poraz. Rima tretje kitice je prestopna (aBaB). Zadnja kitica govori o dekletu, ki je napako storilo, vendar je on verjetno svojo srečo že našel drugje. Zaveda se, da je bil on tisti pravi, ob njem bi lahko zacvetela. Prosi ga, če jo še čaka, če si jo še želi naj jo poišče in skupaj bosta lahko spet zaživela. Rimana sta le drugi in zadnji verz. Tema pesmi je iskrena ljubezen, je dejstvo, da resnično ljubiš le enkrat in takrat obdrži tisto, kar imaš.

RDEČ FERARI
(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Punce kar norijo,
vse si te želijo,
vse bi dale zate, da le tvoje bi bile,
tebe pa nervira,
vrže te iz tira,
le kako, da jaz za tebe sploh ne zmenim se.

Ko voziš se v mraku,
nekaj sveti v zraku,
naj se vidi tvoja ura res je iz zlata,
a mene to ne gane,
sploh me ne prevzame,
zato ne čakaj name nič več.

RDEČ FERARI PRAVIŠ, DA V GARAŽI ČAKA ME,
ČE BOM TVOJA, TI NA SVETU DAL MI BOŠ VSE,
HIŠO, DVA BAZENA IN V BANKI DOLARJE,
A NA VSE TO POŽVIŽGAM SE.
MENI JE LE VAŽNO, DA MOJ DRAGI LJUBI ME,
NEŽNO ME OBJAME, VEM, ON ZAME PRAVI JE,
KAJ NAJ TI ŠE REČEM, KOT RESNIČNO ŽAL MI JE,
MORDA PA DRUGA BO LJUBILA TE.

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja začetek prvega verza v refrenu. Prva kitica predstavlja na eni strani dekleta, ki so obsedena z moškim, ki ima vse, medtem ko se ona zanj sploh ne zmeni. Tu imamo na eni strani dekleta, ki jim materialne dobrine pomenijo vse, na drugi pa skromno dekle. Rima prve kitice je deloma zaporedna (aaBccB). Druga kitica še stopnjuje prvo. Dobimo bolj natančen opis njega, njegovega bogastva in razkošja (*ura iz zlata*). Ona še vedno ostaja hladna, ne zmeni se zanj in mu da jasno vedeti, da naj je nikar ne čaka. Rima druge kitice je deloma zaporedna (aaXbbX). Refren predstavlja njegove obljube; opisuje, kaj vse ji bo dal, le če bo njegova. Vendar gre le za materialne dobrine (ferari, hiša, dva bazena, denar), ona pa si želi pristne, iskrene ljubezni. Več ji pomeni poljub, objem kot pa vse bogastvo tega sveta. Njegov namen je, da bi jo z denarjem lahko kupil, a za to, kar si ona želi, ni cene, tega se ne da kupiti. Gre za nasprotje, kjer je na eni strani denar, bogastvo, na drugi pa iskrena ljubezen, ki na koncu tudi zmaga. Rima v refrenu je enaka (AAaAAAAA). Tema pesmi je dejstvo, da se z denarjem ne da vsega kupiti.

RANJENA SEM MATI

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ne, nimam te moči,
da bi lagala ti,
vem, dobro me poznaš,
v krvi me imaš,
zdaj ranjena sem, mati.

Verjemi, ne, nimam te moči,
da oprostila bi,
on, on me je izdal,
za greh me je prodal,
ranjena sem, mati.

IN ČE BI ČUVALA VSE SOLZE PREJOKANE,
OČI BI MOJE V SIVO REKO GLEDALE,
ŽIVETI MORAM,
LJUBITI MORAM,
POMAGAJ MI,
ZDAJ RANJENA SEM, MATI.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnih kitic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja zadnji verz v prvi, drugi kitici in refrenu. Prva kitica opisuje bolečino nekega dekleta, ki je ranjeno. Pred materjo bolečine ne more skrivati, saj jo ona predobro pozna. Na eni strani imamo izpoved, na drugi pa iskanje tolažbe, ki ji jo da lahko edino mati. Rima prve kitice je zaporedna (AABBa). Druga kitica še bolj natančno opredeli njeno bolečino (on jo je izdal in tega mu ne more oprostiti). Od te izdaje je prizadeta, zato nima moči, da bi mu oprostila in tako se obrača na mater. Njena mati je kot pristan, kamor se vrača po neurju. Rima druge kitice je zaporedna (AABBa). V refrenu si dekle samo sebi daje pogum, da mora živeti, ljubiti. Dovolj je že prejokala (za celo reko), zdaj pa prosi mati naj ji pomaga naprej. Zaveda se, da je mati njena zaveznica, hkrati pa tu prihaja do izraza odvisnost otroka od staršev. Zaveda se, da ne sme obstati na mestu, da življenje teče dalje, tako da bo nekoč tudi zanjo prišel pravi fant, ki jo bo imel res rad. Rima v refrenu je zaporedna (aabbCc). Tema pesmi je prošnja materi, ki/da naj ranjenemu dekletu pomaga.

PRAVI ŠTAJERC SI

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Cele dneve čakam te, a tebe spet ni,
slaba vest te muči, a te ne ulovi,
stokrat sem že rekla, da spodila te bom,
ko pa me objameš,
mi srce vnameš,
zate razbija mi močno.

PRAVI ŠTAJERC SI,
KI ME V LUFT DRŽI,
KO ME LJUBIŠ CELO NOČ,
SRCE MI KLIČE NA POMOČ.
PRAVI ŠTAJERC SI,
RES TI PARA NI,
RICKY MARTIN SKRIJE SE,
KO ŠTAJERC MOJ ZAGRABI ME.

Pesem je sestavljena iz ene šestvrstične kitice in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekletov odnos do »Štajerca«, ki ni idealen moški. Ko ga dekle

čaka, sama pri sebi sklone, da ga bo odslovila, vendar ko jo objame, jo vso prevzame in spet je vsa njegova. Morda gre za neke vrste manipulacijo? Dekle pod okriljem njegovih čarov popolnoma pozabi na prejšnje sklepe in besede. Rima v prvi kitici je deloma zaporedna (AAXbbX). Refren predstavlja neke vrste hvalnico »Štajercu«, ki mu na svetu ni para. On jo drži pokonci, jo noro ljubi, dobro zgleda ... Rima v refrenu je zaporedna (AABBAACC). Tema pesmi je hvalnica »Štajercu« in njegov vpliv, zaradi katerega dekle pozabi na vse.

MORJE IN SONCE

(M. Vlašič/Vera Šolinc/M. Vlašič - B. Grabnar)

Vse dan za dnem kakor stara se plošča ponavlja,
kam, kam naj grem, vsepovsod me le dolgčas pozdravlja,
siv je vsakdan, ceste, hiše in mrki obrazi,
iste poti, dolge noči, prazni pogledi na ulici,
tavam samo, čakam na to, kdaj bo poletje prišlo.

MORJE IN SONCE,
V VROČEM PESKU PA TVOJE TELO,
SLANI POLJUBI,
TVOJ POGLED KAKOR MODRO NEBO,
MORJE IN SONCE,
NA OBALI PA ZVOKI KITAR,
VONJ PO LJUBEZNI,
NAJ POLETJE NE MINE NIKDAR.

AJ, AJ, AJ, ...

Glej, tam nekje, zapuščena samotna je plaža,
tja pelje me naskrivaj stara ribiška ladja,
kriv je zaton, da se tla pod nogami zgubijo
in ti priznam, željo imam, da se ljubezni s teboj predam,
ko bom odšla, igra bo ta, sladek spomin za oba.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljata prvi in peti verz v refrenu. Prva kitica predstavlja rutino, sivino in monotonost vsakdana, vse se dan za dnem ponavlja, nič se ne dogaja, ljudje so mrki, zaprti vase. Dekle komaj čaka, da bo prišlo poletje, ki bo vse to spremenilo. Rima prve kitice je zaporedna (aabbX). Refren opeva poletje, dinamiko na morju. Spoznala je fanta (poletna romanca), zato ji je prelepo in si želi, da ne bi nikdar minilo. Rima v refrenu je mešana (aBcBaDcD). Druga kitica natančneje opredeljuje poletno avanturo. Želi si samote z njim (*samotna plaža*), želi si njegove ljubezni. Poletna romanca bo ostala obema za spomin. Pijana je od ljubezni, sončni zahod (kriv je zaton) le še stopnjuje romantiko, tako da izgublja tla pod nogami in se dviga nekam med oblake. Rima v drugi kitici je aaxxA. Tema pesmi je dinamika, akcija, ki se dogaja na morju, v nasprotju z vsakdanjo sivino.

SONCE IZ SRCA

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Vsak v sebi tiho išče nekaj lepega,
nekaj kar življenju daje smisel upanja,
vsak drugače vidi, svojo srečo vsak pozna
in tam vzhaja sonce iz srca.

Vem, nekdo jo išče v beli rosi jutranji,
a nekdo je srečen, ko nad mestom noč zaspi,
vsak drugače vidi, svojo srečo vsak pozna
in tam vzhaja sonce iz srca.

LE DA SI OB MENI TI,
TO ME POMIRI,
LE DA SI OB MENI TI,
V OBJEMU TE NOČI.

Vem, nekdo je srečen,
če otrok poljub mu da,
ko nežno ga poboža,
lepše je od čudeža.
A nekdo gradi si srečo iz prijateljstva
in tam vzhaja sonce iz srca.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnic, ene šestvrstičnice in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljajo zadnji verzi v prvi, drugi in tretji kitici. Prva kitica govori o tem, da ima vsak svojo srečo, da vsak v nečem drugem vidi nekaj lepega (vsake oči imajo svojega malarja), kar ga osrečuje. Vsak človek se v življenju oprijemlje druge bilke, ki mu daje upanje, ki ga drži pokonci. Rima prve kitice je zaporedna (aaBB). Druga kitica prinaša dva nova verza, ki še natančneje opisujeta srečo (jutranja rosa, noč nad mestom), nato se ponovita verza iz prve kitice. Rima v drugi kitici je zaporedna (aABB). Refren pa opredeli njeno srečo – želi si, da je ob njej ljubljena oseba. Želi si le njegove bližine, objema, da ga čuti in to jo pomiri, osreči. Rima v refrenu je AAAA. Zadnja kitica še doda primere sreče: otrokov poljub, nežen dotik, prijateljstvo. V vseh kiticah so navedeni primere sreče, ki niso del materialnega sveta. Materialni svet je minljiv, lahko se ga kupi, resnične sreče (primeri iz pesmi) pa se ne da kupiti, saj prihaja iz srca. Rima zadnje kitice je xAaaaA. Tema pesmi je sreča, ki jo nosimo v srcu. Že Mali princ je rekel, da kdor hoče videti, mora gledati s srcem, kajti bistvo je očem nevidno.

LJUBI ME
(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Vem, za mano se oziraš,
kadar srečam te,
a pred drugimi blefiraš,
da ne maraš me.

Enkrat pa te bom ujela,
ko mreže svoje bom razpela,
pridi, čakam te,
daj zapelji me,
UOUOU...

LJUBI ME, DAJ LJUBI ME,
KO BO POLNOČ ME OBJEMI,
VROČ POLJUB MI DAJ, TIHO NASKRIVAJ
IN NOCOJ SRCE MI VZEMI.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi verz v refrenu. Prva kitica opisuje njenega skritega oboževalca, ki se ozira za njo. Ko je v družbi, je ne želi ogovoriti in opaziti. Verjetno gre za sramežljivega moškega, ki

nima poguma, da bi naredil prvi korak. Rima prve kitice je prestopna (aBaB). Druga kitica pa nasprotno prvi opisuje zelo odločno, samozavestno dekle, ki bo naredilo prvi korak. Ko se bo odločila, da razpre svoje mreže, ga bo ujela in takrat bo le njen. Dekle ga vabi in čaka. Rima druge kitice je zaporedna (aaBB). Refren je odkrito vabilo moškemu naj jo ljubi, objame in da poljub. Dekle je očitno naredilo prvi korak in zdaj sta skupaj. Želi, da se predajata strasti in ljubezni. Rimana sta le drugi in četrti verz. Tema pesmi je ljubezenska; vabilo naj si jo fant oz. moški vzame.

NISEM TVOJA

(M. Vlašič/Vera Šolinc/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ne, nisem tvoja,
minila je ljubezen moja,
ne, nisem tvoja,
hvala bogu, jaz sem svoja.

Priznam ti kar v oči,
v meni zate več ljubezni ni,
ne kradi mi več noči,
naj pogled tvoj v meni zbledi.

VSA DOLGA LETA
DAN ZA DNEM SEM TE ČAKALA,
DOLGA LETA
VERJELA SEM, DA LJUBIŠ ME.
DOLGA LETA
TIHO V SEBI SEM VERJELA,
ZDAJ ODHAJAM,
NE LJUBIM TE.

Pesem je sestavljena in dveh štirivrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljata prvi in tretji verz prve kitice. Prva kitica opisuje dekle, ki pripada le še sama sebi. Njena ljubezen do fanta je minila in tako ni več njegova. V prvi kitici pride do popolne ponovitve prvega in tretjega verza. Rima v tej kitici je enaka (aaaa). Druga kitica še jasneje opisuje, da nima več ljubezni. Fantu je odkrito pogledala in povedala v oči, obenem pa mu dala vedeti naj ne krade več njenih noči. Rima v drugi kitici je enaka (AAAA). Refren pojasnjuje zakaj v njej ni več ljubezni. Dolgo časa ga je čakala, verjela, da jo ljubi, vendar je nekje v sebi vedela, da ni prihodnosti. Fant je izrabil njeno ljubezen, zaupanje, zato bo po dolgih letih čakanja in laži odšla. Tudi njena ljubezen do njega se je ohladila. Prvi, tretji in peti verz se ponovijo. Rima v refrenu je nepopolna zaporedna (aaaBaaxB). Tema pesmi je razočaranje v ljubezni in zato tudi odhod iz ljubezenske zveze.

PET MINUT

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Ne, zdaj si ne bom nič več lagala,
ne, zdaj si bom končno le priznala,
nisem edina,
zdaj sem spoznala,
zastonj sem sanje v naročje ti dala.

Zdaj se sprašujem,
kaj sem čakala
in vse bolj jasno mi je,
ko zagledam te,
še ljubim te.

PET MINUT,
SAMO ŠE PET MINUT,
PRISEŽEM, TO NOČ ZARES BOM ODŠLA, ODŠLA,
SAMO ŠE PET MINUT,
ŠE ZADNJIH PET MINUT,
SAJ VEDNO ISTO SE ZGODBA KONČA.

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnih kitic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekletovo priznanje, da je zaman verjela v skupno življenje s partnerjem. Ne vidi več prihodnosti, zato si ne bo več lagala. Zastonj je verjela v uresničitev sanj. Rima v prvi kitici je enaka (aaaaa). Druga kitica pojasnjuje njeno neodločenost in nejasnost. Po eni strani se sprašuje kaj je sploh čakala (saj ni prihodnosti), po drugi strani pa ima on še vedno moč nad njo (ko ga zagleda, se zaveda, da ga še vedno ljubi). Želi si prihodnosti z njim, vendar nekje v sebi ve, da je ni. Rimani so le zadnji trije verzi. Refren izraža njeno prošnjo naj ji nameni le še pet minut, potem bo zares odšla. Rima v refrenu je zaporedna (AABAAB).

LIZIKA
(M. Vlašič - U. Vlašič - M. Vlašič / B. Grabnar)

Komaj spomnim se še, res to daleč je že,
a še kar vznemirja me,
bil je res vroč avgust, ko sem šla na dopust,
odpeljal me je avtobus.
Šofer je bil res mlad in vroč,
vozila sva se celo noč,
ko sva končno prišla,
ga čakala je njegova ljubica.

KOT SLADKA LIZIKA
SEM SE STOPILA VSA,
KO NJEGA PRVIČ SEM ZAGLEDALA,
MI PAMET JE UŠLA,
KO MI JE REKEL, DA
LE MENE ON RESNIČNO RAD IMA.
IZGLEDAL JE TAKO POŠTEN,
KOT DA JE PRAVI 'GENTLEMAN',
ZDAJ SEM SKLENILA, DA
NE BOM NIKOLI VEČ ZALJUBLJENA.

'Ko prišla je domov, ji takoj je b'lo žal !'
Sem vid'la nov'ga poštarja,
on pogledal me je, zaljubila sem se,
v hipu pošto izgubil je.
Iskala sva jo celo noč,
bila sem res mu v pomoč,
ko sva jo le našla,
ga čakala je njegova ljubica.

Pesem je sestavljena iz dveh osemvrstičnih (štirih štirivrstičnih) kitic in desetvrstičnega refrena. Naslov je del prvega verza v refrenu. Prva kitica opisuje avanturo, ki se je zgodila sredi poletja. Spoznala je mladega šoferja, s katerim se je vozila celo noč. Vsaj pri njej je čutiti, da je vzcvetela ljubezen in da se je zaljubila. Bila je že med oblaki, vendar jo je na

trd(n)a tla postavila njegova ljubica. V začetku kitice je čutiti ljubezen, kasneje pa razočaranje. Rima prve kitice je zaporedna (AABBCCDd). Refren opisuje, da je bila kot sladka lizika, da se je kar topila, ko ga je zagledala. Bila je kot v sedmih nebesih, ko ji je rekel, da jo ima rad. Izgledal je pošten, pozoren, vendar se je na koncu izkazalo ravno obratno. Dekle se je odločilo, da se ne bo več zaljubilo, saj je drugače le prizadeta in ranjena. Rima v refrenu je zaporedna (aAaAAABBAa). Zadnja kitica predstavi naslednjo romanco. Z dopusta se je vrnila domov pa zagleda novega poštarja. Zopet se zaljubi na prvi pogled. Poštar izgubi pošto, ki jo iščeta celo noč in ko jo najdeta. Zopet doživi hladen tuš – čaka ga njegova ljubica in zgodba se ponovi. Rima v zadnji kitici je mešana (XaBBCCaa). Tema pesmi je naivna zaljubljenost; ljubezen na prvi pogled nam zamegli razum in nas odpelje med oblake.

TIHO TIHO ...
(M. Vlašič - U. Vlašič - M. Vlašič / B. Grabnar)

Spet nate mislim le,
a ne bi smela, ne,
vem, druga je ob tebi,
v tvojih mislih skriva se,
a kamorkoli grem
le tvoja senca je v meni.

Če je ljubiti greh,
jaz nisem kriva,
ne, ne sodi mi,
srce mi umira,
saj ko pogledam te,
vem, zdavnaj sem te izgubila.

TIHO, TIHO
ČUVAM TE,
NAJ NIHČE NE VIDI, DA SI V MENI ŠE.
TIHO, TIHO
KOT NEKOČ
V SANJAH SPET SEM TVOJA.

Spet nate mislim le,
a ne bi smela, ne,
solza mi polzi po licu,
ko z njo vidim te,
a kamorkoli grem,
le tvoja senca je v meni.

Če je ljubiti greh, ...

Pesem je sestavljena iz treh šestvrstičnih kitic (od katerih se ena na koncu ponovi) in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavljata prvi in četrti verz v refrenu. Prva kitica nam prikazuje prepovedano ljubezen. Prvoosebna pripovedovalka je tretja oseba v neki drugi ljubezenski zvezi. Ona misli nanj, čeprav ne bi smela. Rima prve kitice je nepopolna zaporedna (AAbAXb). Druga kitica nakazuje na drugo možnost: z nekim fantom je bila v zvezi, ki pa se je že davno končala, vendar ona ga še vedno ljubi in misli nanj. On se je medtem očitno odločil za neko drugo žensko. Rima druge kitice je XaXaXa.

Refren potrjuje drugo kitico. Ona ga še vedno ljubi in nosi v sebi. Nihče ne ve, da še misli nanj, v svojih mislih in sanjah pa se mu še vedno predaja. Ni ga še prebolela, ni še pripravljena na novo zvezo. V refrenu pride do popolne ponovitve prvega in četrtega verza. Rima v refrenu je aBBaxx. Zadnja kitica opeva njeno bolečino. Joče, ko ga vidi z njo, kajti še vedno misli nanj in ga skrivoma ljubi. V tej kitici sta zadnja verza popolna ponovitev zadnjih dveh verzov prve kitice. Rima v tej kitici je AAxAXx. Tema pesmi je skrito, tiho oboževanje nekdanjega partnerja.

VROČE USTNICE
(Werner - A. Werner - R. Grubišić)

Dolgo, dolgo jaz sem čakala,
da bom tvoja, samo tvoja.
Želja moja je uslišana
in podarjen si mi od Boga.

Hej !

LJUBIM, LJUBIM TVOJE VROČE USTNICE,
NOČEM, DA BI DRUGE JIH POLJUBLJALE,
ČUVAM, ČUVAM ZATE DUŠO IN TELO,
NOČEM DIAMANTE, BISERE, ZLATO.

Srečna sem in zaljubljena,
saj imam te in ne dam te.
Želja moja je uslišana
in podarjen si mi od Boga.

Hej !

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic, dveh vzklikov in štirivrstičnega refrena. Naslov pesmi je del prvega verza v refrenu. Prva kitica govori o tem, da se ji je uresničila želja. Dolgo je čakala in dočkala, da bo postala njegova. Molila je k bogu, ki je njeno molitev in prošnjo končno uslišal. Rima prve kitice je enaka (aaaa). Prvi kitici sledi vzклик. Refren je izražanje ljubezni. Ljubi njegove ustnice in želi, da bi bile za vedno le njene (da se ne bi razšla, da je ne bi varal). Tudi ona zanj hrani dušo in telo, skratka pripravljena se mu je popolnoma predati. Več kot diamanti, biseri in zlato ji pomeni njegova ljubezen. Rima v refrenu je zaporedna (aaBB). Druga kitica opisuje njeno srečo. Je srečna, zaljubljena. Ponovita se zadnja dva verza iz prve kitice. Zopet se zahvaljuje bogu, da je uslišal njeno prošnjo in molitev. Rima druge kitice je axaA. Tej kitici sledi vzклик. Tema pesmi je ljubezenska in opeva popolno predanost in iskrenost.

PRAVI KAVBOJ
(M. Vlašič - J. Hvale - M. Vlašič / B. Grabnar)

Vse
kar želiš,
lahko se z mano ti zgodi,
nič se ne boj, saj ne boli.

Vsak
tvoj dotik

naj žensko v meni prebudi,
brž preden se zdani.

DRAGI, TI SI PRAVI KAVBOJ,
VEM, DA RAD BI PLESAL Z MENOJ,
SAJ POGLEDI TVOJIH OČI
BURILJO STRAST VROČE NOČI.
DAJ, DAJ, DAJ POKAŽI KAJ ZNAŠ,
DAJ PONUDI VSE KAR IMAŠ,
NI MI MAR ČE VSI IZVEDO,
DA SI NOCOJ MOJ ROMEO.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del prvega verza v refrenu. Prva kitica zveni kot vabilo: kar si bo zaželel, se mu bo z njo uresničilo. Spodbuja ga naj se ne boji, saj ne bo nič bolelo. Rimana sta le zadnja dva verza. Druga kitica namiguje na romantične noči. Želi si njegovih dotikov, ki bi v njej prebudili žensko. Polna je strasti, ki jo želi deliti z njim. Tudi tu sta rimana le zadnja dva verza. Refren na nek način zveni kot vabilo in spodbuda. Ona ga hvali, spodbuja (očitno je bolj sramežljiv) naj ji pokaže kar zna, naj jo ljubi. Njej je vseeno, če drugi izvedo, da sta bila skupaj (morda njemu ni?). Ona kar puhti od strasti, ki jo želi deliti z njim. Rima v refrenu je zaporedna (aABBCCDd). Tema je ljubezenska; vabilo in namig na strastne noči.

OKLEP OKROG SRCA
(B. Grabnar - U. Vlašič - B. Grabnar / M. Vlašič)

Oklep okrog srca
bi zdrobila,
če bi mogla le,
bi ti sledila.
Tvoje roke me
ne zadržijo,
besede kakor med
me ne umirijo.

A nisi vreden, ne,
da bi k sebi vzela te,
da bi ljubila te
in več ne trudim se,
da bi spremenila te,
ker zdaj vem,
da ti vseeno je.

ODIDI, NE OBRAČAJ SE,
LAHKO V TRENUTKU ZLOMIM SE,
LE ENA SOLZA NAJ TE POSPREMI ŠE.
ODIDI, NE OBRAČAJ SE,
SPOMINE VZEMI, KAR JIH JE,
NAJ TE POZABIM,
NAJ SEBI ODPUSTIM, ...

Pesem je sestavljena iz ene osemvrstičnice, ene sedemvrstičnice in sedemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi verz prve kitice. Prva kitica v prvem delu opisuje kaj vse je dekle pripravljeno narediti za partnerja, če bi imela to moč. V drugem delu pa pove, da jo njegove roke ne zadržijo, prav tako tudi ne besede, ki so sladke kakor med. Sklenila je narediti konec tej zvezi. Rima prve kitice je mešana (AaBaBcxc). Druga kitica opisuje, da se je nehala truditi na njuno zvezo. On je ni vreden, zato ga tudi ne skuša več spreminjati. Njemu

je vseeno, čeprav ga je ljubila. Rima druge kitice je AAAAAXA. Refren je neke vrste prošnja naj odide in se ne vrača več. Preveč je krhka, v trenutku se lahko zlomi, zato ga prosi, naj se ne obrača več. S seboj naj vzame tudi spomine, kajti ona ga mora najprej pozabiti in sebi odpustiti, da bi lahko znova zaživela. Rima v refrenu je zaporedna (AAAAAbB). Tema pesmi je ljubezenska; razočaranje in bolečina po končani zvezi.

POŠLJI MI, POŠLJI ...

(M. Vlašič - U. Vlašič - M. Vlašič / B. Grabnar)

V tvoje roke dajem ti zdaj sebe,
ljubim in živim, veš, le za tebe.
Nekaj mene k tebi vleče,
da izpijem roso sreče,
s tabo bom v dobrem in v zlu.

V tvoj objem spet misli mi bežijo,
ker tvoje me oči le pomirijo.
Pa čeprav bom kdaj jokala,
tebi sem ljubezen dala,
s tabo se življenje prebudi.

POŠLJI MI, POŠLJI, DRAGI MOJ, POLJUBČEK IZ SRCA,
SAJ KOT GOLOBČKA SVA,
KI STA ZALJUBLJENA.
RECI MI, RECI, DA SEM TVOJA IN DA LJUBIŠ ME,
DA SEM EDINA, KI V TVOJIH MISLIH JE.

Kadar si ob meni moja roka vztrepeta,
le da se dotaknem tebe je kot da bi sanjala.
Šepetaj mi, da sem tvoja, tvoja ljubljena,
ljubljena, ljubljena, ...

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnic, ene štirivrstičnice in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja začetek prvega verza v refrenu. Prva kitica posreduje dekletovo pripadnost fantu. Popolno mu zaupa (*v tvoje roke dajem ti zdaj sebe*), živi le zanj in z njim je pripravljena preživeti do konca življenja (*s tabo bom v dobrem in v zlu*). Rima prve kitice je aaaaX.

Druga kitica še bolj jasno nakazuje njeno odločenost, pripadnost njemu. Misli nanj, na njegove objeme in zaveda se, da jo bo znal potolažiti in pomiriti, ko ji bo hudo. Rima druge kitice je nepopolna zaporedna (aabbX). Refren izraža njeno željo o potrditvi njune ljubezni. Pravi, da sta kot dva golobčka, ki sta zaljubljena. Želi si slišati, da jo ljubi, da je ljubljena in da je tudi ona njegova izbranka. Občutek imamo, da je dekle nekoliko nesigurno in zato želi slišati dodatno potrditev. Rima v refrenu je zaporedna (AAaBB). Zadnja kitica opisuje njena občutja, ko je ob njem: telo ji vztrepeta, počuti se kot da bi sanjala. Želi se počutiti in slišati, da je ljubljena. Rima zadnje kitice je Aaaa. Tema pesmi je ljubezenska; ona se želi počutiti, da je ljubljena.

OD JUTRA DO NOČI

(B. Grabnar - U. Vlašič - B. Grabnar / M. Vlašič)

Danes spet nevihta v meni se budi,
veter piha z vso močjo, me zbujajo, me prebuja,
ko oblaki se v bližini zbirajo

in le ti,
z mano si, z mano si.

OD JUTRA DO NOČI, DO NOČI,
DOKLER ZEMLJA SE VRTI, SE VRTI,
TE BOM ISKALA,
VSO LJUBEZEN DALA.
OD JUTRA DO NOČI, DO NOČI,
DOKLER SI V MENI TI, MENI TI,
LE DA SEM TVOJA,
TVOJA, TVOJA, ...

Naj s srečo se pokrijem
in v sanje te ovijem,
naj te ljubim,
mmm, naj te ob sebi čutim,
povej mi, da le moj si ...

Pesem je sestavljena iz dveh petvrstičnih kitic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi predstavlja prvi in peti verz v refrenu. V prvi kitici dekle s pomočjo stanj v naravi opiše dogajanje v svojem telesu. Bliža se nevihta, veter in oblaki jo zbujajo, vendar je vse dobro, kajti on je z njo (vendar ne vemo: ali je dejansko tam ali je le v njenih mislih). Rima prve kitice je AxxAA. V prvem delu refrena izvemo, da ga bo dekle iskalo od jutra do noči, dokler se zemlja vrti, skratka večno. Drugi del pa nas zopet nekako pušča v dvomih: ali je dejansko on tam ali gre le za predstavo v mislih, sanjah – v vsakem primeru pa mu popolnoma pripada in se mu predaja. Rima v refrenu je zaporedna (AAbbAAbb). Druga kitica nam prvič daje občutek, da je on dejansko z njo. Želi se mu predati, ga ljubiti in ob sebi čutiti. Rima druge kitice je aaaax. Tema pesmi je večno iskanje ljubezni, ko pa jo najdemo, jo čuvajmo.

POVEJ MI
(M. Vlašič - U. Vlašič - M. Vlašič / B. Grabnar)

Življenje včasih res ubira čudno pot,
ko si najbolj srečen, kar pozabi te,
najprej daje ti, a hip zatem vzame ti,
v trenutku je izgubljeno vse.

Kot peščena ura teče najin čas,
vem, ljubezen tiho zdaj poslavlja se,
v objemu solz odhajam, a še ljubim te,
tvoj pogled še zadnjič v meni je.

IN KO TE ZJUTRAJ ONA PREBUDI,
KO S POGLEDOM BOŽA TVOJE OČI,
POVEJ, ČE NJEN POLJUB PO MENI ZADIŠI.
V OBJEMU TVOJEM NEŽNO SMEJE SE
IN NJEN TOPEL GLAS OGREJE TE,
POVEJ, ČE NAME ONA KDAJ SPOMINJA TE.

Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnih kitic in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje nepredvidljivost življenja. Življenje ti enkrat daje, drugič vzame, tako da si enkrat v srečnem, drugič v izgubljenem, brezizhodnem položaju. Rimana sta le drugi in četrti verz. Druga kitica nepredvidljivost življenja prenese na konkretno ljubezensko izkušnjo. Sprva sta bila srečna, zaljubljena, zdaj pa se je njun čas iztekkel. Ona ga še vedno ljubi, vendar on ne čuti enako. Rimani so drugi, tretji in četrti verz. Refren izraža neko

otožnost. Zaveda se, da on ljubi njo (drugo). Ker ga še vedno ljubi, si zaželi, da bi njo videl v njej (se morda zato vrnil?) in se je tako spominjal. Želi si biti na njenem mestu, vendar njun čas se je iztekkel. Rima v refrenu je zaporedna (AAABBB). Tema pesmi je ljubezenska; razočaranje in hkrati upanje, tolažba (da bi jo videl v njej).

ANGEL MOJ

(M. Jelavič - Z. Stipčič / A. Werner - R. Grubišič)
(duet z Wernerjem)

Temna noč je padla, mesec žari,
le v tvoji sobi luč gori,
ur'ca je odbila polnoči,
pridi, pa se greva ljubiti.

Dragi moj, verjemi, rada bi,
a mi moja mama ne pusti,
raje ti počakaj, da zaspi,
bolje je, da naju ne dobi.

MOJA BOŠ, MOJA, ANGEL MOJ !
TVOJA BOM, TVOJA, ŠE NOCOJ !
KO SVA SE SKRIVALA,
MATI JE ČAKALA,
KMALU BO ONA ZIBALA, AJAJAJAJ,
KO SVA SE SKRIVALA,
MATI JE ČAKALA,
KMALU BO ONA ZIBALA.

Pesem je napisana za dve osebi – gre za duet z Wernerjem. Moški poje prvo kitico, ženska drugo, refren pa oba skupaj. Pesem je sestavljena iz dveh štirivrstičnic in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del prvega verza v refrenu.

Prvo kitico poje moški, ki si zdaj, ko se je stemnilo, zaželi ljubezni in romantike. Ve, da ga ona čaka, saj v njeni sobi še gori luč. Rima v prvi kitici je enaka (AAaa).

Drugo kitico poje ženski glas. Ona je prav tako neučakana, vendar je previdna, saj ne želi, da bi ju mama zalotila. Pravi mu naj počaka, dokler mama ne zaspi. Rima druge kitice je enaka (AAAA).

Refren pojeta oba glasova. V refrenu izvemo, da sta se skrivaj dobivala, čeprav je bila mati na to pozorna. Zdaj pričakujeta naraščaj in bo mati lahko zibala. To pomeni, da se jima ne bo treba več skrivati, ampak bosta za vedno pripadala drug drugemu. Del refrena se ponovi.

Rima v refrenu je zaporedna (AAbbb(X?)bbb).

Tema je skrivna ljubezen, ki bo kmalu prinesla sadove. Pesem je pisana s hudomušnim tonom.

KOT SVEČA V VETRU

(D. Warren - U. Vlašič - M. Vlašič / B. Grabnar)
(priredba skladbe 'There you'll be' iz soundtracka filma Pearl Harbor)

Ko se zjutraj prebudim,
pred spomini spet bežim,
a resnica tu ob meni je,
molče gleda me.
Ko se zjutraj prebudim,
o, kako si te želim,

še vedno v meni si.

TRGA ME, KER TE ŽIVLJENJE MI VZELO JE,
A VEM, DA NAD OBLAKI TI BOŠ ČAKAL ME, ČAKAL NAME.
UGAŠAM, PLAMEN NE GORI,
KOT SVEČA V VETRU, MENE VEČ NI,
KOT SVEČA V VETRU, ZDAJ VEČ ME NI.

Ne, živeti več ne znam,
ker jaz le zate trepetam,
v ogledalu sreče iščem te,
a zlomljeno je.
Ko me spet ubija čas,
kar zavpila bi na glas,
še vedno v meni si.

TRGA ME, KER TE ŽIVLJENJE MI VZELO JE, ...

Vsak dan si želim, da k tebi grem, da vzletim,
kot vihar mi daješ moč, da preživim,
le k tebi si želim,
le k tebi si želim ...

Pesem je sestavljena dveh sedemvrstičnic, ene štirivrstičnice in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica izraža neko otožnost, strah. Dekle beži pred spomini, vendar jo resnica stalno opozarja na to, da njega ni ob njej. Prvi del kitice izraža strah, drugi del željo. Rima v prvi kitici je zaporedna (AABBAAx). Refren še stopnjuje čustva iz prve kitice. Trga jo, bolečina je neznosna, ker ni njega, ker ga nikoli več ne bo nazaj. A tolaži jo misel, da jo čaka nekje nad oblaki, kjer se bosta ponovno srečala. Nekje v sebi umira (kar lepo nakazuje primera *kot sveča v vetru*), življenje se ji brez njega zdi nesmiselno. Rima v refrenu je zaporedna (AaBBB). Druga kitica zopet ponazarja njeno žalost, obup, saj brez njega ne zna več živeti. Išče ga v ogledalu, ki pa je zlomljeno (tako kot njeno srce in življenje). Želi si nekako zaživeti, vendar je še preveč v njej. Rima druge kitice je zaporedna (AABBCCX). Tretja kitica še stopnjuje obup in brezizhodnost, saj si želi le k njemu (umreti?). Čeprav si želi le k njemu, ji prav on daje tisto moč, da nekako preživi. Njena stiska se iz kitice v kitico stopnjuje. Rima zadnje kitice je enaka (AAAA). Tema pesmi je bolečina, obup ob izgubljeni ljubezni.

ZATE NA TRIGLAV
(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Štibernik)

Če hočeš ali ne,
zdaj sem izbrala te,
ker ti si vse, kar sem si kdaj želela.
Zdaj čakam na tvoj znak,
ne vem, zakaj si tak,
da zame danes sploh ne zмениš se.

Ko nekaj jaz v glavo vtepem si,
verjemi, res nič ne pomaga ti,
lahko se braniš in upiraš se,
a jaz hočem te, (te),
te, (u),
(ona hoče me).

ZATE NA TRIGLAV ŽE ZJUTRAJ BI TEKLA
IN ZA VEČERJO TI ŠTRUDELJ BI SPEKLA,
MEDTEM PULOVER RDEČ BI TI SPLETLA,

VSE NA EN, DVA, TRI,
VSE NA EN, DVA, TRI.

Lahko pobarvam se,
na blond, če vseč ti je,
po želji še s padalom bi skočila.
Če hočeš reci mi,
naj shujšam do kosti,
da lepa bom in vitka kot si ti.

Ko nekaj jaz v glavo vtepem si, ...

Pesem je sestavljena iz treh šestvrstičnic in petvrstičnega refrena. Naslov pesmi je začetni del prvega verza v refrenu. Prva kitica opisuje dekletovo odločenost, da si je izbrala fanta. Fanta postavlja pred dejstvo, da nima možnosti izbire, kajti ona si ga je že izbrala. Obenem čaka na njegov znak, da se je tudi on odločil zanj. Rima prve kitice je nepopolna zaporedna (AAxBBA). Druga kitica še stopnjuje njeno odločenost, ki že meji na trmo. Fant pravzaprav nima izbire, na koncu bo na tak ali drugačen način njen. Rima druge kitice je zaporedna (AABBBB). Refren nakazuje kaj vse je dekle pripravljeno storiti, da si pridobi njegovo naklonjenost. Rima v refrenu je zaporedna (aaaBB). Zadnja kitica pa še dodatno postreže s podatki o tem, kaj vse je pripravljena storiti. Rima v tej kitici je nepopolna zaporedna (AAxBBB).

V tej pesmi gre za žensko, ki ve, kaj si želi. Jasno ji je, kdo je njen izbranec, toda zdaj je treba podobno željo vzbuditi pri njem. V pesmi sledimo spraševanju o tem, kako postati objekt želje drugega: je dovolj, če grem zjutraj na Triglav, če mu spečem štrudelj za večerjo ali če mu spletem rdeč pulover, če si pobarvam lase na blond, shujšam do kosti?

Tema pesmi je po eni strani lahko zatrditev, da ni nobena žrtev na poti do ljubljene osebe prevelika, po drugi pa se zdi, da je pesem zamišljena kot parodija na vsem znani ljubezenski teater.

ŠE MALO BLIŽJE
(M. Štibernik - K. Stavec - M. Štibernik)

Ti prva misel si,
ko zjutraj se zbudim,
poiščem tvojo dlan,
a ti še vedno spiš.

Nežno privijem se,
vse bližje k tebi, moj,
prišepnem ti edino željo
potiho na uho.

DAJ, PRIDI
BLIŽJE K MENI,
JAZ BLIŽJE K TEBI,
DA NAMA BO TOPLO,
DOBRO VEŠ, DA LEPŠE JE TAKO,
STISNI K SEBI ME MOČNO.

ŠE MALO
BLIŽJE K MENI,
TI BLIŽJE K MENI,
JE RES TAKO TEŽKO,

VEDI, DA S TEBOJ MI JE LEPO,
STISNI K SEBI ME MOČNO.

Kjer se razum konča
in sreča se začne,
privabiš mi nasmeh
na moje ustnice.

Ob tebi lepa sem
in vedno ljubljena,
imam samo še eno željo,
povem ti jo na uho.

DAJ, PRIDI ...

Pesem je sestavljena iz štirih štirivrstičnic in dvanajstvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica opisuje dekletovo prebujanje. Njen ljubljene je njena prva misel, ko odpre oči. Želi si njegovih dotikov, zato poišče njegovo dlan, vendar on še vedno spi. V prvi kitici ne moremo govoriti o rimi. Druga kitica natančneje opiše njene dotike. Želi si ga, zato se stisne k njemu in mu svojo željo tiho zaupa. Rimana sta le zadnja dva verza. Refren zveni kot vabilo naj jo stisne, objame k sebi. Želi si njegovih nežnosti, dotikov, ljubezni. Ko sta skupaj, je obema lepo. Rima refrena je zaporedna (aaaBBB abbAAA). Tretja kitica bi lahko opisovala stanje po ljubljenju. Srečna, nasmejana je, kajti on jo spravlja v taka stanja. Rimana sta le drugi in četrti verz. Zadnja kitica je izražanje ljubezni. Ker jo on ljubi, se počuti lepo in ljubljeno. V tej kitici se ponovita dva verza druge kitice (namigovanje na nežnosti). Zadnja kitica ni rimana. Tema pesmi je ljubezenska; izražanje nežnosti in dotike.

NA POL POTI
(M. Vlašič/U. Vlašič)

Ob meni si,
a moj pogled več ne vzdrži,
ker čutim ta nemir,
kot plamen ovir,
beseda v zraku zadrhti.

Zadnjič še
zdaj nežno se dotikam te,
z vso močjo upiram se,
ko iz objema
trgaš se.

NA POL POTI ŠE ENKRAT POMISLI NAME,
MORDA SRCE ŠE VEDNO SE ZBUJA ZAME,
KO NOČ BO V DAN ZASPALA, TE BOM ČAKALA,
NA ROBU TVOJE POSTELJE.

NA POL POTI ŠE ENKRAT POMISLI NAME,
NAJ NEŽNO SE NASLONIM NA TVOJE RAME,
KER SOLZE SVOJE TO NOČ BOM V SREČO SKRILA
IN TE LJUBILA.

Na licih smeh,
brezhiben je sijaj v očeh,
ko z dna pretvarjam se,
da dobro mi je,
da tvoj pogled ne zlomi me.

Zadnjič še
zdaj nežno se dotikam te,
z vso močjo upiram se,

ko iz objema
trgaš se.

Pesem je sestavljena iz treh petvrstičnic (ena se ponovi) in osemvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del prvega in petega verza v refrenu. Prva kitica opeva nemir, vznemirjenje in nemoč ob pogledu nanj. Ona je nemočna, saj on odhaja. Rima prve kitice je zaporedna (AABBA). Druga kitica opisuje zadnje slovo. Le še enkrat si ga želi dotakniti, vendar se ne more iztrgati iz objema. Preveč ga ljubi, da bi ga lahko (iz)pustila. Rima druge kitice je AAxA. Refren izraža njeno željo njemu naj še pomisli kdaj nanjo. Ona ga bo vedno ljubila in čakala. Rima refrena je aabaaabb. Tretja kitica prikazuje njeno pretvarjanje. V srcu, duši ga še vedno ljubi, zato ji je hudo. Čeprav se na licih prikaže smeh, jo v srcu boli in bi najraje jokala. Sama sebe prigovarja, da ji je dobro, da se ne zlomi, čeprav globoko v sebi tega ne čuti. Rima tretje kitice je zaporedna (AABBB). Tema refrena je bolečina ob odhajajoči ljubezni.

NE OZIRAJ SE
(M. Vlašič - U. Vlašič - M. Štibernik)

Vse, vse se isto zdi,
a vem, to nisi ti,
predobro te poznam.
Povej, kaj drugače je,
da kar naenkrat več ne smeješ se.

So, so besede vse
kar je zlomilo te,
da mirno več ne spiš.
Kdo, le kdo te ranil je
in brez sramu zdaj gleda te.

A NE OZIRAJ SE,
NE, NE DAJ SE, NE,
S TABO SEM
VEDNO, KO HUDO TI JE.
NE OZIRAJ SE,
NE PREDAJ SE, NE,
BRANI SE, VEDNO, KO NAJTEŽJE JE.

Res droben je korak,
a ne zmore ga prav vsak,
da se upre lažem,
ko besede ranijo,
z vso močjo te zlomijo.

A NE OZIRAJ SE, ...

Ko se ti zdi, da vsi odhajajo,
verjemi, še sem ob tebi,
še, še vedno branim te.

Pesem je sestavljena iz treh petvrstičnic, ene trivrstičnice in sedemvrstičnega refrena. Naslov je del refrena. Prva kitica prinaša dekletovo slutnjo, da je nekaj narobe. Čeprav se vse isto zdi, čuti in opazi, da je on spremenjen. Nekaj ga je zmotilo, da se ne smeje več. Rima prve kitice je AAXBB. V drugi kitici se sprašuje, kaj je tisto, kar ga je zlomilo (besede?, morda kakšna oseba?). On se s tem precej obremenjuje, saj ne spi več mirno. Rima druge kitice je AAXAA.

V refrenu ga ona vzpodbuja naj se ne preda, ne ozira, saj je ona ob njem. Nudi mu podporo, pomoč in zatočišče. Opogumlja ga naj se ne preda, naj se naprej in do konca bori, tudi takrat, ko bo najtežje. Rima v refrenu je AAXAAAA. Tretja kitica govori o tem, da je potreben le korak, vendar ga ne zmore vsak; upreti se lažem, ko te besede ranijo in zlomijo je zelo težko. Rima tretje kitice je AAXbb. Zadnja kitica potrjuje, da ga bo vedno spremljala, da bo vedno ob njem. Četudi bodo vsi odšli, ga ona ne bo nikoli zapustila. V njej lahko najde tolažnico, zavetnico, prijateljico. Nanjo se vedno lahko nasloni in zanese. Zadnja kitica ni rimana. Tema pesmi je prijateljstvo in zavezništvo.

NE BOM TI VERJELA
(M. Štibernik - Don Sergio - M. Štibernik)

Mi je mama govorila,
ko v svet sem mlada šla,
pazi, s kom boš ti hodila,
moja Natalija.

So moški take sorte,
obljuba nič jim ni,
zlagal se bo vsak hitro
samo, da te dobi.

UOU NE, O, NE,
NE BOM TI SPET VERJELA,
NE, NE, NE,
VSE KAR GOVORIŠ,
ZDAJ SEM, HVALA BOGU, DOJELA,
DA SI ČUDEN TIČ.

UOU NE, O, NE,
NE BOM TI SPET VERJELA,
NE, NE, NE,
VSE KAR GOVORIŠ,
ZDAJ SEM, HVALA BOGU, DOJELA,
DA SI MANJ KOT NIČ.

Sem nekaj jih spoznala,
so fletni, luštni b'li,
se jokala in smejala
potem, ko so odšli.

Je res kar pravi mama,
obljubljate cel svet,
a pametna sem punca
in nočem vam verjet.

UOU, NE, O, NE, ...

Šepetal si, da sem tvoja,
zmešal mi glavo,
besede prazne v slovo.

Pesem je sestavljena iz štirih štirivrstičnic, ene trivrstičnice in dvanajstvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. V prvi kitici se spominja maminega nasveta naj pazi s kom bo hodila. Mama jo je želela obvarovati pred trpljenjem, razočaranostjo, zato ji je svetovala naj bo previdna. Rima prve kitice je enaka (aAaa). Druga kitica predstavlja mamin nasvet naj se pazi moških. Pravi, da so moški pripravljene vse obljubiti (obljube pa ne držati), le da bi dobili dekle. Moški preko lažnih obljub želi prevzeti dekle. Rimana sta le drugi in četrti verz.

Refren na nek način potrjuje materino bojazen v praksi. Dekle je dejansko spoznalo fanta, pred katerimi jo je svarila mama. Upoštevala je njen nasvet in prepoznala takšnega fanta, ki mu ni nasedla. Rima v refrenu je prepletena (AbACbC AbACbC). Tretja kitica opisuje kakšne fante je dekle spoznalo. Bili so simpatični, prijetni, zaradi katerih se je, ko so odšli, jokala in smejala. Rima tretje kitice je prestopna (aBaB). Četrta kitica nam posreduje njeno spoznanje, da je res, kar pravi mama. Fantje obljublajo cel svet, nemogoče, čeprav vedo, da to ni uresničljivo. Občutek imamo, kot da živijo v oblakih, sanjajo, seveda z namenom pridobiti si dekle. Dekleta so v tem primeru kot trofeje – zanimiva so dokler jih ne osvojijo, potem se že ozirajo za drugimi. Vendar ona jih je (predvsem zaradi materinega opozorila (zaščita?)) prebrala in prepoznala. Rima četrte kitice je prestopna (aBaB). V zadnji kitici spoznamo, da ji je fant šepetal (nežne besede, obljubljal cel svet), ji s tem zmešal glavo, vendar se je spomnila materinega nasveta. Deloma se je pustila zmešati, a z drugo nogo in nekje v sebi je vedela kako se bo končalo. Rima zadnje kitice je xaA. Tema pesmi je svarilo naj ne verjamemo fantovim praznim obljubam in besedam, saj ko nas bo dobil, bo že gledal za drugimi.

SAJ ŽALOST NE BOLI
(M. Vlašič - J. Hvale - M. Štibernik)

Ti si vse
kar sem želela si,
tvoj dotik
v meni žensko prebudi.

Čas beži,
objem se vedno bolj hladi,
tvoj poljub
prizna o drugi sanjaš ti.

SAJ ŽALOST NE BOLI,
BOLJO ME LAŽI,
PONUJAŠ MI TELO,
A V MISLIH SI ŽE Z NJO,
STRASTI UMIRAJO.

SAJ ŽALOST NE BOLI,
BOLJO ME LAŽI,
PONA VLJAŠ STAR REFREN,
A ČUTIM, DA SI NJEN,
ZAME ZDAVNAJ IZGUBLJEN.

Daj, priznaj,
da sva midva preteklost že,
ne igray
kako lepo ti z mano je.

SAJ ŽALOST NE BOLI, ...

Pesem je sestavljena iz treh štirivrstičnic in desetvrstičnega refrena. Naslov pesmi je prvi in šesti verz v refrenu. Prva kitica opisuje dekle, ki je spoznalo princa na belem konju. Spoznala je fanta, kakršnega si je vedno želela, po katerem je hrepenela. Vsi njegovi dotiki jo vznemirjajo in v njej budijo žensko. Rimana sta le drugi in četrti verz. Druga kitica v njej zbuja dvom o njegovi ljubezni. Skozi čas se je njegova ljubezen do nje ohladila; objem ni več

tak, izdaja ga njegov poljub. On je srečal drugo dekle, kateri bo namenil nežnosti. Rima druge kitice je AAXA. Refren pomeni neke vrste izpoved in tolažbo. Ne boli je to, da jo bo zapustil, da bo žalostna, boli jo dejstvo, da ji je lagal, da ni bil iskren. Kot v neko tolažbo ji ponuja svoje telo, vendar ni s srcem pri stvari, saj so misli že nekje drugje. Ona to čuti in to jo boli. V refrenu se prva dva verza ponovita. Rima refrena je zaporedna (AABBb AABBB). Zadnja kitica predstavlja sicer ranjeno, a odločno dekle, ki si ne želi zatiskati oči. Čeprav ga še ljubi, ga lažem navkljub ne želi več ob sebi. Jasno mu pove naj prizna, da je med njima vsega konec in mu da vedeti, da se ona tega zaveda in tako čuti. Rima zadnje kitice je prestopna (ABAB). Tema pesmi je bolečina ob spoznanju, da je partner lagal.

NA KOLENA
(M. Vlašič - U. Vlašič - A. Čadež)

Ob tebi, na tebi,
je prva, druga, tretja,
vem, da ti tako utrujen si od štetja,
je črna, zelena,
je lepa, grda, hladna, vroča,
zate dobra nikdar ni nobena.

Je desna, je leva,
je nežna in zardeva,
a nobena niti malo ne okleva,
ker vse ob tebi sijejo od sreče,
ker te lahko vsaj to noč ljubijo.

VSAKA LAHKO VSEDE SE TI NA KOLENA,
DAJ, SPOMNI SE ŽE NJENEGA IMENA,
DA NE BO PRIŠLO SPET DO PROBLEMA,
VSAKA BI RADA VSEDLA SE TI NA KOLENA
IN NISEM JAZ NIKAKRŠNA IZJEMA,
OB TEBI, JOJ, ZARES JE PRELEPO.

Je kratka, je sladka,
je nizka, a prav vsaka
se zdaj k tebi malo, malo rada stiska,
je slavna, mikavna,
težavna, ker prav vsaka
bi bila že spet ob tebi rada glavna.

Je desna, je leva, ...

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnic, ene petvrstičnice in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica predstavlja »zbirčnega« pa tudi zaželenega fanta. On je kot magnet za ženske, ki se kar v kolonah vrstijo k njemu. Prihajajo tako lepe kot grde, a zanj ni dobra nobena. Rima prve kitice je xaaaaa. Druga kitica govori, da si vse ženske želijo z njim preživeti vsaj eno noč. To jim vliva samozavesti, sijejo od sreče, čeprav jih on morda le izkorišča. Je kot nek sanjski moški, ki jih tako očara, da ne znajo in zmorejo več razmišljati. Rima druge kitice je aaaxx. Refren potrjuje, da gre za don juana. Nešteto deklet je že imel, zato si niti imen več ne zapomni. Ne glede ne vse pa dekleta še kar norijo za njim in se mu predajajo. Tudi prvoosebna pripovedovalka ni nobena izjema. Rima v refrenu je aaaaaX.

Zadnja kitica le še potrjuje dosedanjo zgodbo. Vsaka si želi z njim vzcveteti, zasijati. Rima zadnje kitice je enaka (aaaaaaa). Tema pesmi je »donjuanovstvo«; je moški, ki je kot magnet za dekleta.

NATALIJA

v sodelovanju z Don Sergiom
(M. Vlašič - Don Sergio - A. Čadež)

Don Sergio:

Vem, da sem samo slab spomin,
po vsem tem le razpihan dim.
Besede in dotiki, kot da jih sploh ni bilo,
verjemi mi, res nisem želel tako.

Bila si mi vse lepo na tem svetu,
tudi v lažeh sem ti govoril resnico,
dnevi s teboj so bili raj na zemlji,
oprosti mi za vse in me ne zmelji.

Srečen kot nikoli bil draga sem s teboj,
vsem zdaj razgalil bi dušo in zate umrl nocoj,
brez tebe, kot brez neveste svat,
kot sreče tat ulovljen, zaprt, pogubljen,
pa vendar vesel, da bila si moj ječar.

Vse kar čutim, vse kar me boli,
vse kar vem in vedela si ti,
vse kar sva si dala in vse kar sva nazaj si vzela,
vse to in več bi lahko imela.

Natalija:

Natalija, si klical me,
Natalija, te ustnice,
sem dala ti svoje srce,
le kdo si ti,
si sploh kdaj ljubil me.

Natalija, tvoj klic iz sanj,
Natalija, tvoj jok zlagan,
Natalija, vse je zaman,
lagal si mi,
za ljubezen ...

Don Sergio: Oprosti mi, vem, da sem kriv,
lagal sem, skrival, v lažeh se utopil,
ob tebi sem samega sebe iskal,
za vse grehe življenje zdaj bi dal.

Vem, res dobro vem, da sem te izgubil,
že stokrat se preklel, vse bi ti obljubil,
v objemu mojem te nikoli več ne bo,
ti in Bog oprostita mi za to življenje žalostno.

Pesem je pisana za duet, ki ga je Natalija Verboten izvedla skupaj z Don Sergiom. Pesem je sestavljena iz petih kitic, ki jih poje moški in dveh, ki ju poje ženska. Naslov pesmi je del kitic, ki ju poje ženska. V prvi kitici se moški izpove in zaveda, da je le slab spomin. Obljubljal je neuresničljive besede in podarjal prazne objeme, čeprav ni tako želel. Zdaj mu je za vse žal. Rima prve kitice je zaporedna (AABB). Druga kitica nadaljuje z njegovo izpovedjo. Z njo se je počutil kot v nebesih (po čemer zdaj hrepeni in si želi tega nazaj).

Rimana sta le tretji in četrti verz. Tretja kitica nadaljuje z njegovo izpovedjo. Z njo je bil srečen kot še nikoli; zanjo je pripravljen tudi umreti. Rimana sta prvi in drugi verz. Četrta kitica izraža bolečino. Hudo mu je, vse ga boli, predvsem si želi nazaj nekdanjih časov, ko bi vse spremenil in delal drugače. Rima četrte kitice je zaporedna (AAbb). Peto kitico poje ženska. Spominja se kako jo je klical, kako se mu je vsa predala, zdaj pa se sprašuje, kdo je on. Dala mu je svoje srce, ni pa prepričana, če jo je sploh kdaj ljubil. Rima v tej kitici je AaAXA. Šesta kitica nadaljuje z njenimi obtožbami. Lagal ji je v oči, se sprenevedal, medtem ko se mu je ona vsa predala in mu zaupala. Rima te kitice je AAAXx. Sedmo kitico poje moški. Tu se on opravičuje in na nek način brani. Zaveda se, da je kriv, da je lagal, se skrival. Zdaj mu je neskončno žal. Da bi situacijo lahko popravil, je pripravljen dati celo življenje. Rima te kitice je zaporedna (AAbb). Zadnja kitica prinaša dokončno spoznanje o tem, da je ona zanj za vedno izgubljena. Sam sebe je stokrat preklel, kajti nje ne bo nikoli več nazaj. Čuti se, da mu je resnično žal, vendar po toči zvoniti je prepozno. Rima zadnje kitice je zaporedna (aaBb). Tema pesmi je kesanje za napake in prošnja za odpuščanje grehov.

ZAZIBAJ LEVO, DESNO
(M. Vlašič - U. Vlašič - M. štibernik)

Noč zavaja,
nekaj se dogaja,
nekaj v zraku danes je.
Zdaj vem, kam me spet vleče,
na moj otok sreče
glasba vabi me.

Takoj bom zaplesala
in odpotovala
na plesišče svojih sanj,
da čutim zvezde v sebi
in morda še v tebi,
ko povleče me.

Zdaj hočem le,
da vsa družba zbere se,
ker tako razganja me,
da komaj čakam
pesem naj zapelje me.

ZAZIBAJ LEVO, DESNO
IN NE GLEJ ME RESNO,
NAJ TA RITEM NOSI ME,
ZAZIBAJ LEVO, DESNO
IN NE GLEJ ME RESNO,
KO NOČ ZAČARA ME.

Plamen gori v meni,
pusti ali vzemi,
danes mi vseeno je,
telo je čisto vroče,
a še vedno hoče,
da začutiš me.

Zdaj hočem le,...

Pesem je sestavljena iz treh šestvrstičnic, ene petvrstičnice in šestvrstičnega refrena. Naslov pesmi je prvi in četrti verz v refrenu. Prva kitica opisuje čar noči. V sebi čuti, da se nekaj

dogaja, kajti glasba jo nekam vleče. Rima prve kitice je zaporedna (aaBbbbB). Druga kitica nas popelje na samo prizorišče dogodkov. Zableše in s tem odpotuje daleč stran. Počuti se kot v nebesih. Rima druge kitice je nepopolna zaporedna (aaXbbX). Tretja kitica je neke vrste vabilo in prošnja naj se ji družba pridruži. Je neučakana, jo kar razganja, ker želi zaplesati. Rima kitice je AAxA. Refren nagovarja mladeniča naj jo zaziba, naj zableše in naj se sprosti. Želi si, da jo ritem nosi in noč začara. Rima refrena je zaporedna (aaBaaB). Zadnja kitica izžareva strast in energijo, ki se kopičita v njej. Njemu je na razpolago, zdaj pa naj jo ali vzame ali pusti, čeprav si telo želi, da ga začuti. Rima zadnje kitice je zaporedna (aaBbbbB).

Tema pesmi je moč glasbe in noči.

DVA POLICAJA

(M. Vlašič/U. Vlašič/M. Vlašič - B. Grabnar)

Tvojo sem sliko našla,
malo bila je prašna,
čudno na njej sva izgledala.
Zdaj sem te poklicala,
da se 'va mal' smejala
zgodbi, ki sem jo slišala.

DVA POL'CAJA,
DVA IZ NAŠ'GA KRAJA,
VČERAJ RADOVEDNO STA VPRAŠALA ME,
JA, KAKŠNA JE TO BLAMAŽA,
TA FOTOMONTAŽA,
VEŠ, PODOBNA TISTI SI Z NASLOVN'CE.
PRISEŽEM, DVA POL'CAJA,
DVA IZ NAŠ'GA KRAJA,
PRAVTA, DA STA VID'LA DVE PR'JAT'L'CI,
KI S STREHE DOL VISIT'A,
SE NA GLAS SMEJITA
KOT DA STA UTRUJENI.

Srajco si bom odpela,
v lička močno zardela,
z boki v ritmu migala.
Pol te bom poklicala,
da se 'va spet smejala
zgodbi, ki sem jo slišala.

Pesem je sestavljena iz dveh šestvrstičnic in dvanajstvrstičnega refrena. Naslov pesmi je del refrena. Prva kitica govori o dekletu, ki je našlo neko staro sliko. Poklicala je fanta, da se bosta malo nasmejala zgodbi, ki jo je slišala. Stara slika je v njej zbudila spomin na stare prijatelje. Rima pesmi je enaka (aaaaaa). Refren opisuje zgodbo, ko sta jo srečala dva policaja. Vprašala sta jo o fotomontaži in naslovnici. Pesem je lahko odziv na njeno »razgaljeno« oprsje v neki slovenski reviji. Rima v refrenu je zaporedna (aaBaabaacaac). Zadnja kitica opisuje njeno nadaljnjo reakcijo. Namesto da bi se zaprla vase, si bo odpela srajco, pokazala, kar ima pokazati in samozavestno nadaljevala. Ponovijo se trije verzi iz prve kitice. Tema pesmi si lahko zamišljamo kot parodijo na revijo in njeno naslovnico.

HOČEŠ, NOČEŠ
(B. Zuljan – Bojana Uranjek – B. Zuljan)

Šank Rock & Natalija Verboten

Matjaž
V oči gledam ji, kaj misli si,
koga si želi, vse lahko dobi,
upira se, nihče ne more do nje.

Me bo hotela, me bo vzela,
visoka so merila, stroga so pravila,
z menoj se igra, prave karte ima.

Natalija
Ne poznaš me in ne veš, kaj vse v meni skriva se,
ker izzivaj me, preveri, čakam te.

Oba
NE GOVORI MI, DA NOČEŠ, MENE SANJAŠ, Z MANO HOČEŠ,
IGRO MI PREDAJ, ZMAGO PRIZNAJ,
NE POSLUŠAJ DRUGE ZGODBE, NE VERJEMI V OBSODBE,
DOBRO SE KONČA, TO VEVA OBA.

Matjaž
V oči gledam ji, kaj misli si,
komu dala bi dneve in noči,
zaprta je pot v njeno srce.

Natalija
Ne poznaš me in ne veš, kaj in kako se lahko zgodi,
preizkusi me, preveri, upam si.

Pesem je napisana za duet – gre za duet s skupino Šank Rock. Pesem je sestavljena iz kitic, ki jih poje moški in neke vrste odgovora, ki ga poje ženska. Naslov pesmi je del refrena. Prvo kitico poje moški. Opeva nedostopno dekle. Želi si vedeti, kaj se ji plete v glavi, kajti zaveda se, da lahko vse (in vsakogar) dobi. Rima prve trivrstične kitice je AAX. Druga kitica predstavlja vprašanje in njegov dvom. Sprašuje se, ali je dovolj dober zanjo, saj so merila stroga. Rima te trivrstične kitice je enaka (aaa). Tretja dvovrstična kitica je odgovor na njegove dvome in vprašanja. Ona pravi, da je ne pozna, da morda ni takšna, kot se na prvi pogled zdi. Spodbuja ga naj poskusi, naj si upa. Rima je enaka (AA). Refren opeva končno rešitev in zmago. Drug drugega sanjata, a ne želita predati igre in priznati zmage. Verjameta naj le sebi in srcu, nikar pa drugim. Rime ne prvi pogled ni, gre pa za notranjo rimo (aa BB cc DD). V četrti kitici moški želi spoznati njene misli. Želi izvedeti za koga se je odločila, kajti še vedno je nedostopna. Rima te kitice je AAX. Njen odgovor predstavlja zadnja kitica. Vrata mu pušča odprta, le poskusi naj. Rima zadnje kitice je AA. Tema pesmi je ljubzenska igra dveh oseb, ki se igrata igro mačka – miš. Opisuje njegovo oboževanje nje, ki je nedostopna le navzven.

DODATEK

Tabela 9: Najpogostejši samostalniki pri obeh izvajalkah

Samostalnik	Derenda	Verboten
angeli		4
beseda	9	9
bog		8
cvet	3	
čas	4	5
dan	15	17
dlan	8	3
dotiki	5	7
draga		5
duša		8
glas	7	3
glava	3	
greh		3
hip		3
hvalnica	4	
ime	4	3
jutro	5	7
kolena		3
konec	8	3
laži	8	5
leta	3	
lica		3
ljubezen	12	15
luč	3	5
luna	3	
mama		4
mati		3
misel	7	10
moči	5	6
morje		10
naročje		3
nasmeh	8	
nebo	6	3
nevesta		3
nežnost	9	
noč	20	28
objem	9	17
oblaki	4	
obljube	3	6
obraz	4	4
oči	26	14
oganj	6	
pesek	3	
plamen		3
plesišče		3
pogled		11
poletje	4	3
poljub	15	13
pot	3	11
preteklost	3	
prstan		3
ptica	3	
resnica	9	4
ritem		5
roka	9	5
sanje	16	11
senca	3	3
slika	3	
slovo	4	
smeh	5	8
solza	4	7
sonce	5	9
spomin	4	9
srce	27	20
sreča	8	14

stran	4	5
strast		3
sveča		3
svet	7	6
telo	3	6
tema	4	
trenutek		3
uho		3
ulica		3
upanje	6	4
ura		3
ustnice	4	5
veter	6	7
zgodba		3
zlato		4
zrak		3
zvezde		7
žalost	17	6
želja		9
ženska		4
življenje	15	10

Tabela 10: Primerjava samostalnikov pri obeh izvajalkah

Beseda	Derenda	Verboten	Derenda	Verboten
	Vlašič	Vlašič	Stavec	Stevec
AVGUST		1		
AVTOBUS		1		
BANKA		1		
BAZEN		1		
BESEDA	7	4	1	
BLAMAŽA		1		
BOG		3		
BOKI		1		
ČAS	1	2	1	
ČLOVEK	1			
ČUDEŽ		1		
DALJAVE		1		
DAN	6	2		
DLAN	3	1		1
DNA	1	2		
DNI		1		
DOLARJI		1		
DOPUST		1		
DOTIK	4			
DRAGA		2		
DROBIŽ		1		
DRUŽBA		1		
DUŠA	1	3		
FILM	1			
FOTOMONTAŽA		1		
GARAŽA		1		
GENTLEMAN		1		
GLAS	4	3		
GLASBA		1		
GLAVA		1		
GOLOBČEK		1		
GORA	1			
GOST	1			
GREH	1	2		
HIP	1	2		
HIŠA	1			
HIŠA		1		
HRBET	1			
HREPENENJE	1			
HVALNICA	1		2	
IME	1		2	
IME		1		
IZDAJA	4		1	

IZGOVOR	1			
IZJEMA		1		
JUTRO	4			
KAMEN	2			
KAPLJE	1			
KOLENA		3		
KONEC			3	
KORAK	1			
KORAK		1		
KOST		1		
KRAJ		1		
KRI		1		
KROG	1			
LAŽI	2			
LAŽI		1		
LED	1			
LETA	3			
LICA		3		
LIZIKA		2		
LJUBEZEN	1	4		
LJUDJE	1			
LUČ			1	
LUFT		1		
LUNA	1			
MATI		2		
MEGLA	1			
MESTO	1			
MESTO		1		
MIR	1			
MISEL	3	5		1
MOČ	4	5		
MORJE	1			
MRAK	1			
MRAK		1		
MREŽA		1		
NA/SMEH	4	6		
NAROČJE		2		
NASLOVNICA		1		
NASMEH				1
NAVADA	1			
NEBESA	2			
NEBO		1		
NEDELJA	1			
NEMIR		1		
NEVIHTA		1		
NEŽNOST	5			
NIT		1		
NOČ	11	14		
NOŽ	1			
OBJEM	6	6		
OBLAKI		2		
OBLJUBE	1			
OBRAZ	3			
OČI	12	4		
OGENJ	4			
OGLEDALO		1		
OKLEP		2		
OKVIR	1			
OTOK		1		
OTOŽNOST	1		1	
OTROK		1		
OVIRA		1		
PADALO		1		
PAMET	2			
PAMET		1		
PAPIR	1			
PAR	1			
PESEK	3			
PESEM	1	1		
PLAMEN		3		
POGLED	7	4		
POLETJE	1			

POLICAJA		1		
POLJUB	4	5		
POLNOČ		1		
POMOČ		2		
PORAZ	1			
POSTELJA		1		
POŠTA		1		
POŠTAR		1		
POT	1	4	1	
POTOVANJA				1
PRAH	1			
PRETEKLOST	1		1	
PRIJATELJ		2		
PRIJATELJICI		1		
PRSTI	1			
PULLOVER		1		
PUNCA		1		
PUSČAVA	1			
RAME		1		
RAZUM	1			
RAZUM				1
REKA	2			
RESNICA	8	2		
RITEM		2		
ROKA	5	3		
ROSA	1	1		
SANJE	2	4		
SENCA	3	1		
SEVER	1			
SIJAJ		1		
SKRBI	3		1	
SLEDI	1			
SLIKA	3	1		
SLOVO	1	1		
SMEH	2			
SMISEL		1		
SNEG	1			
SOLZA	3	7		
SONCE		2		
SPOMIN	1	4		
SRAJCA		1		
SRAM	1	1		
SRCE	9	12	5	
SREČA	1	9		1
STENA	1			
STRAH	2			
STRAN	1			
STREHA		1		
SVEČA		3		
SVET	3	1	1	
SVIT		1		
ŠOFER		1		
ŠTRUDELJ		1		
TAT	1			
TAVANJE			1	
TELO	1	1		
TEMA			1	
TLA	1			
TRENUTEK		2		
UHO				2
UPANJE	2		1	
UPANJE		2		
URA		2		
USODA		1		
USTNICE	1			1
VEČERJA		1		
VERA			1	
VEST	1	1		
VETER	1	5		
VIHAR	1	1		
VOJAK	1			
VRAG	1	1		

VRATA	2			
ZEMLJA		1		
ZGODBA		2		
ZIMA	1			
ZLATO		1		
ZLO		1		
ZNAK		1		
ZORA		1		
ZRAK	1	3		
ZRCALO	1			
ZVEZDE		1		
ŽALOST	12	2	2	
ŽAMET	1			
ŽELJA		1		2
ŽIVLJENJE	11	5	1	

Tabela 11: Pogostost besed pri Urši Vlašič ter Karmen Stavec/Nuša Derenda

Beseda	U. Vlašič	K. Stavec
ME	52	5
NE	49	2
SE	48	
DA	47	3
V	36	2
JE	34	2
TE	33	1
MI	32	17
TI	29	6
A	27	1
NI	24	3
KOT	22	
KO	19	2
IN	17	2
TO	17	3
TVOJ/A/E/EM/JIH/JI	17	4
SI	16	5
LJUBI/L/A/M/Š/VA/LJENO/TI	15	2
SPET	14	
TEBI	14	
VEM	14	
BI	13	
KER	12	
OČEH/I/EM/MI	12	
ŠE	12	
ŽAL/OST/I	12	2
NOČ/I	11	
VSE	11	4
ŽIVETI/I/M/VA/LJENJE	11	1
ČE	10	
IZ	10	
LE	10	
NA	10	
NAJ	10	
BREZ	9	
DRUG/A/AM/EGA/IMI/JE/O	9	
SRCA/E/U	9	5
VEČ	9	3
VEDNO	9	
BOM	8	
RES/NICA	8	
BESED/A/AM/E	7	1
ČAKA/J/M	7	
JAZ	7	
LAHKO	7	
MOJ/A/E/EM/JIH/O	7	2
POGLED/AL/M/Š/U/E	7	
SEM	7	1
Z	7	
DAN	6	
KAR	6	
KDAJ	6	
MENI	6	2

OB	6	2
OBJAMEŠ/EM/MI/EMA	6	
S	6	
SKRIJ/EŠ/VA/LA/VA/VALA/VAM	6	
ZBUDI/JA/M	6	
BO	5	
DAM/Š/DAJ/EŠ/L/ALA	5	2
K	5	
KLIČEM/I	5	
LAŽJE	5	
NAJDEM/Š/VA/I	5	
NEŽNIH/O/NOST	5	
POVEJ/JO/EM	5	
ROK/A/O	5	
SVA	5	
VSAJ	5	
VSAK/A	5	
ZDAJ	5	2
ZDI	5	
ŽE	5	
BILI/A/O	4	1
DO	4	
DOTAKNEM/Š/NI/DOTIKE	4	
BOLI	4	
GA	4	
GLAS/OM/OVE	4	
GREM/Š	4	
IZDA/JA/LA	4	1
JUTRA/O/OM/U/ANJA	4	
KAKOR	4	
LEPA/E/EGA/O/IH	4	
MENE	4	
MOČI	4	
NAJU(MA	4	2
NASMEH/NEŠ/OM/U	4	
ODŠLA/O	4	
OGENJ/NJEM/U	4	
PO	4	
POLJUB/E/I/LJALA/OM/OV	4	
POZABI/LA/M/T/LJATI/LJENO	4	
SEBI/OJ	4	
SO	4	1
TAK/O	4	
TEBE	4	
TIH/A/O/EM	4	
VERJAMEM/Š/VA/VERJELA/EMI	4	4
ZATE	4	
BELA/I/IH/O	3	
DIŠI	3	
DLAN/I/NMI	3	
DOVOLJ	3	
EDIN/A/EDINI	3	
HLADEN/NE/NI	3	
ISKALA/ŠČEM/ŠČEŠ/ŠČEVA	3	
KAKO	3	
KDO	3	
LET/A	3	
MISEL/I/LA/Š	3	
NARIŠE/Š/I	3	
NEKAJ	3	
NIČ	3	
NJEM/U	3	
OBRAZ	3	
PAČ	3	
PESEK	3	
POZNA/L/M	3	
PRAZNA/EM/IH/O	3	1
PREBUDI/JO/L	3	
PRED	3	
PRIZNA/J/LA	3	
PUSTI/LA/ŠCAM	3	
SAJ	3	

SENCA/E	3	
SKRBI	3	1
SLIKA/R/O	3	
SOLZ/A/E	3	
SPLOH	3	
SVET/A	3	1
SVOJ/E/M/O	3	
VIDI/JO/M	3	
VODI	3	
ZA	3	3
ZAME	3	2
BOŽA/J/JO	2	
ČEZ	2	
ČUTIM/Š	2	
ČUVA/Š	2	
DOBI/Š	2	
DOBRE/O	2	
DOLGA/O	2	
DVAJSET	2	
GRE	2	
HUDO	2	
IMA/M/Š/ELA	2	
JIH	2	
JOKAJO/LA/VA	2	
JULIJA	2	
KAM	2	
KAMEN	2	
KI	2	
KRADEJO/EM/Š	2	
LAŽI	2	2
MANO	2	
MIMO	2	
MORDA	2	
NAJLEPŠE/I/O	2	
NAME	2	
NEBES	2	
NIHČE	2	
NIKDAR	2	1
NIKOGAR	2	
NIMAM/Š	2	
NOE	2	
O	2	
OBLECI	2	
OD	2	
ODIDI/EJO	2	
ODPRE/TI/TA	2	
OKROG	2	
OKUS/I	2	
PAMET	2	
PEŠ	2	
POBOŽAJ	2	
PREDA/JVA/M	2	
PREPOZNO	2	
PRETVARJAM/TI/VA	2	
RECI/PEKEL/A	2	
REKA	2	
ROMEO	2	
SAM/A/O	2	
SANJ/AH/Š/TI/AVE/SANJE	2	
SEBE	2	
SLEPO	2	
SLIŠALA/M/Š	2	
SMEH/LJA/JEVA/JI	2	
STRAH/U	2	
ŠTIRI	2	
TAKRAT	2	
TU	2	3
UPANJA/E/U/TI/VA	2	1
USTAVI	2	
VE	2	
VEŠ	2	
VRATA	2	

ZABOLI	2	
ZADNJČ	2	
ZAPUSTILA/ŠCAM/ŠČENO	2	1
ZLOMI/LE	2	
ZNA/L/M/NI/Š	2	
ČAS/A	1	1
HVALA/NICO	1	2
IZBRIŠEM	1	1
IZGUBILA/LJAJ/LJAM	1	1
IME	1	2
KADAR	1	2
ODKRITI	1	1
OPROSTI/LA	1	1
OTOŽNE/NOSTI	1	1
POT/I	1	1
PRETEKLOSTI	1	1
ZAUPAJ/ALA	1	4
ALI		3
KAMOR		3
KONEC/CA		3
SPREMLJA		2

Tabela 12: Pogostost besed pri Urši Vlašič ter Karmen Stavec /Natalija Verboten

Beseda	U. Vlašič	K. Stavec
A	29	1
ALI	2	
BESEDA	4	
BEŽI/JO/IM	2	
BI	23	
BIL/A/O/E	7	
BLIŽA/E/JE	1	3
BO	11	1
BOG/A/U	3	
BOLI/JO	2	
BOM	23	
BOŠ	2	
BRANI/M/Š	3	
BUDI	4	
CEL/E/O	4	
ČAKA/J/L/M/Š	15	
ČAS	2	1
ČE	10	
ČISTO	2	
ČUDNO	2	
ČUTILA/IM	3	
ČUVAJO/ALA/AM	2	
DA	54	3
DAJ/E/M/Š/AL/ALA	15	1
DALEČ	2	
DAN	2	
DANES	4	
DESNA/O	3	
DLAN/I	1	1
DNA/U	2	
DO	5	
DOBRA/EM/O	5	1
DOTAKNEM/IKAM	2	
DRAGA/I	2	
DRUGA/O/I/E/IMI	5	
DRUGAČE	3	
DUŠ/E/I/O	3	

DVA/E	5	
EDINA/O	2	1
ENKRAT	2	
FERARI	2	
GA	5	
GLAS	3	
GLEDA/LE/M/GLEJ	4	
GORI	2	
GREH/E	2	
GREM/VA	2	
HIP/U	2	
HOČE/M/Š/VA	5	
HUDO	4	
IMA/M/Š/IMEJ	2	1
IN	26	2
ISKAL/A	4	
ISTE/O	2	
IŠČE/M/I	3	
IZ	8	
IZGLEDAL/A	2	
IZGUBIL/A/M/VA/LJENO/EN	3	
JAZ	6	1
JE	64	3
JO	5	1
JOKALA	3	
JUTRA/I/OM	3	
K	5	5
KADAR	2	
KAJ	3	
KAKO	2	
KAR	9	
KDAJ	3	
KDO	4	
KER	12	
KI	8	
KO	38	1
KOLENA	3	
KOMAJ	2	
KONČA	1	1
KONČNO	2	
KOT	16	
LAGAL/A	2	
LAHKO	5	
LE	24	
LEP/A/O/EGA	3	2
LEPŠE	1	1
LEVA/O	3	
LICIH/U/ČKA	3	
LIZIKA	2	
LJUBEZEN/I	4	
LJUBI	6	
LJUBIJO/IL/A/M/Š/ITI/JLENA	15	1
MAL/O	7	2
MANO	3	
MATI	2	
ME	58	2
MENE	4	
MENI	14	1
MI	37	2
MISEL/I/IH/L/M	5	1
MOČ/I/JO	5	
MOČNO	2	2
MOJ/A/E/EM/IH/O	8	2
MORDA	3	
MU	3	
NA	28	3
NAD	2	
NAJ	20	
NAMA	1	1
NAME	5	
NAROČJE/U	2	

NAŠLA	3	
NE	54	
NEKAJ	7	
NEKDO	7	
NEKJE	3	
NEŽNA/I/O	7	1
NI	8	
NIČ	3	
NIHČE	2	
NISEM	3	
NISI	2	
NJEGA/OVA	2	
NJEJ	2	
NJEN/EGA/O	3	
NJO	2	
NOBENA/NI	2	
NOČ	14	
OB	13	1
OBJAME/Š/L/LA/TI	2	
OBJEM/A/I/U	6	
OBLAKI	2	
OČEH/I	4	
OD	5	
ODHAJAJO/AM	3	
ODIDI	2	
OKLEP	2	
OKROG	2	
ON	6	
ONA	2	
OPROSTI/LA/TA	4	
OVIJEM/IL/A	2	
OZIRAJ/Š	4	
PA	5	
PET	2	
PLAMEN	3	
PO	3	
POGLED/I/OM	4	
POGLEDAL/AM/POGLEJ	2	
POL (potem)	2	
POLJUB/ČEK/E/I/OM/LJALE	5	
POMAGA/J	2	
POMIRI/JO	2	
POMOČ	2	
POSPREMI	2	
POŠLJI	3	
POT/I	4	
POVEJ/M	5	1
POZABI/L/M	3	
POZNA/M/Š	4	
PRAV	3	
PRAVA/E/I	4	
PREBUDI/M/JA	6	
PRED	2	
PRIDE	1	1
PRIJATELJ/STVA	2	
PRISEŽEM	2	
PRISTALA	2	
PRIŠEL/A/O	3	
PRIZNA/J/ALA/AM/Š	2	
PRVA/I	1	1
RAD/A	4	
RANIJO/IL/NJENA	4	
RDEČ	3	
RECI/ČEM/Š/EL/O/KLA	5	
RES	9	1
RESNICA/O	2	
RESNIČNE/O	2	
RITEM/U	2	
ROKA/E/I/O	3	
S	8	1
SAJ	3	
SAMO	1	1

SANJ/AH/E	4	
SANJAL/A/M/Š	3	
SE	56	4
SEBE/I/OJ	7	2
SEM	30	1
SI	27	1
SKRIJE/L/LA/TA/O	5	
SKRIVA/L/Š/LA	2	
SLADEK/A/I	2	
SLEDI/LA	2	
SLIŠALA/IM	2	
SMEH/JALA/JE/JEM/Š/TA	6	
SO	2	
SOLZ/A/E	7	
SONCE	2	
SPET	10	
SPI/Š	1	1
SPLOH	3	
SPOMIN/E/I/JA/U	4	
SPOMNI/M	2	
SPRAŠUJ/EM/TE	3	
SRCA/E/I/U	12	
SREČA/E/O	9	1
SREČEN/A	3	
STA	4	
STAR/A/I	2	
STISKA/STISNI	1	2
SVA	6	
SVEČA	3	
SVOJ/A/E/JIH/O	7	
ŠE	21	4
ŠEPETA/J/L/M/Š	2	
ŠLA/O	2	
ŠTAJERC	3	
TA	3	
TABO	3	
TAKO	3	2
TAKOJ	2	
TE	53	
TEBE	6	
TEBI	15	3
TEŽKO	1	1
TI	27	4
TIHO	8	
TO	10	
TOPEL/LO	1	1
TRENUTEK/U	2	
TRGA/Š	2	
TRIGLAV	2	
TVOJ/A/E/EM/I/KIH/JIMI/JO	21	1
UBIJA	3	
UHO		2
UPALA/M/NJE	2	
UPIRA/M/Š/UPRE	3	
URA/CA	2	
USEDE/LA	2	
V	58	
VEČ	12	
VEDNO	8	2
VEM	22	
VERJAME/MI/LA/T	3	
VEŠ	3	1
VETER	5	
VIDI/M/LA	7	
VLEČE	2	
VOZILA/IMO/IŠ	2	
VROČ/E/A/EM/IH	5	
VSA	2	
VSAK/A	11	
VSE	17	1
VSEENO	2	
VSI/O	5	

VZAME/Š/L/LA/LO/MI	9	
Z	10	
ZA	6	
ZADNJIČ/JIH	4	
ZAGLEDALA/M	2	
ZALJUBILA/IM/LJENA	3	
ZAME	3	
ZAPELJE/JI	2	
ZAPUŠČAŠ/EN/ENA	2	
ZARDELA/VA	2	
ZARES	2	
ZASPALA/LO/SPI/SPIJO/IM	4	
ZATE	7	
ZA ZIBAJ	2	
ZBERE/IRAJO	2	
ZBUDIM/UJA	2	1
ZDAJ	21	
ZDI	2	
ZGODBA	2	
ZJUTRAJ	4	1
ZLOMI/JO/ILO/IM/LJENO	5	
ZMENIM/IŠ	2	
ZRAKU	3	
ŽAL/OST/STNO	2	
ŽE	5	
ŽELEL/A/I/IJO/IM/IŠ/ITA/IVA	5	
ŽELJA/LJI	1	2
ŽIVETI/MŠ	3	
ŽIVLJENJA/NJE/NJU	5	

Preglednica 1: Pogostost vseh besed pri Nuši Derenda

99	NE
92	ME
90	V
77	DA
75	SE
71	TI
67	JE
63	MI
57	IN
50	SI
48	TVOJ/A7E/EM/JI/JIH
45	TE
35	KOT
34	VSE, ZDAJ
32	A
31	KO
29	NAJ, NI
27	LE, MOJ/A/E/EM/JIH/O, SRCA/E/U
26	OČEH/I/EM/MI
25	TO
24	MENI, ŠE, VEČ
23	POGLED/AL/M/Š/U/EJ, SEM
22	LJUBI/L/A/M/Š/VA/LJENO/TI
21	BOM, TEBI
20	NOČ/I
18	ČE, NA, VEM,
17	Z, ŽAL/OST/OSTI
16	BI, DAJ/EŠ/L/ALA/AM/Š, KER, OB, SANJ/AH/Š/TI/AVE/SANJE, VEDNO
15	POLJUB/E/I/LJALA/OM/U, S, SPET, ŽIVETI/ŽIVI/M/VA/LJENJE, DAN/DNI
14	LAHKO
13	IZ, SO
12	BREZ, DRUG/A/AM/EGA/IMI/JE/O, LJUBEZEN/I, VERJAMEM/Š/VA/LA/MI, ZA
11	BO, KAR, KI
10	JAZ, K, MANO
9	BESED/A/AM/E, KDAJ, LEPA/E/EGA/O/IH, NEKAJ, NEŽNIH/O/NOST, OBJAMEŠ/EM/MI/EMA, POZABI/LA/M/T/LJATI/LJENO, RES/NICA, ROK/A/O, VEŠ, ZNA/L/M/NI/Š, ŽE

8	ČAKA/J/M, DLAN/I/MI, KONEC/A, LAŽI, NASMEH/NEŠ/OM/U, PO, SAM/A/O, SKRIJ/E/Š/VA/LA/VA/VALA/VAM, SREČA/VA/IČNA/O, TIH/A/O/EM, ZATE
7	BIL/A/O, BOŠ, DO, EN/KRAT, GLAS/OM/OVE, MISEL/I/LA/Š, NAJU/INA, NISEM, O, POVEJ/JO/EM, SVET/A, SVOJ/E/M/O, TAK/O, TEBE, ZAME, ZBUDI/JA/M
6	GREM/Š, KADAR, MENE, NEBO, NIČ, OGENJ/NJEM/U, PRED, SVA, UPANJA/E/U/TI/VA, VETER/U, VSAK/A
5	BOŽA/J/O, DOTAKNEM/Š/NI/DOTIKE, EDEN/INA/EDIN, IMA/M/Š/ELA, IZDA/JA/LA, JUTRA/O/OM/I/ANJA, KLIČEM/I, LAŽJE, MOČI, NAJDEM/Š/VA/I, OD, ODŠLA/O, POZNA/LI/M, PREBUDI/JO/L, PRIZNA/J/LA, RECI/REKEL/LA, SEBI/OJ, SLIŠALA/M/Š, SMEH/LJA/JEVA/JI, SONCE/U, TOPLA/IH/O, TU, VODI, VSAJ, VZAMEM/Š/VZELA/MI, ZAUPAJ/ALA, ZDI
4	BELA/I/H/O, BOLI, BOLJ, BUDI, ČAS/A, DIŠI, GA, GLEJ/DAM, GOVORI/Š, HLADEN/NE/NI, HUDO, HVALA/NICO, IME, ISKAL/ŠČEM/Š/EVA, IZGUBILA/LJAJ/LJAM, JIH, KAKO, KAKOR, MEHKA/EJŠE/O, NIHČE, NIKDAR, OBLAKE/I, OBRAZ, OPROSTI/LA, OSTAL/NE, POLETJE/TNA, PRAZNA/EM/IH/O, PREDA/JVA/M, PROTI, PRVIČ, PUSTI/LA/ŠČAM, SIJ/E/OČE/U, SKRBI, SLOVO, SOLZ/A/E, SPOMIN/E/OV, STRAN/I, TA, TEMA/MNI, UJAMEM/UJEL/A/TA, UST/NICE, VIDI/JO/M, ZALJUBLJENA/O, ZAPUSTILA/PUŠČAM/ŠČENO, ZDRŽIM
3	ALI, BOVA, CVET/JU, ČUTIM/Š, DIVJA/E, DOBI/Š, DOBRE/O, DOVOLJ, DVIGNIL/UJEM, GLAVI/O, GORI, JO, JOKAJO/LA/VA, KAMOR, KDO, KRADEJO/EM/Š, LET/A, LUČ/I, LUNA, MED/U, MLAD/A/IM, NAD, NAJIN/IH/O, NAJLEPŠE/I/O, NAME, NAPREJ, NARIŠE/Š/I, NAŠEL/A, NIKOLI, NISO, NJEJ, NJEM/U, OBLJUBI/E/LJAJ, ODIDI/EJO, ODPRE/ODPRI/TA, OKROG, PAČ, PESEK, POT/I, PREPUDI/L/Š, PRETEKLOSTI, PTICA/E/AM, PRET VARJAM/TI/VA, PREVEČ, PRINESI, PROSILA/IM, SAJ, SENC/A/E, SLIKA/R/O, SPLOH, SPREMENIL/A/NJATI, TAM, TEGA, TELO, VRTI, ŽELIM
2	ANGELI, BOGINJA, ČEZ, ČUVA/Š, DALEČ, DAVNIH/O, DEKLE, DEL/A, DELILA, DOLGA/O, DRHTI, DUŠA, DVA/E, DVAJSET, ENO, GRE, HOTELA, HRBET/OM, HREPENENJE/NIM, IGRA/J, IZBRIŠEM, JULIJA, KAJ, KAM, KAMEN, KAPLJE, LED/ENI, LJUDJE/MI, MIMO, MORDA, MOREM, MORJE/U, NATE, NEBES, OBRNE/NILA, NIKOGAR, NIMAM/Š, NOCOJ, NOČEM, NOE, NOV/I, NOŽ, OBLECI, ODKRITI, ODPUSTI/M, OKUS/I, OTOŽNE/NOSTI, PADE/AJO, PAMET, PERO, PESEM, PEŠ, PISAN/IM, POBOŽAJ, POD, POGREŠAM, POLEPŠA/J, POLN/A, POMLAD, PONAVLJA/J, PRAVIŠ, PREJ, PREMAMI, PRINESLA, PREPOZNO, PREPROGA/O, PREPUŠTIM/VA, PRIDI, PRIŠEL/A, RANILA/RANO, REKA, ROMEO, SEBE, SLADKO, SLEDI, SLEPO, SPI, SPOZNAM/J, SPREMLJA, STARE, STENE, STOJI, STRAHU, STREHE/O, ŠEPET/A, ŠIRNO, ŠTIRI, TABO, TAKRAT, TEBOJ, TJA, TLA, TRENUTEK, TUKAJ, USTAVI, VALOVI, VE, VEDELA, VIHAR/JU, VLEČE, VRATA, VRNILA, VSEENO, ZABOLI, ZAČARA/NA, ZAČUTIM, ZADNJIČ, ZASE, ZGUBILA/IM, ZIBAJO, ZIMA/I, ZLATO/EM, ZLOMILE, ZRAK, ZVEZD/ICA, ZVRTELO, ŽAMET/NEM

Preglednica 2: Pogostost vseh besed pri Nataliji Verboten

124	SE
110	JE
109	V
108	DA
103	NE
95	ME
86	TE
81	SI
80	IN
73	MI
69	SEM
68	KO

63	TVOJ/A/E/EM/I/JIH/JIM
62	TI
50	NA
48	A
47	VSE
44	MOJ/A/E/EM/IH/O
43	BI
41	BOM
37	LE
36	VEM
32	ŠE, ZDAJ
30	KOT
29	BO
28	NOČ/I
27	KAR, MENI, NAJ
26	DAJ/E/M/Š/AL/ALA/LE
25	LJUBIL/A/M/Š/IJO/ITI/LJENA
24	ČAKA/J/L/ALA/ALO/M/Š, TO
22	Z
21	NI, OB
20	S, SRCA/E/I/U, TEBI, VEČ
19	BIL/A/O/E/I (B'LI/O)
18	ČE, ŽELEL/A/I/IJO/M/Š/TA/VA
17	OBJEM/A/I/U
16	SVA, VEDNO, ZA
15	KER, LJUBEZEN/I, RES, SAJ, SPET, VERJAME/MI/LA/T
14	OČI/EH, PA, SEBE/I/OJ, SREČA/E/O, VSAK/A
13	IMA/M/Š/IMEJ/L/A, POLJUB/ČEK/E/I/OM/LJALE, RAD/A
12	ČUTILA/IM, IZ, NEŽNA/I/O, ŽE
11	KI, LAHKO, NIČ, POGLED/I/OM, POT/I, SANJ/E/AH, SO, SVOJ/A/E/JIH/JO, VROČ/A/E/EM/IH, VZAME/Š/L/LA/LO/MI
10	DVA/E, HOČE/M/Š/VA, IZGUBIL/A/M/VA/LJENO/EN, JAZ, K, LEP/A/O/EGA, MISEL/I/IH/L/M, MORJE/U, TEBIJ, ZATE, ŽIVLJENJA/NJE/NJU
9	BESED/A, DAN, DRUGA/O/I/E/IMI, DOBRA/EM/O, KAJ, MAL/O, PRAVA/E/I, SKRIJE/L/LA/TA/O, SONCE, SPOMIN/E/I/JA/U, TEBE, TIHO, ŽELJA/LJI
8	BOŠ, BOG/A/U, DUŠ/E/I/O, DNI/DNEM/DNEVE, GREM/VA, NAME, NEKAJ, NOCOJ, OD, OSTAL/A/O/NEŠ, PREBUDI/M/JA, PRIZNA/J/ALA/M/Š, SMEH/JALA/JE/JEM/Š/TA, TA, TAKO, ZASPALA/LO/SPI/SPIJO/IM
7	BOLI/JO, DOTIK/E/I, DOBI/L/M/Š, JUTRA/I/OM, MANO, MENOJ, NEKDO, NISEM, ODŠLA/I, OPROSTI/LA/TA, SAMO, SANJAL/A/M/Š, SOLZ/A/E, SPLOH, VEŠ, VETER, VIDI/M/LA, VSI/O, ZALJUBILA/IM/LJENA, ZVEZDAH/AMI/E,
6	BOLJ/E, BLIŽE/E/JE, CEL/E/O, DALEČ, DO GLEDA/LE/M/GLEJ, GOVORE/I/IL/A/Š, JO, KAKO, LJUBI, MOČ/I/JO, MOČNO, MORDA, NEKJE, OBJAME/Š/EL/LA/TI, OBLJUBA/IL/LJA/LJAL/LJATE, ON, PO, POVEJ/EM, POZABI/L/M, PREDAJ/VA/M/LA, POZNA/M/Š, PRIŠEL/A/O,

- RECI/ČEM/ČEŠ/KEL/O/KLA, SAM/A/EGA, SKRIVA/L/Š/LA,
 SPOMNI/M, SREČEN/A, SVET/U, TELO, TEŽKO, VSA,
 ŽAL/OST/STNO
- 5 BOJ/IM/IŠ, ČAS, DANES, BUDI, ČUVAJO/VALA/AM,
 DRAGA/I, DRUGAČE, GA, HUDO, ISTE/OIŠČE/M/I, KDO,
 KRIV/A, LAŽEH/EM/I, LUČ/I, MED, MENE, NAD, NIKOLI,
 NJEN, PRIDE/I, RITEM/U, ROKA/E/I/O, SLADEK/A/I,
 STAR/A/I, STRAN, ŠEPETA/J/L/M/Š, TAM, UJEL/A/MI/TA/TE,
 USTNICE, VČASIH, VSEENO, VSEGA/EM/EMI, ZATO,
 ZJUTRAJ, ZLOMI/JO/LO/M/LJENO
- 4 ANGEL/I, BREZ, EDINA/O, ENKRAT, GORI, ISKAL/A, JIH,
 JOKALA, KADAR, KAKOR, LAGAL/A, MAMA/O, NISI, NJO,
 OBA, OBRAZ/I, ODHAJAM/JO, OZIRAJ/Š, PRAV,
 RANIJO/ILI/NJENA, RESNICA/O, SPOZNALA/Š,
 SPRAŠUJ/EM/TE, STA, TABO, UPALA/M/NJE,
 UPIRA/M/Š/RE, VEČNI/O, ZADNJIČ/JIH, ZAME, ZLATA/O,
 ŽIVETI/M/Š, ŽENSKA/O
- 3 AJ, BEŽI/JO/IM, BRANI/M/Š, DESNA/O, ČISTO, ČUDNO,
 DAM, DLAN/I, DOLGE/O, EN/A/O, GLAS, GREH/E, HIP/U,
 HOTEL/A, IME/NA, KAM, KDAJ, KJER, KLICAL/ČE/I,
 KOLENA, KOMAJ, KONČA, LEVA/O, LICIH/U/ČKA, MATI,
 MIDVA, MLAD/A, MU, NAMA, NATALIJA, NAJU,
 NAROČJE/U, NAŠLA, NEBA/O, NEKOČ, NEVESTA, NIHČE,
 NOBEN/A, NOČEM, O, ONA, OVIJEM/IL/A, PLAMEN,
 PLESAL/A/IŠČE, POGLEDAL/AM/POGLEJ, PODARI/JEN,
 POLETJE/TNIH, PONUDI/JA/JAŠ, POŠLJI, PRED, PRSTAN/A,
 PRVA/I, RDEČ, RESNIČNE/O, SENCA/E, SIV/O, SPI/Š,
 SPREMENILA/IM, STISKA/SNI, STRAST/I, SVEČA, ŠLA/O,
 ŠTAJERC, TAK/E, TEČE, TOPEL/LO, TRENUTEK/U, TU,
 TUDI, UBIJA, UHO, ULICI, ULOVI/M/LJEN,
 UMIRA/JO/UMRL, URA/CA, VAŽNO, VEDELA/I,
 VOZILA/IMO/IŠ, ZAGLEDALA/AM, ZAPUŠČAŠ/EN/ENA,
 ZBUDIM/UJA, ZDI, ZGODBA/E/I, ZLAGAL/N/ANE, ZRAKU
- 2 BOY, ALI, BELI/EM, ČUDEŽNA, ČEPRAV, DALJAVI/AH,
 DEKLE/TA, DISCO, FANT, DNA/U, DOLGA, DOMA/OV,
 FERARI, DOLGČAS, DOTIKAM/DOTAKNEM, GLASBA,
 GLAVO, HLADI/DNA, HEJ, HIŠE/O, HVALA, IGRA/JO,
 IGRA/E/O, IZBRALA, IZDAL, IZGLEDAL/A, JI, JIM/A,
 KAVBOJ, KOM/U, KONEC/U, KONČNO, LEPŠE, LETIM,
 LIZIKA, MAR, MINUT, MOŠKI, NAJDE/I, NAM, NAPREJ,
 NASKRIVAJ, NATE, NEKAM, NIKDAR, NOSI/MO, NJE,
 NJEGOVA/NJEGA, NJEJ, NOČEŠ, OBLAKI, ODIDI,
 ODPELJEL/JE, OGENJ, OKLEP, OKROG, PAMET/NA, PESEM,
 PET, PLAŽA, POBOŽA/Š, POIŠČI/EM,
 POKLICALA/POKLIČEŠ, POL (potem), POLNOČ/I,
 POMAGA/I, POMIRI/JO, POMOČ, PONAVLJA/Š, POSPREMI,
 POŠTEN, PRAZNE/I, PREPOZNO, PRIJATELJ/STVA,
 PRISEŽEM, PRISTALA, PRVIČ, PUNCA/E, PUSTI, RAJE,
 RODIJO/LA, SLAB/A, SLEDI/LA, SLIŠALA/IM, SLOVO,
 SREČALA/AM, STOKRAT, SVETI/JO, TAKOJ, TAKRAT,
 TEM, TISTE/I, TISOČE, TJA, TRGA/Š, TRIGLAV,

UGASNIL/ŠAM, USLIŠANA, USODA/JENO, UTRIP,
UTRUJENI, VESEL/JE, VIHAR/JI, VLEČE, VPRAŠAJ/LA,
VSAJ, VSEDE/LA, ZAČARA/LA, ZAKAJ, ZAMAN,
ZAPELJE/JI, ZAPREM/T/TA, ZARDELA/VA, ZARES,
ZAZIBAJ, ZBERE/IRAJO, ZDAVNAJ, ZEMLJA, ZGODI,
ZGUBIL/JO, ZIBALA/LJEJO, ZMENI/M/Š, ZNAM/Š

ZAKLJUČEK

Popevko opredeljujejo množičnost, enostavna melodija, ki gre hitro v uho in se prav tako hitro pozabi (z izjemo evergreenov), nezahtevno in lahko besedilo, ki poslušalca iztrga iz vsakodnevnih težav in skrbi.

Besedila popevk formalno (oblikovno) izhajajo iz forme poezije (rima, refren, verzi, kitice). Vendar je funkcija poezije poglobiti bralčevo doživljanje sveta in samega sebe, popevka pa od poslušalca ne terja razmisleka in poglobljanja. Branje poezije od bralca zahteva zbranost, kakršne za poslušanje popevke ne potrebuje. Jezik pesniške lirike je nevsakdanji, besedišče popevk pa preprosto, nezahtevno in poenostavljeno. Glasbeni del popevke vedno pomaga, da pri poslušalcu z besedilom vred ustvari določen čustveni odmev. Na sprejem pri poslušalcu pa vpliva tudi izvajalec.

Besedilo popevke je unikatno. Vsako besedilo je sestavljeno iz naslova, navedenih avtorjev, posameznih kitic in refrena, katere sestavlja različno število verzov. Poleg ritma je pomembna tudi rima. Ko sem analizirala sama besedila, sem ugotovila, da je naslov najpogosteje zapisan s tremi, najmanjkrat pa z eno besedo. Verjetno je glavni razlog ta, da s tremi besedami lahko natančneje opišemo, napovemo pesem. Naslov pesmi je večinoma del refrena, kar lahko pojasnimo s tem, da je refren tisti del kitice, ki se največkrat ponavlja in je nekako v ospredju kot neka vodilna kitica. Refren je najpogosteje zapisan v štirih vrsticah. Tu je opaziti premo

sorazmerje: krajša kot je kitica, pogosteje bo refren zapisan v njej in obratno. Najpogostejša kitica je štirivrstičnica ali kvartina, najmanjkrat pa so uporabljene daljše kitice, npr. sedem-, osem- ter desetvrstičnica. Verjetni razlog je ta, da poslušalcu posredujemo jasno in kratko besedilo oz. zgodbo. Pri daljšem zapisu se lahko izgubi in ni več pozoren. Najpogostejša rima je zaporedna, kateri sledi enaka, prestopna ter nazadnje mešana. Po pričakovanjih je vodilna in skorajda edina tematika ljubezenska. V enaki meri sta zastopana tako pozitivna kot negativna ljubezenska tematika. Besedišče je ustrezno tematiki, ki jo hkrati tudi napoveduje. Besede, ki se najpogosteje ponavljajo so pričakovane, če že ne klišejske in stereotipne: noč, srce, oči, žalost, objem, sanje, poljub, ljubezen ... Čeprav je glasba poglobilni del popevke, pa samo besedilo ni postranskega pomena, na kar nakazujejo podelitve glasbenih nagrad za najboljše besedilo. Popevka ni cenjena kot umetniško vredno besedilo, vendar igra v našem življenju vseeno pomembno vlogo. Kdo se ni že kdaj zasanjal ob prijetni melodiji in odplaval nekam stran? Če popevka vsaj nekemu pomaga premagovati vsakdanje stiske in težave, če vsaj nekemu za trenutek olajša in olepša življenje, potem njena vrednost ni zanemarljiva.

VIRI IN LITERATURA

Barry Alfonso ...: *Enciklopedija glasbe*. Radovljica: Didakta, 2004.

Aleksander Bjelčevič, Svobodni verz, *JiS* 1997/98, št. 6, 255–268.

Mateja Feltrin: *Družbeno kritične pesmi Tomaža Domicelja, Andreja Šifrerja in Adija Smolarja*, diplomska naloga.

Biserka Fortuna: *Preseganje žanrskih zahtev v tekstih za popevke Gregorja Strniše*, diplomska naloga.

Miran Hladnik: *Praktični spisovnik*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, 1997.

A.V. Isačenko: *Slovenski verz*. Ljubljana: Akademska založba, 1939.

Matjaž Kmecl: *Mala literarna teorija*. Ljubljana: Zavod SR Slovenije za šolstvo, 1977.

Jela Krečič, Besedila slovenskih pop uspešnic 2, Užitek verbalnega prepriha, *Delo* 2004, št. 204, 10.

— — Besedila slovenskih pop uspešnic 1, Zagate ljubezenskega teatra, *Delo* 2004, št. 203, 8.

Moderno v slovenskem jeziku, literaturi in kulturi, 40. SSJLK. Ljubljana: Center za slovenščino kot drugo ali tuji jezik pri Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete, 2004. 124–150.

Urška Krvina: *Rapovska besedila*, diplomska naloga.

Rajko Muršič, Nepopularnost popularne glasbe, *Razgledi* 1997, št. 17, 29.

— — »World music«: Marginalizirani svetovi med eksploatacijo in emancipacijo, *SED* 2000, št. 40, 111–118.

— — Popularna glasba nam pere možgane. Kaj pa nam ne?, *Razgledi* 1999, št. 18, 26–27.

Tone Pretnar: *Iz zgodovine slovenskega verznege oblikovanja*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1997.

SSKJ, elektronska izdaja.

Alen Steržaj, Kako se slovenski glasbeniki prebijajo v tujino, *Delo* 2004, št. 225, 10.

Marko Šenk: Glasba, ki jo gledamo, *Razgledi* 1999, št. 16, 28–29.

Jože Toporišič: *Enciklopedija slovenskega jezika*. Ljubljana: CZ, 1992.

Veliki splošni leksikon. Ljubljana: DZS, 1997–(1998).

Vlasta Vrhovec: *Analiza besedil slovenskih popevk*, diplomska naloga.

Ivan Vrbančič: *Glasbeni slovarček*. Ljubljana: MK, 2004.

Slavica Zdovc: *Obnove književnih besedil in slovarček literarnoteoretičnih pojmov*. Ljubljana: Debora, 2002.

www.rtv slo.si/popevka/zgodovina.php

www.studentski-servis.com/clanki_podrobno.php?sifra=71

www.cek.ef.uni-lj.si/u_diploma/bozic108.pdf

www.admin.rtv slo.si/izobrazevalni/novice.php?op=read&id=163

www.natalijaverboten.com

www.nusaderenda.com

www.mladina.si/te dnik/200151/clanek/turbofolk/index.print.html-12